

عَدَدَهَا

کِتَابِ تَوْرَاتِ - بَخْشِ چَارُمِ

اَوَّلینِ سرشُماریِ مَرَدایِ بَنیِ اِسْرَائیلِ که
مِیْتَنِستِ شَامِلِ لَشْکَرِ شُنَه

۱ دَ اَوَّلینِ رُوزِ مَهِ دَوَمِ سَالِ دَوَمِ بَعْدِ از
بُر شُدونِ بَنیِ اِسْرَائیلِ از سِرزَمینِ مِصرِ،
خُداوند دَ بیا بونِ سِینَا دَ خَیمِه مَلاقَاتِ قَدِ مَوْسَیْ
گَپِ زَدَه گُفت: ۲ ”تَمَامِ جَمَاعَتِ بَنیِ اِسْرَائیلِ رَه
دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابَه هَا و خَانَوَارِ هَایِ بَابَه کَلونایِ
ازوا سرشُماریِ کُنید و تَعْدَادِ نَامِ هَایِ پَگِ مَرَدَا
رَه یَگِ یَگِ، ثَبَتِ کُنید. ۳ مَرَدَایِ بَیستِ سَالَه و
بَالَه تَر رَه، یَعْنیِ هَر کَسیِ رَه که از اِسْرَائیلِ بَتَنَه
دَ جَنگِ بُورَه، تُو و هَارُونِ دَ لَشْکَرِ هَایِ ازوا
حِسابِ کُنید. ۴ از هَر طَایِفَه بَایدِ یَگِ نَفَرِ قَد

شُمُو بَشَه که هر کُدَم شی کُتَه خانوارِ بابَه کَلونای
خُو بَشَه. ^۵ نام های کسای که باید قد شُمُو بَشَه
اینیا آسته:

از طایفه رثوین، ایصُور باچه شدیعور؛
۶ از طایفه شمعون، شلُومیئیل باچه
صُوری شدای؛

۷ از طایفه یهُودا، نَحشون باچه عمیناداب؛

۸ از طایفه یساکار، نَتْنئیل باچه صوعر؛

۹ از طایفه زبُولون، ایاب باچه حیلون.

۱۰ از اولاده یوسف:

از طایفه اِفرایم، اِیشَمَع باچه عمیهُود؛

از طایفه مَنسی، جَمَلِئیل باچه فدهصُور؛

۱۱ از طایفه بنیامین، اَیدان باچه جدعونی؛

۱۲ از طایفه دان، اُخی عِزر باچه عمیشدای؛

۱۳ از طایفه اَشیر، فَجعیئیل باچه عُکران؛

۱۴ از طایفه جاد، اِلیاساف باچه دعوئیل؛

۱۵ از طایفه نَفتالی، اَخیرَع باچه عینان.

۱۶ اینمیا کسای بُود که از جماعتِ بَنی
 اسرائیل اِنْتخاب شُد و رهبرای طایفه های
 بابَه کَلونای خُو بُود؛ هر کُدَم امزیا سرکرده دِسته
 های هزار نفری اسرائیل بُود. ^a ۱۷ پس مُوسی و
 هارون امی کسا ره که نام های شی مُشَخَص
 شُدُد، قَد خُو گِرِفَت ۱۸ و دَ روزِ اوّلِ ماهِ دوّم،
 پگِ جماعت ره جَم کد. اوخته مرْدُم خودون ره
 دَ مُطابِقِ اوْلادِ بابَه ها و خانوار های بابَه کَلونای
 خُو ثَبَت کد که مرْدای بیست ساله و باله تر نام
 شی یگ یگ ثَبَت شُد، ۱۹ امو رقم که خُداوند
 دَ مُوسی اَمَر کُدُد. پس مُوسی اونا ره دَ بیابونِ
 سینا حساب کد.

۲۰ نَتیجَه سرشُماری اینی بُود:

از اوْلادِه رَثوبین باچِه اوْلباری اسرائیل، نام
 های مرْدای بیست ساله و باله تر، پگِ

^a ۱:۱۶ بلده معلوماتِ کَلوتر دَ باره «سرکرده دِسته های
 هزار نفری اسرائیل» دَ کتابِ خُرُوج ۱۸:۲۵ رُجوع کنید.

کسای که میتَنِست دَ جنگ بوره، دَ
مُطابِقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه ها و
خانوارِ بابه‌کلونای ازوا، یگ یگ حساب
شُد: ^{۲۱} تعدادِ حساب شده های طایفه
رئوبین چل و شش هزار و پنج صد نفر
بُود.

^{۲۲} از اولادِ شِمعون، نام های مردای بیست
ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتَنِست
دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها،
اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا،
یگ یگ حساب شُد: ^{۲۳} تعدادِ حساب
شده های طایفه شِمعون پنجاه و نه هزار
و سه صد نفر بُود.

^{۲۴} از اولادِ جاد، نام های مردای بیست ساله
و باله‌تر، پگِ کسای که میتَنِست دَ جنگ
بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه
ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شُد:
^{۲۵} تعدادِ حساب شده های طایفه جاد

چل و پنج هزار و شش صد و پنجاه نفر
بود.

^{۲۶} از اولادِ یهودا، نام های مردای بیست
ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنست
دَ جنگ بوره، دَ مُطابقِ پُشت نامه ها،
اولادِ بابِه ها و خانوارِ بابِه‌کلونای ازوا
حساب شد: ^{۲۷} تعدادِ کسای که از طایفه
یهودا حساب شد، هفتاد و چار هزار و
شش صد بود.

^{۲۸} از اولادِ یساکار، نام های مردای بیست
ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنست
دَ جنگ بوره، دَ مُطابقِ پُشت نامه ها،
اولادِ بابِه ها و خانوارِ بابِه‌کلونای ازوا
حساب شد: ^{۲۹} تعدادِ کسای که از طایفه
یساکار حساب شد، پنجاه و چار هزار و
چار صد نفر بود.

^{۳۰} از اولادِ زیولون، نام های مردای بیست
ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنست

دَ جَنگِ بوره، دَ مُطابِقِ پُشتِ نامه ها،
أولادِ بابِه ها و خانوارِ بابِه گلونای ازوا
حِسَابِ شُد: ^{۳۱} تَعْدادِ کسای که از طایفه
زَبُولُونِ حِسَابِ شُد، پَنجاه و هفت هزار
و چار صد نفر بُوَد.

^{۳۲} از باچه های یوسف:

از أولادِه اِفرایم، نام های مَرَدای بیست
ساله و باله تر، پگِ کسای که
مِیتَنِست دَ جَنگِ بوره، دَ مُطابِقِ
پُشتِ نامه ها، أولادِ بابِه ها و
خانوارِ بابِه گلونای ازوا حِسَابِ شُد:
^{۳۳} تَعْدادِ کسای که از طایفه اِفرایم
حِسَابِ شُد، چل هزار و پَنج صد نفر
بُوَد.

^{۳۴} از أولادِه مَنَسّی، نام های مَرَدای
بیست ساله و باله تر، پگِ کسای
که مِیتَنِست دَ جَنگِ بوره، دَ مُطابِقِ
پُشتِ نامه ها، أولادِ بابِه ها و

خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد:
تعدادِ کسای که از طایفه منسی^{۳۵}
حساب شد، سی و دُو هزار و دُو صد
نفر بود.

از اولادِ بنیامین، نام های مردای بیست
ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتنست
دَ جنگ بوره، دَ مُطابقِ پُشت نامه ها،
اولادِ بابه ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا
حساب شد: ^{۳۷}تعدادِ کسای که از طایفه
بنیامین حساب شد، سی پنج هزار و چار
صد نفر بود.

از اولادِ دان، نام های مردای بیست ساله
و باله‌تر، پگِ کسای که میتنست دَ جنگ
بوره، دَ مُطابقِ پُشت نامه ها، اولادِ بابه
ها و خانوارِ بابه‌کلونای ازوا حساب شد:
تعدادِ کسای که از طایفه دان حساب
شد، شصت و دُو هزار و هفت صد نفر
بود.

۴۰ از اولادِ اَشیر، نام های مَرَدای بیست
ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتَنِست
دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها،
اولادِ بابِه ها و خانوارِ بابِه‌کلونای ازوا
حِسَابِ شُد: ۴۱ تَعْدَادِ کسای که از طایفه
اَشیر حِسَابِ شُد، چل و یگ هزار و پنج
صد نفر بُود.

۴۲ از اولادِ نَفتالی، نام های مَرَدای بیست
ساله و باله‌تر، پگِ کسای که میتَنِست
دَ جنگ بوره، دَ مُطابِقِ پُشت نامه ها،
اولادِ بابِه ها و خانوارِ بابِه‌کلونای ازوا
حِسَابِ شُد: ۴۳ تَعْدَادِ کسای که از طایفه
نَفتالی حِسَابِ شُد، پنجاه و سه هزار و
چار صد نفر بُود.

۴۴ اینمیا کسای بُود که حِسَابِ شُد، کسای که
مُوسی و هارون دَ کومکِ دوازده رهبرِ اسرائیل
اونا ره حِسَابِ کد؛ هر کُدم امزو دوازده نفر از
خانوارِ بابِه‌کلون خُو نُمایندگی مُوکد. ۴۵ تَعْدَادِ

تمام بنی اسرائیل که بیست ساله و باله‌تر بود و هر کدام شی میتنست د لشکر اسرائیل د جنگ بوره، مطابق خانوارِ بابَه‌کلونای ازوا حساب شد. ^{۴۶} تعدادِ حساب شده‌ها شش صد و سه هزار و پنج صد و پنجاه نفر بود.

^{۴۷} لیکن لاویا مطابق طایفه بابَه‌کلونای خو قد ازوا حساب نشد، ^{۴۸} چون خداوند قد موسی گپ زده گفتند: ^{۴۹} ”طایفه لاوی ره حساب نکو و اونا ره قد بنی اسرائیل شاملِ سرشماری نکو. ^{۵۰} بلکه لاویا ره مسؤل جایگاهِ صندوقِ شهادت † و تمام اسباب شی و هر چیزی که دزو تعلق دَره تعیین کو؛ اونا وظیفه دَره که جایگاه و تمام اسباب شی ره کوچ بدیه و ازو نگاهداری کنه و د گرد-و-بر شی خیمه بزنه. ^{۵۱} وختیکه جایگاه کوچ دَدنی موشه، لاویا باید او ره جم کنه و غیتیکه جایگاه ایستلجی کدنی

† ۱:۵۰ خروج ۲۲-۲۱:۲۵

مُوشه، لاویا باید اوره ایستلجی کُنه. بغیر ازوا هر کسِ دِیگه^a که دَ جایگاه نزدیک شُنه، باید کُشته شُنه. ^{۵۲} بنی اسرائیل هر کُدم شی باید دَ خیمه‌گاهِ خود خُو و دَ نزدیکِ بیرقِ خود خُو قد لشکر خُو خیمه بَرَنه؛ ^{۵۳} لیکن لاویا باید دَ گرد-و-بَرِ جایگاهِ صندوقِ شهادتِ خیمه بَرَنه تا غُضَب مه دَ بِلَه جماعتِ بنی اسرائیل نازل نَشُنه؛ و لاویا وظیفه دَره که از جایگاهِ صندوقِ شهادتِ نگاهوانی کُنه. ” ^{۵۴} پس بنی اسرائیل امو رقم کد؛ اونا هر چیزی ره که خُداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد، دَ جای اُورد.

ترتیبِ خیمه‌گاهِ طایفه‌ها

۱ اوخته خُداوند قد مُوسیٰ و هارون گپ **۲**
 زده گُفت: ^۲ ” بنی اسرائیل هر کُدم شی

^a ۱:۵۱ دَ جای «هر کسِ دِیگه» دَ زبونِ عبرانی «بیگنه»

باید دَ نَزْدِيكَ بَيْرَقٍ و نَشَانِ خَانَوَارِ بَابِهْ كَلُونَايِ
خُو خَيْمِه بَزْنَه؛ اُونَا بَايِد رُوي سُون خَيْمِه مُلَاقَاتِ
دَ چَار طَرَفِ شِي خَيْمِه بَزْنَه.

۳ كَسَايِ كِه طَرَفِ شَرْقِ سُونِ آفَتَوِ
بُرْشُد بَايِد خَيْمِه بَزْنَه، لَشَكْرِ هَايِ اَسْتَه
كِه مَرْبُوطِ بَيْرَقِ و خَيْمِه گَاهِ يَهُودَا مَوْشَه؛
رَهْبِرِ مَرْدُمِ يَهُودَا نَحْشُونِ بَاچِه عَمِينَادَابِ
بَشَه. ۴ كَسَايِ كِه دَ لَشَكْرِ اَزُو حِسَابِ
شُد، هَفْتَادِ و چَار هِزَارِ و شَشِ صَدِ نَفَرِ
بُود.

۵ كَسَايِ كِه دَ پَالُوِي اَزُوا بَايِد
خَيْمِه بَزْنَه، طَايِفِه يَسَاكَارِ بَشَه؛ رَهْبِرِ
مَرْدُمِ يَسَاكَارِ نَتْنَيْلِ بَاچِه صَوَعَرِ بَشَه.
۶ كَسَايِ كِه دَ لَشَكْرِ اَزُو حِسَابِ شُد،
پَنْجَاهِ و چَار هِزَارِ و چَار صَدِ نَفَرِ بُود.

۷ طَايِفِه زَبُولُونِ اَمِ دَ پَالُوِي اَزُوا بَشَه؛
رَهْبِرِ مَرْدُمِ زَبُولُونِ اِلْيَابِ بَاچِه حِيلُونِ

بَشَه. ^۸ کَسای که دَ لَشکَرِ اَزُو حِسَاب
شُد، پَنجاه و هفت هزار و چار صد نفر
بُود.

^۹ تَعْدادِ پَگِ کَسای که دَ خَیمه‌گَاهِ
سَمَتِ یَهُودا مُطابِقِ لَشکَرِ هَای خُو
حِسَاب شُد، یَگ صد و هشتاد و شَش
هزار و چار صد نفر بُود. اُونَا باید اوّل
کُوج کُنَه.

^{۱۰} طَرَفِ جَنُوبِ بَیْرَقِ و خَیمه‌گَاهِ
رَثوِیْنِ دَ مُطابِقِ لَشکَرِ هَای اَزوا بَشَه و
رَهبرِ مَرْدُمِ رَثوِیْنِ اِلِیْصُورِ باچَه شَدِیئُورِ
بَشَه. ^{۱۱} کَسای که دَ لَشکَرِ اَزُو حِسَاب
شُد، چَل و شَش هزار و پَنج صد نفر بُود.
^{۱۲} کَسای که دَ پَالوِیِ اَزوا باید خَیمه
بَزَنَه، طَایفَه شِمَعونِ بَشَه؛ رَهبرِ مَرْدُمِ
شِمَعونِ شَلُومِیئیلِ باچَه صُورِی شَدای

بَشَه. ۱۳ کَسایِ کِه دَ لَشکَرِ اَزو حِسَاب
شُد، پَنجَاه و نُه هِزار و سِه صَد نَفر بُود.
۱۴ طَایفَه جَاد ام دَ پَالوِی اَزوا بَشَه؛
رَهبرِ مَرْدُمِ جَادِ اِلِیاسافِ باجِه رَعوئیلِ
بَشَه. ۱۵ کَسایِ کِه دَ لَشکَرِ اَزو حِسَاب
شُد، چِل و پَنج هِزار و شَش صَد و پَنجَاه
نَفر بُود.

۱۶ تَعْدادِ پَگِ کَسایِ کِه دَ خَیمَه‌گَاهِ
سَمَتِ رَثوِینِ مُطابِقِ لَشکَرِ هَایِ خُو
حِسَابِ شُد، یِگِ صَد و پَنجَاه و یِگِ
هِزار و چارِ صَد و پَنجَاه نَفر بُود. اُونَا
بایدِ دوّمِ کُوجِ کُنَه.

۱۷ بَعْدِ اَزو خَیمَه مَلاقَاتِ قَدِ خَیمَه‌گَاهِ
لَاوِیا دَ مِینکَلِ خَیمَه‌گَاهِ هَایِ دِیگَه کُوجِ
کُنَه. اُونَا اُمُو رَقَمِ کِه خَیمَه مِیَزَنَه، اُمُو
رَقَمِ هَر کُدَمِ شِی بَایدِ دَ مَوَقِعیّتِ خُو دَ
زَبِرِ بَیَرِقِ خُو حَرَکَتِ کُنَه.

۱۸ طرفِ غَرَبِ بَيْرَقِ و خَيْمَه‌گَاهِ اِفرَايِمِ
دَ مُطَابِقِ لَشَكَرَهاى اَزوا بَشَه و رَهْبِرِ
مَرْدُمِ اِفرَايِمِ اِلَيْشَمَعِ باچَه عَمِيهُودِ بَشَه.
۱۹ كَسَاى كَه دَ لَشَكَرِ اَزُو حِسَابِ شُد،
چَل هِزار و پَنج صَد نَفَر بُوَد.

۲۰ كَسَاى كَه دَ پَالُوى اَزوا بَشَه، طَايِفَه
مَنْسَى اَسْتَه؛ رَهْبِرِ مَرْدُمِ مَنْسَى جَمَلِيَّيْلِ
باچَه فَدَهصُورِ بَشَه. ۲۱ كَسَاى كَه دَ
لَشَكَرِ اَزُو حِسَابِ شُد، سى و دُو هِزار و
دُو صَد نَفَر بُوَد.

۲۲ طَايِفَه بِنِيامِينِ ام دَ پَالُوى اَزوا بَشَه؛
رَهْبِرِ مَرْدُمِ بِنِيامِينِ اَبِيدانِ باچَه جَدَعونى
بَشَه. ۲۳ كَسَاى كَه دَ لَشَكَرِ اَزُو حِسَابِ
شُد، سى و پَنج هِزار و چار صَد نَفَر بُوَد.

۲۴ تَعْدادِ پَگِ كَسَاى كَه دَ خَيْمَه‌گَاهِ
سَمَتِ اِفرَايِمِ مُطَابِقِ لَشَكَرَهاى خُو
حِسَابِ شُد، يَگِ صَد و هِشت هِزار و

یگ صد نفر بُود. اونا باید سِوم کوچ
کُنه.

۲۵ طرفِ شمالِ بَیْرَق و خَیمه‌گاهِ دان
مُطابِقِ لشکرای ازوا بَشه؛ رهبرِ مردُم
دان آخی عِزِرِ باچه عمِیشدای بَشه.
۲۶ کسای که دَ لشکِرِ ازو حِسابِ شُد،
شصت و دُو هزار و هفت صد نفر بُود.

۲۷ کسای که دَ پالوی ازوا باید خَیمه
بِزَنه، طایفه اشیرِ بَشه؛ رهبرِ مردُم اشیر
فَجَعِیئیلِ باچه عُکرانِ بَشه. ۲۸ کسای
که دَ لشکِرِ ازو حِسابِ شُد، چل و یگ
هزار و پَنج صد نفر بُود.

۲۹ طایفه نَفتالی ام دَ پالوی ازوا بَشه؛
رهبرِ مردُم نَفتالی اَخیرِ عِ باچه عینان
بَشه. ۳۰ کسای که دَ لشکِرِ ازو حِسابِ
شُد، پَنجاه و سِه هزار و چار صد نفر
بُود.

۳۱ تَعْدَادِ پَگِ کَسایِ کِه دَ خَیمه‌گاهِ
سَمَتِ دَانِ حِسَابِ شُد؛ یِگِ صَد و پَنجاهِ
و هفَتِ هِزارِ و شَشِ صَد نَفَرِ بُوَد. اَوِنا
بایَد دَ زَبِرِ بَیْرِقِ هَایِ خُوِ آخِرِ کُوجِ کُنِه.

۳۲ اِینِمیا حِسَابِ شُدِه هَایِ بَنیِ اِسْرائیلِ دَ
مُطابِقِ خانَوارِ هَایِ بابِه‌کَلونایِ اَزوا بُوَد؛ تَعْدَادِ
پَگِ کَسایِ کِه دَ خَیمه‌گاهِ هَا دَ لَشْکرایِ خُوِ
حِسَابِ شُد، شَشِ صَد و سِه هِزارِ و پَنجِ صَد
و پَنجاهِ نَفَرِ بُوَد. ۳۳ لَیکِنِ لاویا دَ مِینْکَلِ بَنیِ
اِسْرائیلِ حِسَابِ نَشُد، اَمُو رَقْمِ کِه خُداوند دَ
مُوسایِ اَمْرِ کُود. ۳۴ پَسِ بَنیِ اِسْرائیلِ هَرِ چِیزی
رِه کِه خُداوند دَ مُوسایِ اَمْرِ کُود، اَنجامِ دَد.
دَمزِی تَرْتیبِ اَوِنا دَ نَزْدِیکِ بَیْرِقِ خُوِ خَیمه مِیزَد
و دَ وختِ کُوجِ کَدو هَرِ کُدمِ شِی قَدِ اَوْلادِ بابِه و
خانَوارِ بابِه‌کَلونِ خُوِ حَرَکتِ مُوکَد.

سرشماری و مُقَرَّر شُدونِ لاویا بَلدِه خِدْمَت

۳ ای دَ بارِه نسلِ هارُون و دَ بارِه مُوسیٰ
آسته از زمانی که خُداوند دَ کوهِ سِینا قد
مُوسیٰ توره گُفت. ۲ نام های باچه های هارُون
اینیا آسته: ناداب باچه اوّلباری، اَبیهُو، العازار
و ایتامار. ۳ اینمیا نام های باچه های هارُون
بُود که پیشوایونِ مَسَح شده بُود و مُقَرَّر شُدُد
تا دَ عنوانِ پیشوایو خِدْمَت کنه. ۴ از جمِ ازوا
ناداب و اَبیهُو دَ حُضُورِ خُداوند مُرد، چراکه
اونا دَ بیابونِ سِینا آتَشِ غَیرِ مجاز ره دَ حُضُورِ
خُداوند تقدیم کد؛ † و اونا هیچ اولاد نَدشت.
مگمِ العازار و ایتامار دَ حُضُورِ آتِه خُو هارُون دَ
عنوانِ پیشوایو خِدْمَت مُوکد.

۵ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۶ "طایفه
لاوی ره نزدیک آورده دَ پیشِ هارُون پیشوا

† ۳:۴ لاویا ۱-۳:۱۰

حاضر کُو تا اونا دَز شی کومک کُنه. ^۷ اونا
 وظيفه خُو ره بلده ازو و بلده تمام جماعتِ بنی
 اسرائیل دَ پیشِ رُوی خیمه ملاقات انجام دده دَ
 جایگاهِ مُقدّس خدمت کُنه؛ ^۸ اونا مسئولِ تمام
 اسبابِ خیمه ملاقات بشه و وظيفه خُو ره بلده
 بنی اسرائیل انجام دده دَ جایگاهِ مُقدّس خدمت
 کُنه. ^۹ لاویا ره دَ هارون و باچه های شی تسلیم
 کُو؛ اونا از مینکلِ بنی اسرائیل کاملاً دَزو دده
 شده. ^{۱۰} هارون و باچه های شی ره مقرر کُو تا
 اونا وظيفه پیشوایی خُو ره دَ جای بیره، بغیر ازوا
 هر نفرِ دیگه که بلده وظيفه پیشوایی نزدیک
 بییه، باید کُشته شنه.

^{۱۱} و خداوند قد موسیٰ گپ زده گفت:
^{۱۲} ”اینه، ما لاویا ره از مینکلِ بنی اسرائیل دَ
 عوضِ تمامِ باچه های اولباری بنی اسرائیل که
 رحم ره واز کده، بلده مقصد خُو انتخاب کدیم.
 پس لاویا از مه آسته، ^{۱۳} چراکه پگِ اولباری ها
 از مه یه. وختیکه تمام اولباری ها ره دَ سرزمینِ

مِصر کُشْتُمْ، ما تمامِ اَوْلباری های اِسْرائیل ره
بَلدِه خُو تَقْدِیس کُدم، ام اِنسان و ام حَیوان ره؛
اونا دَز مه تَعْلُق دَرِه. ما خُداوند اَسْتُمْ. ”

۱۴ اوخته خُداوند قد مُوسی دَ بیابونِ سِینا گپ
زَدِه کُفت: ۱۵ ”لاویا ره دَ مُطابِقِ خانوار های
بابه کَلونا و اَوْلادِ بابِه های ازوا حِساب کُو؛
هر باچه یگ ماهه و باله تر ره حِساب کُو. ”
۱۶ پس مُوسی اونا ره دَ مُطابِقِ توره خُداوند
حِساب کد، امو رقم که دَ بِلِه ازو اَمْر شُدُد.

۱۷ باچه های لاوی مُطابِقِ نام های
خُو اینیا بُود: جِرشون، قُهات و مِرارِی.

۱۸ نام های باچه های جِرشون مُطابِقِ
اَوْلادِ بابِه های ازوا اینیا بُود: لِبْنی و
شِمعی. ۱۹ باچه های قُهات مُطابِقِ اَوْلادِ

بابِه های ازوا اینیا بُود: عَمْرَم، یصهار،
جِبرون و عَزِیئیل. ۲۰ باچه های مِرارِی

مُطابِقِ اَوْلادِ بابِه های ازوا اینیا بُود:
مَحلی و مُوشی. اینمیا اَوْلادِ بابِه های

لاویا دَ مُطَابِقِ خانوار های بابَه‌کلونای
ازوا بُود.

۲۱ از جِرشون اولادِ بابَه‌لِبنی و اولادِ
بابَه‌شِمعی دَ وِجُود آمد؛ اینمیا اولادِ
بابه های جِرشونی بُود. ۲۲ کسای که
از جَمِ ازوا حساب شد، تعدادِ پگِ
باچه های یگ ماهه و باله‌تر و پگِ
مردای ازوا هفت هزار و پنج صد نفر
بُود. ۲۳ اولادِ بابَه های جِرشونی دَ
پُشتِ جایگاهِ مُقَدَّسِ طرفِ غَربِ خیمه
میزد؛ ۲۴ ایلساف باچه لایل کُتِه خانوارِ
بابه‌کلونای جِرشونیا بُود. ۲۵ وظیفه
اولادِ جِرشون دَ خیمه‌مُلاقات، اینی
کارا بُود: کوچِ دَدو و نِگاهداری خیمه
مُقَدَّس و پوششِ خیمه، پرده درگه خیمه
مُلاقات، ۲۶ پرده های چاردیوالی حولی،
پرده درگه حولی که خیمه مُقَدَّس و

قُربانگاه دَ مَنه شی بُود، ریسپونای شی
 و هر خِدمتی که مَرَبوطِ امزیا مُوشد.
 ۲۷ از قُهات، اولادِ بابِه عَمرامیا،
 اولادِ بابِه یصهاریا، اولادِ بابِه حِبرونیا
 و اولادِ بابِه عَزِیئیلیا دَ وُجود آمد؛
 اینمیا اولادِ بابِه های قُهاتی بُود.
 ۲۸ کسای که از جمِ ازوا حِساب شُد،
 تَعدادِ پگِ باچه های یگِ ماهه و
 باله تر و پگِ مَرَدای ازوا هشت هزار
 و شش صد نفر بُود. و ظِیفه های ازوا
 دَ مَنه جایگاهِ مُقَدَّس بُود. ۲۹ اولادِ
 بابِه های قُهاتی طرفِ جَنوبِ جایگاهِ
 مُقَدَّس خیمه میزد. ۳۰ ایلِیصافان باچه
 عَزِیئیل کُتِه خانوارِ بابِه کلونای اولادِ بابِه
 های قُهاتی بُود. ۳۱ و ظِیفه ازوا اینی
 کارا بُود: مَسئُولِیتِ صَندُوقِ شَهادَتِ،
 میز، چراغدان، قُربانگاه ها، ظرف
 ها-و-اَسبابِ جایگاهِ مُقَدَّس که پیشوایو

بلده خدمت کدو ازوا کار میگرفت،
پرده مُقَدَّسَتَرین جای و هر خدمتی که
مربوط ازوا موشد. ^{۳۲} العازار باچه
هارون پیشوا کتبه رهبرای لاویا بود و
ناظر کسای که د جایگاه مُقَدَّس وظیفه
دشت.

^{۳۳} از مراری اولادِ بابِه محلی و اولادِ
بابِه موشی د وجود آمد؛ اینمیا اولادِ
بابِه های مراری بود. ^{۳۴} کسای که از
جم ازوا حساب شد، تعدادِ پگِ باچه
های یگ ماهه و باله تر و پگِ مردای
ازوا شش هزار و دو صد نفر بود.
^{۳۵} صُورِیئیل باچه اَبیحایل کتبه خانوارِ
بابه گلونای اولادِ بابِه های مراری بود.
اونا طرفِ شمالِ جایگاهِ مُقَدَّس خیمه
میزد. ^{۳۶} وظیفه که د اولادِ مراری
دده شد، اینی کارا بود: مَسْئُولِیتِ
چوکات های خیمه مُقَدَّس، پُشت بند

های شی، ستونهای شی، پایه های شی، تمام اسباب ازوا و پگ خدمت های که مربوط ازوا موشد؛ ^{۳۷} امچنان مسئولیت ستونهای چارطرف حولی، پایه های ازوا، میخا و ریسپونای ازوا.

^{۳۸} پیش روی جایگاه مقدس طرف شرق، یعنی پیش روی خیمه ملاقات طرف آفتو برشد موسی و هارون و باچه های شی خیمه میزد؛ اونا وظیفه جایگاه مقدس ره انجام دده مراسم عبادت بنی اسرائیل ره د جای میورد؛ بغیر ازوا هر نفر دیگه که نزدیک میمد، باید کشته موشد.

^{۳۹} پگ کسای که از جم لاویا حساب شد، یعنی کسای ره که موسی و هارون مطابق اولاد بابه های ازوا د امر خداوند حساب کد، پگ باچه های یگ ماهه و باله تر و پگ مردای ازوا بیست و دو هزار نفر بود.

^{۴۰} اوخته خداوند د موسی گفت: ”پگ اولباری بنی اسرائیل ره یعنی باچه های یگ

ماهه و بالهتر و مردای ازوا ره حساب کُو و تعدادِ نام های ازوا ره ثبت کُو. ^{۴۱} لاویا ره دَ عِوضِ تمامِ اولباری های بنی اسرائیل بلده ازمه بگِیر و چارپایای لاویا ره دَ عِوضِ تمامِ اولباری های چارپایای بنی اسرائیل. ما خُداوند اَسْتَم. ”
^{۴۲} پس مُوسیٰ اُمُو رقم که خُداوند دَزُو اَمْر کُد، پگِ اولباری ها ره دَ مینکلِ بنی اسرائیل حساب کد. ^{۴۳} تعدادِ پگِ اولباری ها که نام های ازوا حساب شد یعنی باچه های یگ ماهه و بالهتر و مردا، بیست و دُو هزار و دُو صد و هفتاد و سه نفر بُوَد.

^{۴۴} بعد ازُو خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت:
^{۴۵} ” لاویا ره دَ عِوضِ پگِ اولباری های بنی اسرائیل و چارپایای لاویا ره دَ عِوضِ چارپایای ازوا بگِیر؛ لاویا از مه اَسْتَه. ما خُداوند اَسْتَم.
^{۴۶} بلده بازخِریدِ دُو صد و هفتاد و سه نفر اولباری بنی اسرائیل که از تعدادِ لاویا کده اضافه شده، ^{۴۷} از هر کُدَم شی پنج مِثقال نُقره

دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْغَاهِ مُقَدَّسٍ كِه بِيَسْتِ گِيرَاهِ^a
 يِگِ مِثْقَالِ مُوشِه، بِيْگِيرِ ٤٨ و نُقْرِه بَاذْخِرِيْدِ
 كَسَايِ رِه كِه اَز تَعْدَادِ لَاوِيَا كَدِه اِضَافَه شُدِه، دَ
 هَارُونِ و بَاچِه هَايِ شِي بَدِي. " ٤٩ پَس مُوسَى
 نُقْرِه بَاذْخِرِيْدِ رِه اَز كَسَايِ گِرِفْتِ كِه اِضَافَه شُدُد
 و دَ جَمِ كَسَايِ نَبُودِ كِه دَ وَسِيْلَه لَاوِيَا بَاذْخِرِيْدِ
 شُدُد؛ ٥٠ اَو نُقْرِه رِه اَز اَوَّلْبَارِيِ هَايِ بَنِيِ اِسْرَائِيْلِ
 گِرِفْتِ كِه يِگِ هَزَارِ و سِيَه صَدِ و شَصْتِ و
 پَنَجِ مِثْقَالِ نُقْرِه دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْغَاهِ مُقَدَّسِ
 بُودِ، ٥١ و مُوسَى نُقْرِه بَاذْخِرِيْدِ رِه دَ مُطَابِقِ تَوْرِه
 خُدَاوَنْدِ دَ هَارُونِ و بَاچِه هَايِ شِي دَدِ، اَمُو رَقْمِ
 كِه خُدَاوَنْدِ دَ مُوسَى اَمْرِ كَدُدِ.

^a ٣:٤٧ وَزْنِ «يِگِ مِثْقَالِ» تَقْرِيْباً دَوَاذْدِه گِرَامِ بُودِ و وَزْنِ
 «يِگِ گِيرَاهِ» يِگِ كَمَكِ زِيَادْتَرِ اَز نِيْمِ گِرَامِ بُودِ.

وِظیفَه اَوْلَادِ بَابِه هَا ی قُهَاتِیَا

۴
۱ خُداوند قد مُوسَى و هَارُون گپ زده
گُفت: ۲ ”اَوْلَادِه قُهَات ره از مینکلِ لاویا
دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِه هَا و خَانَوَار هَا ی بَابِه کَلونای
ازوا سرشُماری کُو، ۳ از سی ساله و باله تر
تا پنجاه ساله، هر مَرَدی ره که مِیْتَنه دَ جِم
خِدمتگارا دَ خِیمه مُلَاقَات کار کُنه.

۴ خِدمتِ اَوْلَادِه قُهَات دَ خِیمه مُلَاقَات اینی
بَشَه: نِگاهداری و کوچِ دَدونِ مُقَدَّسْتَرین چیزا.
۵ وختیکه خِیمه گاهِ بَنی اِسْرَائیل کوچِ مُونه،
هَارُون و باچه هَا ی شی داخِلِ خِیمه مُقَدَّس بوره
و پرده مُقَدَّسْتَرین جای ره تاه اُورده صندوقِ
شهادتِ ره قد شی بُپوشَنه؛ ۶ و دَ بِلَه ازو
یگ پوش از پوستِ نَرم-و-قِیمَتی قرار دَده یگ
رختِ کَامِلاً لاجوردی دَ بِلَه شی اوار کُنه و
دِستکِ چپوهَا ی شی ره دَ حلقه هَا ی ازو تیر کُنه.
۷ دَ رُوی میزِ نَانِ حُضُورِ خُداوند اُونَا یگ رختِ

لاجوردی آوار کُنه و دَ بِلَه ازو کاسه ها و قاب
 ها ره بیلَه و امچنان پیلَه ها و صورایی ها ره
 بِلَدِه هدیه وُچی کَدنی؛ نانِ مُقَدَّس ام دَ بِلَه ازو
 بَشَه. ^۸ اونا یگ رختِ سُرخ رنگ ره دَ بِلَه ازوا
 آوار کُنه و او ره قد پوستِ نَرم-و-قِیمَتی پوشنده
 دِستک‌چیوهای شی ره دَ حلقه های ازو تیر کُنه.
^۹ اونا یگ رختِ لاجوردی بِگِیره و چراغدان ره
 که بِلَدِه روشنی آسته قد چراغای شی، چراغ
 گلگَرک های شی، پطنوس های شی و پگ
 ظرفای روغون شی که بِلَدِه ازو دَ کار موره
 بپوشنه. ^{۱۰} بعد ازو او ره و پگِ اسباب شی ره
 قد پوستِ نَرم-و-قِیمَتی بپوشنه و دَ بِلَه زَمبیل
 چوبی بیلَه. ^{۱۱} دَ رُوی قُربانگَهِ طِلائی † اونا
 یگ رختِ لاجوردی آوار کُنه و او ره قد پوستِ
 نَرم-و-قِیمَتی بپوشنه و دِستک‌چیوهای شی ره دَ
 حلقه های ازو تیر کُنه. ^{۱۲} و اونا تمامِ اسبابِ

† ۱۱: ۴ خُروج ۴۰: ۱-۳۰

خدمت ره که قد ازوا د جایگاهِ مُقَدَّسِ خدمت
 موشه د یگ رختِ لاجوردی بیله و اونا ره قد
 پوستِ نرم-و-قیمتی پوشنده د بله زمبیلِ چوبی
 بیله. ^{۱۳} اونا خگشترِ قُربانگاهِ برونزی ره خالی
 کنه و د رُوی قُربانگاهِ یگ رختِ ارغوانی اوار
 کنه. ^{۱۴} بعد ازو پگِ اسبابِ قُربانگاهِ ره که
 بلده خدمتِ ازو د کار مورِه، یعنی آتشدان ها،
 چَنگک ها، خاک انداز ها، کاسه ها و تمامِ
 اسبابِ دیگه شی ره د رُوی رختِ ایشته د
 بله ازو یگ پوش از پوستِ نرم-و-قیمتی اوار
 کنه و دِستکِ چپوهای شی ره د حلقه های ازو
 تیر کنه. ^{۱۵} وختیکه هارون و باچه های شی
 پوشندونِ چیزای مُقَدَّسِ و پگِ اسبابِ جایگاهِ
 مُقَدَّسِ ره خلاص کد و خیمه‌گاه آماده کوچ ددو
 شد، اوخته اولاده قُهات بییه و اونا ره بُره؛
 مگم اونا د چیزای مُقَدَّسِ دِست نزنه، نشنه که
 بُمره. اینمیا چیزای آسته که اولاده قُهات باید
 از خیمه مَلاقاتِ اِنْتِقَالَ بَدیه. ^{۱۶} اِلْعَازار باچه

هارون پیشوا مسئولِ روغو بلده روشنی، بخور خوشبوی، هدیه غله-و-دانه روزانه و روغونِ مَسَحِ بَشَه؛ او از تمام جایگاهِ مُقَدَّس و هر چیزی که دَمَنَه شی آسته نِظَارَتِ كُنَه: از پگ چیزای مُقَدَّس و اسبابِ از جایگاه.

۱۷ و خُداوند قد موسی و هارون گپ زده گفت:
۱۸ "شُمُو نِیَلِید که سِلْسِلَه اَوْلَادِ بابَه های قَهاتیا از مینکلِ لاویا قطع شنه. ۱۹ پس اینی کار ره بلده ازوا انجامِ بَدِید تا زنده بُمَنَه و نَمُرَه: وختیکه قَهاتیا دَ مُقَدَّسَتَرِین چیزا نزدیکِ مُوشَه، هارون و باچه های شی باید داخلِ بوره و وظیفه و بارِ هر کدَمِ ازوا ره تعیینِ كُنَه. ۲۰ مگم قَهاتیا نَباید داخلِ بوره که چیزای مُقَدَّس ره تُوخِ كُنَه، حتی بلده یگ لحظه ام نه؛ اگه نه اونا مومره."

وَضِیْفَه اَوْلَادِ بابَه های چرشونیا

۲۱ و خُداوند قد موسی گپ زده گفت:
۲۲ "اَوْلَادِه چرشون ره ام دَ مُطَابِقِ خانوار های

بابه کلونا و اولادِ بابه های ازوا سرشماری کُو. ^{۲۳} از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنه دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمه ملاقات خدمت کُنه، حساب کُو. ^{۲۴} خدمتِ اولادِ بابه های جرشونی دَ باره انتقال دَدونِ بار ازی قرار آسته: ^{۲۵} اونا باید پرده های خیمه مُقَدَّس، یعنی خیمه ملاقات ره قد پوشش شی و پوششِ پوستِ نَرم-و-قِیمتی که دَ بله ازو آسته و پرده درگه خیمه ملاقات ره انتقال بدیه، ^{۲۶} امچنان پرده های حولی ره که دَ چار طرفِ خیمه مُقَدَّس و قُربانگاه آسته و پرده درگه حولی ره و ریسپونای ازوا و پگِ آسبابی ره که بلده ازوا دَ کار موره. هرچیزی که لازم بشه دَ باره ازوا انجام دده شُنه، جرشونیا باید انجام بدیه. ^{۲۷} تمام خدمتِ جرشونیا باید دَ امرِ هارون و باچه های شی انجام دده شُنه، چی کارِ انتقال دَدو بشه، چی هر کارِ دیگه؛ شُمو باید وظیفه ازوا و تمام بارهای ازوا ره تعیین کُنید. ^{۲۸} اینمیا

خِدْمَتِ أَوْلَادِ بَابِهِ هَي جِرْشُونِيَا دَ خَيْمِهِ مُلَاقَاتِ
أَسْتَه؛ وَ أُونَا وَظِيْفَه خُوْرَه دَ زِيْرِ نَظْرِ اِيْتَامَارِ
بَاچَه هَارُونِ پِيْشَوَا اَنْجَامِ بَدِيْهَه.

وَظِيْفَه اَوْلَادِ بَابِهِ هَي مِرَارِيَا

۲۹ "اَوْلَادِه مِرَارِي رَه دَ مُطَابِقِ اَوْلَادِ بَابِهِ هَا
وَ خَانَوَارِ هَي بَابِه كَلُونَايِ اَزْوَا حِسَابِ كُو؛
۳۰ اَز سِي سَالَه وَ بَالِه تَر تَا پِنْجَاهِ سَالَه، هَر كَسِي
رَه كِه مِيْتَنَه دَ جَمِ خِدْمَتْگَارَا شَامِلِ شُدَه دَ خَيْمِه
مُلَاقَاتِ خِدْمَتِ كُنَه، حِسَابِ كُو. ۳۱ وَظِيْفَه اَزْوَا
دَ بَارِه اِنْتِقَالِ دَدُو، دَ پَالُوِي تَمَامِ خِدْمَتِ هَي
اَزْوَا دَ خَيْمِه مُلَاقَاتِ اَزِي قَرَارِ اَسْتَه: چِيُو هَي
چَارْتَرَاشِ جَايْگَاهِ مُقَدَّسِ، پُشْتِ بَنْدِهَايِ شِي،
سُتُونِ هَي شِي وَ پَايَه هَي شِي، ۳۲ سُتُونِ هَي
چَارْطَرَفِ حَوْلِي وَ پَايَه هَي اَزْوَا، مِيخِ هَي اَزْوَا،
رِيْسِپُونَايِ اَزْوَا قَدْ تَمَامِ اَسْبَابِ اَزْوَا وَ پِگِ چِيَزَايِ
كِه بَلْدَه اَزْوَا دَ كَارِ مَوْرَه. شُمُو اَسْبَابِ هَي رَه كِه
اُونَا بَايْدِ اِنْتِقَالِ بَدِيْهَه نَامِ گَرِفْتَه دَزْوَا تَعْيِيْنِ كُنِيْدِ.

۳۳ اینمی وظیفه اولادِ بابه های مراریا آسته، د پالوی تمام خدمت های ازوا د خیمه ملاقات که اونا باید د زیر نظر ایتامار باچه هارون پیشوا انجام بدیه.

سرشماری خدمتگاری طایفه لاوی

۳۴ پس موسی و هارون و رهبرای جماعت، اولاده قهات ره د مطابق اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب کد، ۳۵ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی ره که میتنست د جم خدمتگارا شامل شده د خیمه ملاقات خدمت کنه. ۳۶ کسای که از جم ازوا د مطابق اولادِ بابه های شی حساب شد، دوهزار و هفت صد و پنجاه نفر بود. ۳۷ اینمی تعداد حساب شده های اولادِ بابه های قهاتیا بود، تعداد پگ کسای که د خیمه ملاقات خدمت موکد و موسی و هارون د مطابق امری که خداوند د وسیله موسی کدد، حساب کد.

^{۳۸} کسای که از جمِ اولادِ جِرشون دَ مُطابِقِ
اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا
حِسَابِ شُد، ^{۳۹} از سی ساله و باله تر تا پنجاه
ساله، هر کسی که میتَنِست دَ جمِ خِدْمَتگارا
شامِلِ شُدِه دَ خَیمِه مَلاقَاتِ خِدْمَتِ کُنِه،
^{۴۰} تَعْدَادِ حِسَابِ شُدِه های ازوا دَ مُطابِقِ اولادِ
بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا دُو هزار
و شَشِ صَد و سی نفر بُود. ^{۴۱} اینمیا حِسَابِ
شُدِه های اولادِ بابه های جِرشونیا بُود، تَعْدَادِ
پِگِ کسای که دَ خَیمِه مَلاقَاتِ خِدْمَتِ مُوِکَد
و مُوسِی و هارُون دَ مُطابِقِ اَمْرِ خُداوند اُونا رِه
حِسَابِ کَد.

^{۴۲} کسای که از جمِ اولادِ مِراری دَ مُطابِقِ
اولادِ بابه ها و خانوار های بابه کلونای ازوا
حِسَابِ شُد، ^{۴۳} از سی ساله و باله تر تا پنجاه
ساله، هر کسی که میتَنِست دَ جمِ خِدْمَتگارا
شامِلِ شُدِه دَ خَیمِه مَلاقَاتِ خِدْمَتِ کُنِه،
^{۴۴} تَعْدَادِ حِسَابِ شُدِه های ازوا دَ مُطابِقِ اولادِ

بابه های ازوا، سه هزار و دو صد نفر بود.
۴۵ اینمیا حساب شده های اولادِ بابه های مراریا
بود که موسی و هارون دَ مُطَابِقِ امری که
خداوند دَ وَسِیْلَه موسی کُود، اونا ره حساب
کد.

۴۶ پگِ کسای که از جمِ لاویا دَ وَسِیْلَه موسی
و هارون و رهبرای اسرائیل دَ مُطَابِقِ اولادِ بابه
ها و خانوار های بابه کلونای ازوا حساب شد،
۴۷ از سی ساله و باله تر تا پنجاه ساله، هر کسی
که آماده خدمت بود و میتنست کارِ خدمت و
کارِ انتقالِ ددو ره دَ خیمه ملاقات انجام بدیه،
۴۸ تعدادِ حساب شده های ازوا هشت هزار و پنج
صد و هشتاد نفر بود. ۴۹ دَ مُطَابِقِ امرِ خداوند
دَ وَسِیْلَه موسی اونا دَ وَظِیْفَه های مُخْتَلِفِ مَقْرَر
شد تا کارِ خدمت و انتقالِ ددو ره انجام بدیه.
دَ امزی رقم اونا دَ وَسِیْلَه موسی حساب شد،
امو رقم که خداوند دَزُو امر کُود.

پاک نگاه کدونِ خیمه‌گاه

۱ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۲ ”دَ
 ۵ بَنی اسرائیل امر کُوتا اونا هر کسی ره که
 کولی^a گِرِفته و هر کسی ره که آوریزی دَره و هر
 کسی ره که دَ وسیله دِست زِدو دَ جنازه ناپاک
 شُده، از خیمه‌گاه بُر کُنه. ۳ چی مَرِد بَشه، چی
 خاتو، اونا ره بُر کُنید. اونا ره از خیمه‌گاه بُر
 کُنید تا اونا خیمه‌گاهِ خُو ره، یعنی جایی ره که
 ما دَ مینکلِ ازوا بُود-و-باش دَرُم، نَجِس نَکُنه.“
 ۴ پس بَنی اسرائیل امو رقم کد و امو کسا ره
 از خیمه‌گاه بُر کد. امو رقم که خُداوند دَ مُوسیٰ
 گُفتد، بَنی اسرائیل امو رقم کد.

^a ۵:۲ دَ جای «کولی» دَ زبونِ عبرانی «مَرَضِ جلدی
 ساری» نوشته یه. دَ باقی کِتَاب ام معنای مَرَضِ کولی
 عینِ چیز آسته.

جُرْمَانِهَ خَطَا

۵ خُداوند قد مُوسى گپ زده گُفت: ۶ ” دَ بَنِى
اسرائيل بُگى: ’ وختى يگ مَرْد يا خاتو دَ ضِدِ
يگ اِنسان مُرتَكِبِ گُناه مُوشه و دَ خُداوند
خِيانتِ مُوَكُنِه، اُو نَفَرِ مُجْرِمِ مُوشه. ۷ اُو بايد
گُناهِ رِه كه كده، اِقرارِ كنه و تاوانِ جُرمِ خُو
رِه مُكَمَلِ اُورده پَنجِ يگِ اَزو رِه ام دَ بِلِه شى
اِضافه كُنِه؛ اوخته اُو رِه دَ امزُو كس بَدِيه كه
دَ ضِدِ شى جُرمِ كده. ۸ اگه اَمُو نَفَرِ اَسِيْبِ دِيده
مُرده بَشِه و كُدَمِ قَوْمَايِ نَزْدِيكِ نَدَشْتِه بَشِه كه
تاوانِ جُرمِ دَزِ شى دَدِه شُنِه، اوخته تاوانِ جُرمِ
دَ خُداوند دَدِه شُنِه و از پيشوا بَشِه؛ اِى عِلاوِه
از قُوچِ كِفاره اَسْتِه كه قد شى بَلَدِه نَفَرِ مُجْرِمِ
كِفاره مُوشه. ۹ از تمامِ هَدِيه هاى مُقَدَّسِ بَنِى
اسرائيل، هر هَدِيه رِه كه اُونَا دَ پيشوا ميره، اَزو
مُوشه. ۱۰ هَدِيه هاى مُقَدَّسِ هر نَفَرِ از خود شى

مُوشه، و هر چیزی ره که او نفر د پیشوا میدیه،
ازو مُوشه. ”

خاتونوی که زیر شکِ شوی خو قرار میگیره

۱۱ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۱۲ ”قد
بنی اسرائیل گپ بزَن و دزوا بگی: ’اگه خاتونِ
کدم کس گمراه شده دزو خیانت کنه ۱۳ و یگ
مردِ دیگه قد ازو خاوشنه و ای کار از شوی
شی تاشه بشه، یعنی تاشه بشه که او خود ره
نجس کده، اگه د ضدِ ازو کدم شاهد ام نبشه
و د غیتِ فعلِ زنا گرفتار نشده بشه، ۱۴ و اگه
احساسِ غیرت د بله امزو مرد بییه و د باره
خاتون خو که خود ره نجس کده غیرت کنه یا
ام اگه احساسِ غیرت د بله امزو مرد بییه و د
باره خاتون خو غیرت کنه د حالیکه او خود ره
نجس نکده، ۱۵ د هر دو صورت امو مرد باید
خاتون خو ره د حضورِ پیشوا بیره و هدیه ره
که بلده خاتون شی آسته، یعنی دهم حصه یگ

ایفه^a آردِ جو ره ام بیره؛ اُو د بِلَه هدیه روغو شیو نَکنه و د بِلَه شی کُنْدَر نِیله، چراکه اُو یگ هدیه غَلَه-و-دانه بِلَدَه غَیْرَت اَسْتَه و یگ هدیه یادآوری که گُناه ره د یاد میره.

۱۶ اوخته پیشوا اُمُو خاتُو ره نزدیک بیره و د حُضُورِ خُداوند ایسته کُنه؛ ۱۷ و پیشوا اُو مُقَدَّس ره د یگ ظرفِ گلی بِگِیره و یگ مقدار خاک از زمینِ خَیمَه مُقَدَّس گِرِفْتَه د مَنَه اُو پورته کُنه. ۱۸ و پیشوا اُمُو خاتُو ره د حُضُورِ خُداوند ایسته کده مویای ازو ره واز کُنه و هدیه یادآوری ره که هدیه غَیْرَت اَسْتَه د بِلَه دِستِ ازو بیله و اُو تلخ لعنت د دِستِ پیشوا بَشَه. ۱۹ اوخته پیشوا اُمُو خاتُو ره قَسَم دَدَه دَز شی بُگِیَه: ”اگه یگو مَرَد قد تُو خاو نَکده و اگه تُو سُون ناپاکی نَرَفْتَه د حَالِیکَه زِبِرِ نِکاحِ شُوی خُو بُوْدَه، امزی اُو

^a ۵:۱۵ دَهْم حِصَّه یگ ایفه تقریباً یگ و نیم کیلوگرام

مُوشَه.

تلخ لعنت سالم بُمنی. ۲۰ لیکن اگہ تُو گُمراه
 شدے دَ حالیکہ زیرِ نکاح شوی خُو بودے و
 خود رہ نَجس کدے و یگو مردِ دیگہ بغیر از
 شوی تُو قد تُو خاو کدہ“ ۲۱ - دَ امزی غیت
 پیشوا امُو خاتُو رہ قَسَم لعنت بدیہ و دَ خاتُو
 بُگیہ: - ”خداوند تُو رہ دَ مینکلِ قوم تُو مایہ
 لعنت و قَسَم جور کُنہ و رَحَم تُو رہ خُشک^a کدہ
 کورہ تُو رہ آماس دلجی کُنہ؛ ۲۲ و امی آو لعنت
 دَ کورہ تُو داخل شدہ کورہ تُو رہ آماس دلجی
 کُنہ و رَحَم تُو رہ خُشک.“ و امُو خاتُو بُگیہ:
 ”آمین، آمین!“

۲۳ اوخته پیشوا امی لعنت ها رہ دَ یگ طومار
 نوشتہ کُنہ و اونا رہ دَ مِنہ آو تلخ بُشویہ.
 ۲۴ و امُو آو تلخ لعنت رہ دَ امزو خاتُو وُچی دلجی
 کُنہ؛ اوخته امُو آو لعنت دَ داخلِ ازو رفتہ دَ

^a ۲۱: ۵ دَ جای «رَحَم» دَ زیونِ عبرانی «ران» نوشتہ یہ.

دَ آیہ ۲۲ و ۲۷ ام عینِ چیز آستہ.

تَلْخِي تَبْدِيلِ مُوشِه. ۲۵ بعد از و پیشوا هدیه
 غَيْرَتِ رِه از دِسْتِ خَاتُو كِرْفَتِه اَمُو هدیه رِه دَ
 حُضُورِ خُداوند بِلند كُنِه و دَ نَزْدِيكِ قُرْبانگاه
 بیره؛ ۲۶ پیشوا يگ مُشت امزُو هدیه كِرْفَتِه دَ
 عِنوانِ نشانی هدیه دَ بِلِه قُرْبانگاه بُسوزَنِه و بعد
 از و اَمُو آو رِه دَ خَاتُو وُچِي دَلجِي كُنِه. ۲۷ امی كه
 آو رِه دَزُو وُچِي دَلجِي كُنِه، اگِه آو خود رِه نَجِس
 كده دَ شُوي خُو خِيانَت كده بَشِه، اَمُو آو لَعْنَتِ دَ
 داخِلِ از و رَفْتِه تَلْخِ مُوشِه و كُورِه از و آماس كده
 رَحْمِ شِي خُشَكِ مُوشِه و اَمُو خَاتُو دَ مِينَكَلِ قَوْمِ
 خُو مایِه لَعْنَتِ جُورِ مُوشِه. ۲۸ و لِه اگِه اَمُو خَاتُو
 خود رِه نَجِسِ نَكده بَشِه و پاك بَشِه، اوخته آو
 سَالِمِ مُومَنِه و مِيْتَنِه اولاد بَزِيه.

۲۹ اينمِي قَانُونِ غَيْرَتِ آسْتِه دَ بارِه خَاتُونِي كه
 دَ زَبِرِ نِكَاحِ شُوي خُو بَشِه و كُمرِه شُدِه خود رِه
 نَجِسِ كده بَشِه، ۳۰ يا مردِي كه رُوحِ غَيْرَتِ دَ
 بِلِه شِي بِيِيِه و آو دَ بارِه خَاتُونِ خُو غَيْرَتِ كُنِه.
 پیشوا بايد اَمُو خَاتُو رِه دَ حُضُورِ خُداوند ايستِه
 ۴۰

کُنه و پگِ امزی قانون ره د بِلَه ازو اجرا کُنه.
 ۳۱ دَمزی قضیه امو مرد بے گناه آسته، ولے خاتو
 اگه گناه کده بَشه، جزای گناه خور ره مینگره. ”

قانونِ نذر

۶ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۲ ”قد
 بنی اسرائیل گپ بزن و دزوا بگی:
 ’وختیکه یگ مرد یا خاتو نذرِ خاص یعنی نذرِ
 وَقَف د گردون خُو میگیره و خود ره بلده خُداوند
 وَقَف مونه، ۳ او باید از شرابِ انگور و شراب
 های دیگه پرهیز کُنه و سِرکه انگور و سِرکه
 دیگه چیزا ره وُچی نکنه؛ از هیچ رقم آو انگور
 وُچی نکنه و انگورِ تازه یا خشک نخوره. ۴ او د
 تمام روزای وَقَف خُو چیزای ره که از تاگِ انگور
 حاصل موشه نخوره، از خسته گرفته تا پوست
 شی. ۵ او د تمام روزای نذرِ وَقَف خُو تیغ ره د
 سر خُو نزنه؛ تا تکمیل شُدونِ روزای که خود
 ره بلده خُداوند وَقَف کده، مُقَدَّس بَشه و بیله

که گیسوها یعنی موی های سر شی دراز بیه. ۶
 او د تمام روزای که خود ره بلده خداوند وقف
 کده، باید د نزدیک جنازه نروه. ۷ حتی اگه آته،
 آبه، برار یا خوار شی ام بُمره؛ او باید خود ره
 نجس نکنه، چراکه نشانِ وقفِ ازو بلده خدای
 شی د سرِ ازو آسته. ۸ او د تمام روزای وقف
 خو بلده خداوند مقدّس آسته.

۹ اگه یگو کس بے بلغه د پالوی ازو بُمره و سر
 وقف شده ازو نجس شنه، اوخته او سر خو ره د
 روز پاک شدن خو تراش کنه، یعنی د روز هفتم
 تراش کنه. ۱۰ او د روز هشتم یگ جوهره قمری یا
 دُو چوچه کوتر ره د پیش پیشوا د دان درگه خیمه
 ملاقات بیره ۱۱ و پیشوا یکی ازوا ره د عنوان
 قربانی گناه و دیگه شی ره د عنوان قربانی
 سوختنی تقدیم کده بلده ازو کفار کنه، چراکه
 او نفر بخاطر جنازه گناه کده؛ د امزو روز او سر
 خو ره دوباره تقدیس کنه ۱۲ و روزای وقف خو
 ره از نو بلده خداوند نذر کنه و یگ نریره یگ

ساله ره دَ عنوانِ قُربانی جُرم بیره . روزای پیش
ازو حساب نموشه، چراکه سرِ وَقْفِ شُدِه شی
نَجِس شُد .

۱۳ اینی قانون ره نفرِ وَقْفِ شُدِه دَ امزو روز
دَ جای بیره که روزای وَقْفِ ازو تکمیل موشه:
أو باید دَ دانِ درگه خیمه مُلاقاتِ اُورده شُنه
۱۴ و اُو قُربانی خُوره دَ خُداوند تقدیم کُنه، یعنی
یگ نَرَبَرِه یگ ساله و بے عیب دَ عنوانِ قُربانی
سوختنی، یگ باره ماده یگ ساله و بے عیب دَ
عنوانِ قُربانی گُناه، یگ قُوچ بے عیب دَ عنوانِ
قُربانی سلامتی، ۱۵ یگ تُکری نانِ فطیر، تُکی
های ره که از بهترین آرد و قد روغو گت شُدِه
بَشه و نان های فطیرِ تُنک ره که دَ رُوی شی
روغو ملیده شُدِه بَشه قد هدیه غَلّه-و-دانه ازوا
و قد هدیه های وُچی کَدنی ازوا. ۱۶ پیشوا امو
چیزا ره دَ حُضُورِ خُداوند بیره و قُربانی گُناه و
قُربانی سوختنی ازو ره تقدیم کُنه. ۱۷ اُو قُوچ
ره دَ عنوانِ قُربانی سلامتی قد تُکری نانِ فطیر

دَ خُداوند تقدیم کُنه و هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه
 وُچی کَدنی ازو نفر ره ام تقدیم کُنه. ۱۸ اوخته نفر
 وَقَف شده سر تقدیس شده خُو ره دَ دانِ درگه
 خیمه مُلاقات کل کُنه و موی سر تقدیس شده
 خُو ره گِرِفته دَ آتشی پورته کُنه که دَ زیرِ قربانی
 سلامتی آسته. ۱۹ پیشوا یگ قی جوشنده شده
 قُوچ ره قد یگ تُکی فطیر و یگ نانِ فطیر تُنک
 از تُکری گِرِفته دَ بله دستِ نفرِ وَقَف شده بيله؛
 ای کار ره بعد از تراش شُدونِ سر تقدیس شده
 ازو کُنه. ۲۰ اوخته پیشوا اونا ره دَ عنوانِ هدیه
 بلند کَدنی دَ حُضُورِ خُداوند بلند کُنه؛ اونا قد
 سینه بلند شده و رانِ تقدیم شده حِصّه مُقدّس
 بلده پیشوا آسته. بعد ازو امو نفرِ وَقَف شده
 میتنه شراب وُچی کُنه.

۲۱ ای قانُونِ بلده نفرِ وَقَف شده آسته که دَ
 گردونِ خُو نذر میگیره. قربانی ازو بلده خُداوند
 باید مطابقِ نذر شی بشه، علاوه از چیزی که او
 میتنه تقدیم کُنه. او مطابقِ نذری که دَ گردون

خُو گِرِفْتَه باید عمل کُنَه و قانُون ره بَلَدَه وَقَف
خُو اِجْرَا کُنَه. ”

بَرکَتِ پِیشوایو بَلَدَه بَنی اِسْرَائیل

۲۲ خُداوند قد مُوسی گپ زَدَه گُفت: ۲۳ ”قد
هَارُون و باچه های شی گپ بَزَن و دَزوا بُگی:
بَنی اِسْرَائیل ره دَ امزی طَرِیقه بَرکَت بَدید و
دَزوا بُگید:

۲۴ ”خُداوند تُو ره بَرکَت بَدیه و از
تُو مُحَافِظَت کُنَه.

۲۵ خُداوند قد نُورِ رُوی خُو دَ بَلَه تُو روشنی
کُنَه و فِیضِ ازُو نَصیب تُو شُنَه.

۲۶ خُداوند رُوی خُو ره سُون تُو کُنَه و دَز
تُو صُلح-و-آرامِش بَدیه.

۲۷ دَمزی رِقْم اُونَا نام مَرَه دَ پِیشِ بَنی اِسْرَائیل
بِگِیره و ما اُونَا ره بَرکَت مِیدِیم. ”

هدیه ها بلده تقدیس جایگاه مُقَدَّس و وَقْفِ قُرْبَانگاه

۱ دَ روزی که مُوسىٰ کارِ ایسته کدون
جایگاهِ مُقَدَّس ره تکمیل کد و اُو ره قد
پگِ اسباب شی مَسَح کده تقدیس کد و قُرْبَانگاه
و تمامِ اسباب شی ره ام مَسَح کده تقدیس کد،
۲ رهبرای اسرائیل که کته کلونای اولادِ بابه های
ازوا بُود، هدیه تقدیم کد. اونا رهبرای طایفه ها
بُود که دَ بِلَه حساب شُده های بنی اسرائیل
مُقَرَّر شُدُد. ۳ اونا هدیه های خُو ره که دَ حُضُورِ
خُداوند اُورد، شَش گاڈی سرپوشیده و دوازده
گاو بُود: از طرفِ هر دُو رهبر یگ گاڈی و از
طرفِ هر کُدم ازوا یگ نرگاو. و اونا امو هدیه
ها ره دَ پیشِ رُوی جایگاهِ مُقَدَّس تقدیم کد.

۴ اوخته خُداوند قد مُوسىٰ گپ زده گُفت:
۵ ”امو هدیه ها ره ازوا قبول کُو تا بلده خِدمت
دَ خیمه مِلاقاتِ اِسْتِفاده شُنه. اونا ره دَ لاویا

بدی، دَ هر کُدم شی نظر دَ خِدمت شی. ”
 ۶ پس مُوسیٰ گاڈی ها و گاو ها ره گِرِفت و
 اونا ره دَ لاویا تسلیم کد. ۷ دُو گاڈی و چار
 گاو دَ اولادِه جِرشون دَد، دَ مُطابقِ خِدمتِ ازوا،
 ۸ و چار گاڈی و هشت گاو دَ اولادِه مِراری
 دَد، دَ مُطابقِ خِدمتِ ازوا، که پگِ ازوا دَ زبرِ
 دِستِ ایتامار باچه هارُون خِدمتِ مُوکد. ۹ مگم دَ
 اولادِه قُهات هیچ چیز نَدَد، چراکه اونا مسئُولیتِ
 بُردونِ چیزای مُقَدَّس ره دَشت و اونا ره دَ شانه
 های خُو مُو بُرد.

۱۰ رهبرا ام بلده وَقف کدونِ قُربانگاه از روزی
 که او مَسَح شُد هدیه ها تقدیم کد؛ اونا هدیه
 های خُو ره دَ پیشِ قُربانگاه تقدیم کد. ۱۱ ازی
 که خُداوند دَ مُوسیٰ کُفتُند: ”دَ یگ روز یگ
 رهبر هدیه خُو ره بلده وَقف کدونِ قُربانگاه تقدیم
 کنه، ” اونا امو رقم کد.

۱۲ کسی که دَ روزِ اوّل هدیه خُو ره تقدیم کد،
 نَحشون باچه عمیناداب از طایفه یهُودا بُود.

۱۳ هدیه ازو یگ ظرفِ نُقره‌یی بُود که یگ صد
 و سی مِثقالِ وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقره‌یی
 که هفتادِ مِثقالِ وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوی شی
 دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّس بُود و هر دُوی
 ازوا پُر از بَهِتَرین آردِ روغو گَٹ شُدِه بَلدِه هدیه
 غَلّه-و-دانه بُود؛ ۱۴ امچنان یگ جامکِ طِلاّیی
 که ده مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُوخوَرِ خوشبُوی
 بُود؛ ۱۵ یگ جونه‌گاو، یگ قُوج و یگ نَرَبَرِه
 یگ ساله بَلدِه قُربانی سوختنی؛ ۱۶ یگ تُکه
 بَلدِه قُربانی گناه؛ ۱۷ و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج
 تُکه و پَنج نَرَبَرِه یگ ساله بَلدِه قُربانی سلامتی.
 ای هدیه نَحشون باچه عمیناداب بُود.

۱۸ دَ روزِ دوّم، نَتَنائیل باچه صوغر رهبرِ اولادِه
 یساکار هدیه تقدیم کد. ۱۹ هدیه ره که تقدیم
 کد، یگ ظرفِ نُقره‌یی بُود که یگ صد و
 سی مِثقالِ وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقره‌یی که
 هفتادِ مِثقالِ وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوی شی دَ
 مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّس بُود و هر دُوی ازوا

پُر از بهترین آردِ روغو گُٹ شده بَلدِه هدیه
 غَلِه-و-دانه بُود؛ ^{۲۰} امچنان یگ جامکِ طِلائی
 که دِه مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوی
 بُود؛ ^{۲۱} یگ جونه‌گاو، یگ قُوج و یگ نَرَبِرِه
 یگ ساله بَلدِه قُربانی سوختنی؛ ^{۲۲} یگ تُکِه
 بَلدِه قُربانی گُناه ^{۲۳} و دُو گاو، پَنج قُوج، پَنج
 تُکِه و پَنج نَرَبِرِه یگ ساله بَلدِه قُربانی سلامتی.
 ای هدیه نَتَنائیل باچه صوغر بُود.

^{۲۴} دَ روزِ سِوم، ایاب باچه حیلون رهبرِ اولادِه
 زِبُولون هدیه تقدیم کد. ^{۲۵} هدیه ازو یگ ظرفِ
 نُقره‌یی بُود که یگ صد و سی مِثقالِ وَزن دَشت
 و یگ تَشتِ نُقره‌یی که هفتاد مِثقالِ وَزن دَشت؛
 وَزنِ هر دُوی شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقدَّس
 بُود و هر دُوی ازوا پُر از بهترین آردِ روغو گُٹ
 شده بَلدِه هدیه غَلِه-و-دانه بُود؛ ^{۲۶} امچنان یگ
 جامکِ طِلائی که دِه مِثقالِ وَزن دَشت و پُر از
 بُخورِ خوشبُوی بُود؛ ^{۲۷} یگ جونه‌گاو، یگ قُوج
 و یگ نَرَبِرِه یگ ساله بَلدِه قُربانی سوختنی؛

۲۸ یگ ٹکہ بلده قربانی گناه؛ ۲۹ و دو گاو، پنج قوچ، پنج ٹکہ و پنج نربره یگ ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه ایاب باچه حیلون بود.

۳۰ د روز چارم، ایصوور باچه شدیئور رهبر اولاده رئوبین هدیه تقدیم کد. ۳۱ هدیه ازویگ ظرف نقرهیی بود که یگ صد و سی مثقال وزن دشت و یگ تشت نقرهیی که هفتاد مثقال وزن دشت؛ وزن هر دوی شی د مطابق مثقال جایگاه مقدس بود و هر دوی ازوا پر از بهترین آرد روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه بود؛ ۳۲ امچنان یگ جامک طلائی که ده مثقال وزن دشت و پر از بخور خوشبوی بود؛ ۳۳ یگ جونه گاو، یگ قوچ و یگ نربره یگ ساله بلده قربانی سوختنی؛ ۳۴ یگ ٹکہ بلده قربانی گناه ۳۵ و دو گاو، پنج قوچ، پنج ٹکہ و پنج نربره یگ ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه ایصوور باچه شدیئور بود.

^{۳۶} دَ رُوزِ پَنَجْمُ، شَلُومِئِيلِ بَاچِه صُورِشَدَايِ
 رَهْبِرِ اَوْلَادِه شِمْعُونِ هَدِيَه تَقْدِيمِ كَد. ^{۳۷} هَدِيَه
 اَزُو يِگِ ظَرْفِ نُقْرَهِيِي بُودِ كِه يِگِ صَدِ و
 سِي مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و يِگِ تَشْتِ نُقْرَهِيِي كِه
 هَفْتَادِ مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ؛ وَزْنِ هَرِ دُويِ شِي دَ
 مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَايْگَاهِ مُقَدَّسِ بُودِ و هَرِ دُويِ اَزُوا
 پُرِ اَزِ بَهْتَرِيِنِ اَرْدِ رُوغُو كُتْ شُدِه بَلَدِه هَدِيَه
 غَلَّه-و-دَانِه بُودِ؛ ^{۳۸} اَمِچْنَانِ يِگِ جَامَكِ طِلَّايِي
 كِه دِه مِثْقَالِ وَزْنِ دَشْتِ و پُرِ اَزِ بُوخُورِ خُوشْبُويِ
 بُودِ؛ ^{۳۹} يِگِ جُونِه گَاوِ، يِگِ قُوجِ و يِگِ نَرَبْرَه
 يِگِ سَالِه بَلَدِه قُرْبَانِي سُوخْتَنِي؛ ^{۴۰} يِگِ تَكِه
 بَلَدِه قُرْبَانِي گَنَاهِ؛ ^{۴۱} و دُو گَاوِ، پَنجِ قُوجِ، پَنجِ
 تَكِه و پَنجِ نَرَبْرَه يِگِ سَالِه بَلَدِه قُرْبَانِي سَلَامْتِي.
 اِي هَدِيَه شَلُومِئِيلِ بَاچِه صُورِشَدَايِ بُودِ.

^{۴۲} دَ رُوزِ شَشْمُ، اِلْيَاسَافِ بَاچِه دَعُوئِيلِ رَهْبِرِ
 اَوْلَادِه جَادِ هَدِيَه تَقْدِيمِ كَد. ^{۴۳} هَدِيَه اَزُو يِگِ
 ظَرْفِ نُقْرَهِيِي بُودِ كِه يِگِ صَدِ و سِي مِثْقَالِ وَزْنِ
 دَشْتِ و يِگِ تَشْتِ نُقْرَهِيِي كِه هَفْتَادِ مِثْقَالِ وَزْنِ

دشت؛ وزنِ هر دوی شی دَ مُطابقِ مِثقالِ جایگاهِ
 مُقدّس بود و هر دوی ازوا پُر از بهترین آردِ روغو
 گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه بود؛ ^{۴۴} امچنان
 یگ جامکِ طَلایی که ده مِثقالِ وزنِ دشت و
 پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛ ^{۴۵} یگ جونه گاو،
 یگ قوچ و یگ نربره یگ ساله نر بلده
 قربانی سوختنی؛ ^{۴۶} یگ تکه بلده قربانی گناه؛
^{۴۷} و دُو گاو، پنج قوچ، پنج تکه و پنج نربره یگ
 ساله بلده قربانی سلامتی. ای هدیه ایاساف
 باچه دعوییل بود.

^{۴۸} دَ روزِ هفتم، اِیشمَعِ باچه عمیهود رهبرِ
 اولاده اِفرایم هدیه تقدیم کد. ^{۴۹} هدیه ازو
 یگ ظرفِ نقرهیی بود که یگ صد و سی
 مِثقالِ وزنِ دشت و یگ تشتِ نقرهیی که هفتاد
 مِثقالِ وزنِ دشت؛ وزنِ هر دوی شی دَ مُطابقِ
 مِثقالِ جایگاهِ مُقدّس بود و هر دوی ازوا پُر از
 بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه
 بود؛ ^{۵۰} امچنان یگ جامکِ طَلایی که ده

مِثْقَالِ وَزَنِ دَشْتِ وَ پُرِّ از بُخُورِ خُوشبُوی بُوَد؛
 ۵۱ یِگِ جُونِه‌گاو، یِگِ قُوجِ وَ یِگِ نَرَبَرِه یِگِ
 سالِه بِلَدِه قُرْبانی سُوختنی؛ ۵۲ یِگِ تُکِه بِلَدِه
 قُرْبانی گُناه؛ ۵۳ وَ دُو گاو، پَنجِ قُوجِ، پَنجِ تُکِه
 وَ پَنجِ نَرَبَرِه یِگِ سالِه بِلَدِه قُرْبانی سَلامتی. ای
 هَدیه اِلِیشمَعِ باچِه عَمِیهُود بُوَد.

۵۴ دَ رُوزِ هِشتم، جَمَلِیعیلِ باچِه فَدهصُورِ رَهِبرِ
 اولادِه مَنسی هَدیه تَقَدیمِ کَد. ۵۵ هَدیه اَزو
 یِگِ ظَرَفِ نَقْرَهیی بُوَد کِه یِگِ صَد وَ سی
 مِثْقَالِ وَزَنِ دَشْتِ وَ یِگِ تَشْتِ نَقْرَهیی کِه هِفتاد
 مِثْقَالِ وَزَنِ دَشْتِ؛ وَزَنِ هَر دُوی شِی دَ مُطابِقِ
 مِثْقَالِ جَایگاهِ مُقَدَّسِ بُوَد وَ هَر دُوی اَزوا پُرِّ از
 بَهِتَرینِ آردِ رُوغو گُتِ شُدِه بِلَدِه هَدیه غَلِه-وَ-دانه
 بُوَد؛ ۵۶ اَمچَنانِ یِگِ جَامَکِ طِلائی کِه دَه
 مِثْقَالِ وَزَنِ دَشْتِ وَ پُرِّ از بُخُورِ خُوشبُوی بُوَد؛
 ۵۷ یِگِ جُونِه‌گاو، یِگِ قُوجِ وَ یِگِ نَرَبَرِه یِگِ
 سالِه بِلَدِه قُرْبانی سُوختنی؛ ۵۸ یِگِ تُکِه بِلَدِه
 قُرْبانی گُناه؛ ۵۹ وَ دُو گاو، پَنجِ قُوجِ، پَنجِ تُکِه

و پَنج نَرَبْرَه یِگ ساله بَلَدَه قُرْبانی سَلامَتی . ای
هدیه جَمَلِیَّیل باچه فدَهصُور بُود .

۶۰ دَ روزِ نُهَم ، اَییدان باچه جدعونی رهبرِ
اَولادِه بِنیامین هدیه تقدیم کد . ۶۱ هدیه ازو
یِگ ظَرَفِ نُقرهیی بُود که یِگ صد و سی
مِثقال وَزن دَشت و یِگ تَشَتِ نُقرهیی که هفتاد
مِثقال وَزن دَشت ؛ وَزنِ هر دُوی شی دَ مُطابِقِ
مِثقالِ جایگاهِ مُقَدَّس بُود و هر دُوی ازوا پُر از
بَهترین آردِ روغو گَٹ شُدِه بَلَدَه هدیه غَلَّه-و-دانه
بُود ؛ ۶۲ امچنان یِگ جامکِ طِلائی که دَه
مِثقال وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبُوی بُود ؛
۶۳ یِگ جونه گاو ، یِگ قُوج و یِگ نَرَبْرَه یِگ
ساله بَلَدَه قُرْبانی سوختنی ؛ ۶۴ یِگ تَکه بَلَدَه
قُرْبانی گُناه ؛ ۶۵ و دُو گاو ، پَنج قُوج ، پَنج تَکه
و پَنج نَرَبْرَه یِگ ساله بَلَدَه قُرْبانی سَلامَتی . ای
هدیه اَییدان باچه جدعونی بُود .

۶۶ دَ روزِ دَهَم ، اَخیعِزِر باچه عمیشدای رهبرِ
اَولادِه دان هدیه تقدیم کد . ۶۷ هدیه ازو یِگ

ظرفِ نُقره‌یی بُود که یگ صد و سی مِثقال
 وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقره‌یی که هفتاد مِثقال
 وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوی شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ
 جایگاهِ مُقدَّس بُود و هر دُوی شی پُر از
 بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه
 بُود. ^{۶۸} امچنان یگ جامکِ طِلائی که ده
 مِثقال وَزن دَشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بُود؛
^{۶۹} یگ جونه‌گاو، یگ قوچ و یگ نربره یگ
 ساله بلده قُرانی سوختنی؛ ^{۷۰} یگ تَکه بلده
 قُرانی گناه؛ ^{۷۱} و دُو گاو، پَنج قوچ، پَنج تَکه
 و پَنج نربره یگ ساله بلده قُرانی سلامتی. ای
 هدیه اخیعزر باچه دان بُود.

^{۷۲} دَ روزِ یازدهم، فَجعیئیل باچه عُکران رهبرِ
 اولاده اشیر هدیه تقدیم کد. ^{۷۳} هدیه ازو یگ
 ظرفِ نُقره‌یی بُود که یگ صد و سی مِثقال
 وَزن دَشت و یگ تَشتِ نُقره‌یی که هفتاد مِثقال
 وَزن دَشت؛ وَزنِ هر دُوی شی دَ مُطابِقِ مِثقالِ
 جایگاهِ مُقدَّس بُود و هر دُوی ازوا پُر از

بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه
 بود؛ ^{۷۴} امچنان یگ جامکِ طَلائی که ده
 مِثقالِ وزنِ دشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛
^{۷۵} یگ جونه‌گاو، یگ قوچ و یگ نربره یگ
 ساله بلده قربانی سوختنی؛ ^{۷۶} یگ تکه بلده
 قربانی گناه؛ ^{۷۷} و دُو گاو، پنج قوچ، پنج تکه
 و پنج نربره یگ ساله بلده قربانی سلامتی. ای
 هدیه فَجعیئیل باچه عُکران بود.

^{۷۸} دَ روزِ دوازدهم، اخیرع باچه عینان رهبر
 اولاده نفتالی هدیه تقدیم کد. ^{۷۹} هدیه ازو
 یگ ظرفِ نقره‌یی بود که یگ صد و سی
 مِثقالِ وزنِ دشت و یگ تشتِ نقره‌یی که هفتاد
 مِثقالِ وزنِ دشت؛ وزنِ هر دوی شی دَ مطابق
 مِثقالِ جایگاهِ مقدّس بود و هر دوی ازوا پُر از
 بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غله-و-دانه
 بود؛ ^{۸۰} امچنان یگ جامکِ طَلائی که ده
 مِثقالِ وزنِ دشت و پُر از بُخورِ خوشبوی بود؛
^{۸۱} یگ جونه‌گاو، یگ قوچ و یگ نربره یگ

ساله بَلَدِه قُرْبَانِی سُوخْتَنِی؛ ^{۸۲} یگ تْکِه بَلَدِه قُرْبَانِی گُناهِ؛ ^{۸۳} و دُو گاو، پَنج قُوچ، پَنج تْکِه و پَنج نَرَبْرَه یگ ساله بَلَدِه قُرْبَانِی سَلَامَتِی. ای هَدِیَه اَخِیْرَع باچِه عینان بُود.

^{۸۴} جُمْلَه هَدِیَه ها بَلَدِه وَقْف کدوِن قُرْبانگاه از طرفِ رهبرایِ اِسْرَائِیل از روزی که اُو مَسَح شُد اِیْنِی بُود: دوازده ظَرْفِ نُقْرَهی، دوازده تَشْتِ نُقْرَهی و دوازده جَامَکِ طِلّایی. ^{۸۵} هر ظَرْفِ نُقْرَهی یگ صد و سی مِثْقَال و هر تَشْتِ نُقْرَهی هفتاد مِثْقَال و زَن دَشْت که وَزَنِ تَمَامِ ظَرْفایِ نُقْرَهی دُو هزار و چار صد مِثْقَال نُقْرَه دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَایگاهِ مُقَدَّسِ بُود. ^{۸۶} دوازده جَامَکِ طِلّایی که پُر از بُخوْرِ خُوشبُوی بُود، هر کَدَمِ شِی دَه مِثْقَال دَ مُطَابِقِ مِثْقَالِ جَایگاهِ مُقَدَّسِ وَزَنِ دَشْت که وَزَنِ تَمَامِ جَامَکِ هایِ طِلّایی یگ صد و بیست مِثْقَال بُود. ^{۸۷} پَگِ چارپایایِ که بَلَدِه قُرْبَانِی سُوخْتَنِی اُورده شُد، دوازده نَرگاو، دوازده قُوچ و دوازده نَرَبْرَه یگ ساله قَد هَدِیَه

غَلَّه-و-دانه ازوا بُود؛ امچنان دوازده تُکه بلده
 قربانی گناه. ^{۸۸} پگ چارپایای که بلده قربانی
 سلامتی اُورده شُد، بیست و چار نرگاو، شصت
 قُوج، شصت تُکه و شصت نربره یگ ساله بُود.
 اینمی هدیه ها بلده وَقف کدونِ قربانگاه تقدیم
 شُد بعد از مَسح شُدون شی.

^{۸۹} وختیکه موسی دَ خیمه ملاقات داخل شُد
 تا قد خُداوند توره بُگه، اُو یگ آواز ره شنید
 که از بله جای کِفاره از مینکلِ دُو کِروبی که دَ
 بله سرپوشِ صندوقِ شهادت قرار دشت قد ازو
 دَ گپ زدو شُد. دَمزی رقم خُداوند قد موسی
 توره گُفت.

آماده کدونِ چراغ ها

۱ اوخته خُداوند قد موسی گپ زده گُفت:

۲ "قد هارون گپ بزَن و دَزو بُگی:

'وختیکه چراغا ره آماده مونی، امو هفت چراغ
 باید طرفِ پیشِ رُوی چراغدان روشنی بدیه."

۳ پس هارون امو رقم کد: او چراغا ره رقمی
 قرار دد که طرفِ پیشِ روی چراغدان روشنی
 بدیه، امو رقم که خداوند دَ موسیٰ امر کدد.
 ۴ ساختِ چراغدان از طلائی چکشکاری شده
 اینی رقم بود: از پایه شی گرفته تا گل های شی
 چکشکاری شدد و مطابقِ نمونه بود که خداوند
 دَ موسیٰ نشو دده بود. آرے، او چراغدان ره
 امو رقم جور کدد. †

پاک کدو و وقف کدونِ لاویا

۵ خداوند قد موسیٰ گپ زده گفت: ۶ ”لاویا
 ره از مینکلِ بنی اسرائیل جدا کده اونا ره پاک
 کو. ۷ بلده پاک کدونِ ازوا اینی کار ره انجام
 بدی: آوی ره که بلده پاک کدو آسته دَ بله ازوا
 پاش بدی؛ اونا باید موبای تمامِ جسمِ خو ره قد
 تیغ کل کُنه و کالای خو ره بشویه و دَ امزی

† ۸:۴ خرُوج. ۲۵:۳۱

طریقه خودون ره پاک کُنه. ^۸ بعد ازو اونا باید
 یگ جونه‌گاو ره بلده قربانی سوختنی قد هدیه
 غله-و-دانه شی که از بهترین آردِ روغو گت شده
 بشه گرفته بیره؛ و تو ام یگ جونه‌گاو دیگه
 بلده قربانی گناه بیر. ^۹ اوخته لاویا ره د پیش
 خیمه ملاقات بیر و پگ جماعتِ بنی اسرائیل
 ره جم کُو. ^{۱۰} وختیکه لاویا ره د حُضورِ خُداوند
 اُوردی، بنی اسرائیل باید دستای خُو ره د سرِ
 لاویا بیله ^{۱۱} و هارون لاویا ره از طرفِ بنی
 اسرائیل د حُضورِ خُداوند د عنوانِ هدیه خاص
 تقدیم کُنه، تا اونا خدمتِ خُداوند ره د جای
 بیره. ^{۱۲} بعد ازو لاویا دستای خُو ره د سرِ گاو
 ها بیله و هارون یگ شی ره د عنوانِ قربانی
 گناه و دیگه شی ره د عنوانِ قربانی سوختنی
 د خُداوند تقدیم کُنه تا بلده لاویا کفارِه شنه.
^{۱۳} اوخته لاویا ره پیشِ رُوی هارون و باچه‌های
 شی ایسته کُو و اونا ره د عنوانِ هدیه خاص

دَ خُداوند تقدیم کُو. ۱۴ دَ امزی رقم لاویا ره از
 مینکلِ بنی اسرائیل جدا کُو و اونا از مه موشه.
 ۱۵ بعد امزی چیزا لاویا میتنه داخلِ خیمه
 مُلاقات بوره و خدمت کنه. اَره، تُو باید اونا
 ره پاک کنی و دَ عنوانِ هدیه خاص تقدیم کنی،
 ۱۶ چُون از مینکلِ بنی اسرائیل اونا کاملاً دَز
 مه دده شده. ما اونا ره دَ عَوْضِ پگِ کسای
 که اوّلین تولیدِ رَحْمِ اَسته، یعنی دَ عَوْضِ تمامِ
 اوّلباری های بنی اسرائیل بلده خود خُو گرفتیم.
 ۱۷ اَره، تمامِ اوّلباری های بنی اسرائیل از مه
 یه، چی انسان بَشه، چی حیوان. دَ امزو روز
 که پگِ اوّلباری ها ره دَ سرزمینِ مِصرِ زَدُم، ما
 اونا ره بلده خود خُو تقدیس کدُم ۱۸ و لاویا ره
 دَ عَوْضِ پگِ اوّلباری های بنی اسرائیل گرفتُم.
 ۱۹ ما لاویا ره از مینکلِ بنی اسرائیل دَ عنوانِ
 هدیه دَ هارون و باچه های شی ددیم تا بلده بنی
 اسرائیل دَ خیمه مُلاقاتِ خدمت کنه و بلده ازوا

کِفاره کُنه، تا دَ غَیْتیکه بَنی اِسْرائیل دَ نَزْدیکِ جایگاهِ مُقَدَّسِ مییه، کُدم بلا دَ بِلَه ازوا نیه.

۲۰ پس مُوسیٰ و هارون و پگِ جماعتِ بَنی اِسْرائیل تمامِ امزُو چیزاره قد لاویا انجام دَد؛ اَره، اُمُو رقم که خُداوند دَ باره لاویا دَ مُوسیٰ اَمر کُدد، اُمُو رقم بَنی اِسْرائیل قد ازوا کد.

۲۱ لاویا خودون ره پاک کد و کالا های خُو ره شُشت و هارون اونا ره دَ عِنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند تقدیم کد. اوخته هارون بَلده ازوا کِفاره کد تا اونا ره پاک کُنه. ۲۲ بعد ازو لاویا داخلِ خیمه مُلاقات رفت و دَ پیشِ هارون و باچه های شی خدمت خُو ره شُروع کد. اُمُو رقم که خُداوند دَ باره لاویا دَ مُوسیٰ اَمر کُدد، اونا قد ازوا اُمُو رقم کد.

۲۳ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۲۴ ”قانون بَلده لاویا اینی اَسته: اونا از بیست و پنج ساله و باله تر باید دَ جمِ خدمتگارا شامل شده دَ خیمه مُلاقات خدمت خُو ره شُروع کُنه.

۲۵ و د پنجاه سالگی از جم خدمتگارا تقاعد کُنه
 و دیگه خدمت نَکُنه. ۲۶ اونا میتنه قد برارون
 خو د خیمه ملاقات کومک کُنه، و لے خودون
 شی نباید خدمت ره انجام بدیه. اینمی طریقه
 آسته که باید لاویا ره د وظیفه های ازوا تعیین
 کُنی.

دومین عیدِ پصح و مقررات شی

۹ د ماهِ اوّلِ سالِ دوّم، بعد از بُر شدن
 بنی اسرائیل از سرزمینِ مصر، خداوند د
 بیابون سینا قد موسیٰ گپ زده گُفت: ۲ ”بنی
 اسرائیل باید عیدِ پصح ره د وختِ تعیین شده
 شی برگزار کُنه. ۳ د روزِ چاردهمِ امزی ماهِ د
 غیتِ آفتو ششتو د زمانِ تعیین شده شی او
 ره برگزار کُنید؛ او ره د مطابقِ تمام احکام و
 مقررات شی برگزار کُنید. “ ۴ پس موسیٰ د بنی
 اسرائیل گُفت که پصح ره برگزار کُنه. ۵ و اونا
 پصح ره د روزِ چاردهمِ ماهِ اوّل د غیتِ آفتو
 ۶۳

شِشْتو دَ بیابونِ سینا برگزار کد. تمام چیزای ره
که خُداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد، بنی اسرائیل اونا
ره دَ جای اُورد.

۶ دَمزُو غَیت بعضی کسا دَ جنازه دِست زده
نَجِس شُدُد و نَتَنِست پِصَح ره دَ امزُو روز برگزار
کنه. پس اونا دَ امزُو روز پیشِ مُوسیٰ و هارون
آمد ۷ و دَ مُوسیٰ کُفت: ”مو دَ وسیله جنازه
انسان نَجِس شُدُد. پس چرا باید از تقدیم کدون
قربانی بلده خُداوند دَ وختِ تعیین شده شی منع
شنی و قد دیگه بنی اسرائیل تقدیم نکنی؟“
۸ مُوسیٰ دَ جوابِ ازوا کُفت: ”صبر کُنید تا
بِشَنوُم که خُداوند دَ باره شُمو چی امر مونه.“
۹ اوخته خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده کُفت:
۱۰ ”قد بنی اسرائیل گپ بزن و دزوا بگی: ‘اگه
کُدم از شُمو یا اولاده شُمو دَ وسیله دِست زدو
دَ جنازه نَجِس شُنه یا دَ سفر بشه، اونا ام میتنه
پِصَح ره بلده خُداوند برگزار کنه؛ ۱۱ اونا دَ روز
چاردَهَم ماهِ دوُم دَ غَیت آفتو شِشْتو باره پِصَح

ره قربانی کُنه و اُو ره قد نانِ فطیر و سوزی تلخ
 بُخوره. ۱۲ هیچ چیزی ازو ره تا صَباح باقی نیله
 و یگ استغون شی ره ام میده نَکُنه؛ اونا پِصَح
 ره مُطابِقِ تمامِ احکامِ شی برگزار کُنه. ۱۳ لیکن
 اگه کسی که پاک بَشه و دَ سفر نَبَشه و از
 برگزار کدون پِصَح خودداری کُنه، اُو نفر باید
 از قوم خُو قطع شُنه؛ ازی که اُو قربانی خُداوند
 ره دَ وختِ تعیینِ شُدِه شی تقدیم نَکده، اُو نفر
 جَزای گُناهِ خُو ره مینگره. ۱۴ اگه یگ بیگنه دَ
 مینکل شُمو زندگی مُونه و میخایه که پِصَح ره
 بلده خُداوند برگزار کُنه، اُو باید مُطابِقِ قانُون و
 مَقَرراتِ پِصَح عمل کُنه. شُمو باید بلده بیگنه
 و اِسرائیلی اصلی یگ قانُون دَشته بشید. ”

اُورِ اِتِشی

۱۵ دَ روزی که جایگاهِ مُقَدَّس ایسته شُد، اُورِ
 جایگاهِ مُقَدَّس، یعنی خیمه صندوقِ شهادت ره
 پوشند و از شام تا صُبح دَ شکلِ اِتشِ دَ بله خیمه

باقی مند. ۱۶ اُور دایم اینی رقم بُود: دَ وختِ روز
 خیمه ره مُپوشند و دَ غیتِ شاو دَ شکلِ آتش
 معلوم مُوشد. ۱۷ هر وختیکه اُور از بله خیمه
 باله مُوشد، بنی اسرائیل کوچ مُوکد و دَ هر جایی
 که اُور ایسته مُوشد، اونا دَ اُمونجی خیمه میزد.
 ۱۸ دَ امرِ خُداوند بنی اسرائیل کوچ مُوکد و دَ
 امرِ خُداوند خیمه میزد؛ هرچند روز که اُور دَ بله
 جایگاهِ مُقدّس ایسته مُوبُود، اونا دَ خیمه‌گاهِ خو
 باقی منده کوچ نَمُوکد. ۱۹ بعضی وختا اُور بلده
 روزای کلو دَ بله جایگاهِ مُقدّس ایسته مُومند،
 و بنی اسرائیل از امرِ خُداوند اطاعت کده کوچ
 نَمُوکد. ۲۰ ولے بعضی وختا اُور دَ بله جایگاهِ
 مُقدّس بلده روزای کم ایسته مُومند، باز ام
 بنی اسرائیل کوچ نَمُوکد؛ دَ امرِ خُداوند اونا
 دَ خیمه‌گاهِ خو باقی مُومند و دَ امرِ خُداوند کوچ
 مُوکد. ۲۱ یگو وخت اُور از شام تا صُبح ایسته
 مُومند و دَ وختِ صُبح باله مُوشد، اوخته اونا ام
 کوچ مُوکد؛ چی شاو مُوبُود، چی روز، وختیکه

اُور باله مُوشُد، اُونا ام کوچ مُوكد. ۲۲ چي دُو
 روز، چي يگ ماه، چي روزاي كلو، هرچيقس
 دير كه اُور دَ بله جايگاهِ مُقدّس ايسته مُومند،
 بنى اسرائيل ام اموقس دير دَ خيمه گاهِ خُو مُومند
 و کوچ نموكد؛ ولى وختيكه اُور باله مُوشُد، اُونا
 کوچ مُوكد. ۲۳ دَ امرِ خُداوند اُونا خيمه ميَزَد و
 دَ امرِ خُداوند کوچ مُوكد؛ اُونا حُكمِ خُداوند ره
 دَ مُطابقِ چيزي كه خُداوند دَ موسى امر كُدد، دَ
 جاي ميُورد.

دُو شِيپُورِ نُقره يي

۱ خُداوند قد موسى گپ زده گُفت:
 ۲ ”بلده خُو دُو شِيپُورِ نُقره يي جور
 كُو؛ اُونا ره از نُقره چكشكاري شُده جور كُو؛
 و اُونا ره بلده كُوي كدونِ جماعت و بلده کوچ
 ددونِ خيمه گاهِ استِفاده كُو.

۳ وختيكه هر دُوي ازوا زده مُوشه، پگ
 جماعت بايد دَ پيشِ ازتُو دَ دانِ درگه خيمه

ملاقات جَم شُنه. ^۴ لیکن اگه یگ شی زده
 موشه، اوخته تنها رهبرای یعنی کته کلونای طایفه
 های بنی اسرائیل د پیش تو جَم شُنه. ^۵ وختیکه
 آواز شیپور ره بلند-و-دراز بر مونیید، خیمه‌گاه
 های که طرف شرق آسته باید کوچ کنه.
^۶ وختیکه دفعه دوم آواز شیپور ره بلند-و-دراز
 بر مونیید، خیمه‌گاه های که طرف جنوب آسته
 باید کوچ کنه. بلده کوچ ددون ازوا باید آواز
 شیپور بلند-و-دراز بر شُنه. ^۷ بلده جَم کدون
 جماعت باید شیپور بزنیید، ولے آواز شیپور ره
 بلند-و-دراز بر نکنیید.

^۸ تنها باچه های هارون که پیشوا آسته باید
 شیپور ها ره بزنه. ای بلده شمو د تمام نسل های
 شمو یگ قانون دایمی آسته. ^۹ وختی شمو د
 سرزمین خو د ضد دشمنونی که قد شمو دشمنی
 مونه د جنگ مورید، شمو باید آواز شیپور ها ره
 بلند-و-دراز بر کنیید تا شمو د حضور خداوند،
 خدای خو د یاد آورده شنید و از چنگ دشمنای

خُو نجات پیدا کُنید. ۱۰ امچنان دَ روزای خوشی
 خُو، یعنی دَ عیدِ ها و دَ اوّلِ ماهِ های خُو و ختیکه
 قُرَبانی های سوختنی و قُرَبانی های سلامتی خُو
 ره تقدیم مُونید، آوازِ شیپورِ های نُقره‌یی ره بُر
 کُنید تا اونا از طرفِ از شُمو دَ عِنوانِ یادگاری
 دَ حُضورِ خُدای شُمو بَشه. ما خُداوند، خُدای
 شُمو اَسْتُم.

کوچ کدو از بیابونِ سینا و ترتیب شی

۱۱ دَ بیستُمین روزِ ماهِ دوّمِ سالِ دوّم،^a اُور از
 بِلَه جایگاهِ صندوقِ شهادتِ † باله شد ۱۲ و بنی
 اسرائیل از بیابونِ سینا کوچ کده دَ سفرِ خُو
 ادامه دَد تا وختیکه اُور دَ بیابونِ پاران ایسته
 شد. ۱۳ اونا بَلده اوّلین دَفعه دَ امرِ خُداوند که

^a ۱۰:۱۱ یعنی سالِ دوّم بعد از بُر شُدونِ بنی اسرائیل از
 مِصر.

† ۱۰:۱۱ خُرُوج ۲۲-۲۱:۲۵

دَ وَسِيْلَهٗ مُوسَىٰ شُدُّد، كوچ كد. ۱۴ لشكر هـاى
خِيْمَهٗ گاهِ اَوْلَادِهٗ يَهُودَا زَبِرَ بَيْرَقِ خُو اَوَّلِ كوچ كد
و سر كردهٔ تمامِ لشكرِ نَحْشُونِ باچهٔ عَمِيْنَادَابِ
بُوْد. ۱۵ سر كردهٔ لشكرِ طَايْفَهٗ اَوْلَادِهٗ يَسَّاکَارِ
تَنْتَائِيْلِ باچهٔ صَوغَرَ بُوْد ۱۶ و سر كردهٔ لشكرِ
طَايْفَهٗ اَوْلَادِهٗ زَبُوْلُوْنِ اِلْيَابِ باچهٔ حِيْلُوْنِ بُوْد.
۱۷ اوختهٔ جايگاهِ مُقَدَّسِ تاهِ اُورْدَهٔ شُد و اَوْلَادِهٖ
جَرِشُونِ و اَوْلَادِهٖ مِرَارِيْ كِهٖ جايگاهِ رِهٖ مُوْبُرْدِ،
كوچ كد.

۱۸ بعد ازوا لشكر هـاى خِيْمَهٗ گاهِ اَوْلَادِهٖ
رَثُوْبِيْنِ زَبِرَ بَيْرَقِ خُو كوچ كد و سر كردهٔ تمامِ
لشكرِ اِلْيَصُوْرِ باچهٔ شَدِيئُوْرِ بُوْد. ۱۹ سر كردهٔ
لشكرِ طَايْفَهٗ اَوْلَادِهٖ شِمْعُوْنِ شَلُوْمِيئِيْلِ باچهٔ
صُوْرِيْ شَدَايِ بُوْد ۲۰ و سر كردهٔ طَايْفَهٗ اَوْلَادِهٖ جَادِ
اِلْيَاسَافِ باچهٔ دَعُوئِيْلِ بُوْد.

۲۱ اوختهٔ قُهَاتِيَا كِهٖ چِيْزَايِ مُقَدَّسِ رِهٖ مُوْبُرْدِ،
كوچ كد؛ و پيش از رَسِيْدُوْنِ ازوا لَازِمِ بُوْد كِهٖ
خِيْمَهٗ مُقَدَّسِ اِيْسْتَلْجِيْ شُنَهٗ.

۲۲ بعد ازوا لشکر های خیمه‌گاهِ اولادِه اِفرایم
زیرِ بَیْرَقِ خُو کوچ کد و سرکرده تمام لشکر
اِیْشَمَعِ باچه عمیهود بُود. ۲۳ سرکرده لشکرِ
طایفه اولادِه مَنْسِی جَمَلِیْعِیلِ باچه فدهصُور بُود
۲۴ و سرکرده لشکرِ طایفه اولادِه بِنِیامِینِ اَبیدان
باچه جدعونی بُود.

۲۵ و از پُشتِ ازوا لشکر های خیمه‌گاهِ اولادِه
دان زیرِ بَیْرَقِ خُو کوچ کد که دَ اَخرِ تمامِ خیمه‌گاه
ها بُود و سرکرده تمامِ لشکر اَخیعِزِرِ باچه
عمیشدای بُود. ۲۶ سرکرده لشکرِ طایفه اولادِه
اَشِیرِ فَجَعِیْعِیْلِ باچه عُکران بُود ۲۷ و سرکرده
لشکرِ طایفه اولادِه نَفتالی اَخیرِ عِینان
بُود. ۲۸ ای بُود تَرْتِیبِ حَرکتِ بَنیِ اِسرائیلِ قَد
لشکر های ازوا، وختیکه اونا کوچ کد.

۲۹ اوخته موسی دَ حوِبابِ خُسْرِبِرِه خُو که باچه
رعوئیلِ مِدیانی بُود کُفت: "مُو دَ امزُو جای
کوچ مونی که خُداوند دَ باره شی دَز مو کُفت:
'ما اُو سرزمی ره دَز شُمو مِیدِیم.' قَد ازمو بیه

و مو قد تُو خُوبی مُونی، چراکه خُداوند بَلدِه
 اِسْرَائیل وَعِدِه چِیزای خُوب ره دَدِه. ” ۳۰ مگم او
 دَ مُوسیٰ گُفت: ” ما نَمییم، بَلکِه پَس دَ سِرزَمینِ
 خود خُو و دَ پِیشِ قوما ی خُو مورُم. ” ۳۱ مُوسیٰ
 گُفت: ” مو ره ایله نَکو، چُون تُو بَلدِ اَسْتی که
 دَ بیابو مو دَ کُجا خِیمه بَرَنی و تُو مِیْتَنی بَلدِه
 ازمو چِیم اَلّی بَشی. ” ۳۲ اگه قد ازمو بییی، هر
 خُوبی ره که خُداوند دَ حَقِ ازمو کُنه، اَمُو خُوبی
 ره مو ام دَ حَقِ ازتُو مُو کُنی. ”

۳۳ پَس اونا از کوه خُداوند کوچ کده سه روز
 سَفر کد و صَندُوقِ عَهدِ خُداوند دَ امزی سَفرِ
 سه روزه پِیشِ پِیشِ ازوا حَرکتِ مُوکد تا یگ
 اِستِراحتگاه بَلدِه ازوا پِیدا کُنه. ۳۴ وختیکه اونا
 از خِیمه گاه رِبی مُوشُد، اَوُرِ خُداوند دَ غَیتِ روز
 دَ بَلِه سِرِ ازوا بُود.

۳۵ هر وختیکه صَندُوقِ عَهدِ حَرکتِ مُوکد،
 مُوسیٰ مُو گُفت:

”ای خُداوند، باله شو،

بیل که دشمنای تو تیت پرک شنه
و کسای که از تو بد موبره، از
حُضور تو دوتا کنه.

۳۶ و هر وختیکه صندوقِ عهد ایشته موشد،
او موگفت:

”آی خداوند، د پیش هزاران هزار اولاده
اسرائیل پس بیه.“

شکایتِ بنی اسرائیل

۱ یگ زمان قومِ اسرائیل د حُضورِ
خداوند د باره بدبختی خو شکایت
کد؛ وختیکه خداوند او ره شنید قار-و-غضب
شی غدر باله آمد و آتشِ خداوند د مینکل ازوا
در گرفته بعضی حصه های لب خیمه گاه ره
سوختند. ۲ اوخته مردم پیش موسی ناله-و-فریاد
کد و موسی د پیش خداوند دعا کد و آتش گل

شد. ^۳ پس اُمّو جای ره تبعیره^a نام کد، چراکه
 د اُونجی آتَشِ خُداوند د مینکلِ ازوا دَرِ گِرِفت.
^۴ یگ گروه بے بند-و-بار که قد بنی اسرائیل از
 مصر آمدد و د مینکلِ ازوا بُود، هوسِ خوراکی
 مصر ره کد؛ اوخته بنی اسرائیل ام د چخرا
 کدو شد و گُفت: ”کی میتنه بلده مو گوشت
 بدیه که مو بُخوری؟ ^۵ د یاد مو آسته که ماهی
 ره د مصر مُفت مُوخوردی و بادرنگ، خربوزه،
 گندنه، پیاز و سیر ام دشتی. ^۶ مگم آلی جان
 مو خُشک شده و هیچ چیز ره نمینگری بغیر
 امزی «مَن». ” ^۷ «مَن» رقمِ تْخَمِ گَشَنیز بُود و
 رَنگِ شی رقمِ شَلیمِ دِرخت. ^۸ مردُم د گِرد-و-بَر
 مورفت و اونا ره جَم کده قد دِستاس میسید یا
 د اوغور مُوکُفت، بعد ازو د مَنه دیگ ها جوش
 دده ازوا تُکی ها جور مُوکد؛ و مَزِه شی رقمِ مَزِه
 تُکی های روغنی بُود. ^۹ وختیکه شبنم د غیتِ

^a ۱۱:۳ «تبعیره» یعنی «سوختگی».

شاو د بَلِه خیمه‌گاه مِیشِشت، «مَن» ام قد ازو
قتی موبارید.

۱۰. مُوسیٰ شَنِید که قومِ إِسْرَائِیل هر کُدم شی
قد خانوار خُو د دانِ درِگه خیمه خُو چخرا مونه.
اوخته خُداوند کَلو قار شد و د نظرِ مُوسیٰ ام
بد خورد. ۱۱. پس مُوسیٰ د خُداوند گُفت: ”چرا
خِدمتگار خُو ره د بدی گِرِفْتار کدے؟ چرا نظرِ
لُطف تُو د بَلِه مه قرار نِگِرِفْت که بارِ پِگِ امزی
قوم ره د بَلِه ازمه اِشْتی؟ ۱۲. آیا پِگِ امزی قوم
د کُوره ازمه بُود؟ آیا ما اَمیا ره زیدیم که دز
مه مُوگی، اُونَا ره د بَغْل خُو بَگِیر و رَقْمی
که یگ دایه نِلغِه شِیرخور ره موبره، بُبر؟ چِی
رَقْم ما اُونَا ره د سرزَمِینی که تُو د بابِه کَلونای
ازوا قَسْم خورده وعده کدی بُبرُم؟ ۱۳. ما از کُجا
گوشت پَیدا کُنم که د پِگِ امزی قوم بَدِیم؟ چُون
اُونَا چخرا کده د پِیش مه مِییه و مُوگیه: ’بَلِدِه
ازمو گوشت بَدی که بُخوری!‘ ۱۴. ما تنهای خُو
نَمِیتنُم که پِگِ امزی قوم ره تَحْمَل کُنم، چُون

اونا بلده مه از حد کلو گِرنِگ آسته. ۱۵ اگه قد
ازمه امی رقم رفتار مونی، ازی کده مَره بُکش؛
اگه نظرِ لُطف تُو دَ بِلِه مه آسته، مَره نِیل که
بدبختی خُو ره بِنِگرم.

اِنْتِخابِ هفتاد رهبر

۱۶ پس خُداوند دَ مَوْسیٰ کُفت: ”هفتاد نفر از
ریش سفیدای بَنیِ اِسْرائیل ره که تُو مِیْنَخشی
و اونا ریش سفیدای قَوْم و سرکرده های ازوا
آسته، دَ پِیشِ ازمه جَم کُو؛ اونا ره دَ خِیمِه
مُلاقات بَیر تا دَ اُونجی قد ازتُو ایسته شنه.
۱۷ ما تاه اَمده دَ اُونجی قد ازتُو توره مَوْگیْم و
از روحی که دَز تُو و جُود دَره گِرِفْتِه دَ بِلِه ازوا
ام مِیْلَم؛ و اونا بارِ امزی قَوْم ره قد ازتُو قتی
تَحْمَل مونه تاکه تُو تنهای خُو تَحْمَل نکنی.
۱۸ دَ قَوْم بُگی: ‘خودون ره بلده صَباح تَقْدِیس
کُنید، چُون صَباح شُمُو گوشت مَوْخوَرِید، چراکه
شُمُو دَ حُضُورِ خُداوند چَخْرا کده گُفتِید: ”کی

میتنه بلده ازمو گوشت بدیه که مو بخوری؟
ازینجی کده مصر بلده مو خوب بود. " امزی
خاطر خداوند دز شمو گوشت میدیه و شمو
مُوخوَرِید. ^{۱۹} شمو نه یگ روز، نه دو روز،
نه پنج روز، نه ده روز و نه بیست روز گوشت
مُوخوَرِید، ^{۲۰} بلکه یگ ماه کامل، تا از بینی
های شمو سر کُنه و بد شمو شنه، چراکه شمو
خداوند ره که د مینکل شمو آسته رد کدید و د
حُضور شی چخرا کده گفتید: "چرا مو از مصر
بُرو آمدی؟" ^{۲۱} "مگم موسی گفت: "قومی
که ما د مینکل شی آستم، تنها شش صد هزار
مردِ جنگی^a آسته و تو موگی: 'ما اونا ره گوشت
میدیم که یگ ماه کامل بخوره. ^{۲۲} آیا اوقس
گله ها و رمه ها آسته که بلده ازوا کشته شنه؟

^a ۱۱:۲۱ د جای «مرد جنگی» د زبونِ عبرانی «پیده»

نوشته یه.

آیا پگِ ماهیای دریا که بلده ازوا گرفته شنه،
بلده ازوا بس مونه؟

۲۳ خداوند د موسیٰ گفت: "آیا دستِ خداوند
کوتاه شده؟ آلی تو مینگری که کلام مه د پیش
چیم تو واقع موشه یا نه." ۲۴ پس موسیٰ برو
آمده توره های خداوند ره د قوم گفت؛ و هفتاد
نفر ریش سفیدای قوم ره جم کد و اونا ره د
گرد-و-بر خیمه ایستلجی کد. ۲۵ اوخته خداوند
د اورتاه آمده قد موسیٰ توره گفت و از روحی
که د موسیٰ وجود دشت گرفته د بله امزو هفتاد
نفر ریش سفید قرار دد. امی که روح د بله ازوا
قرار گرفت، اونا د نبوت کدو شد؛ مگم بعد ازو
اونا دیگه نبوت نکد.

۲۶ دمزو غیت دو نفر د خیمه گاه مند د که نام
یگ شی اِلداد و نام دیگه شی میداد بود و
روح د بله ازوا ام قرار گرفت. اونا د جمله
امزو کسا بود که نام شی نوشته شد، لیکن
اونا د پیش خیمه ملاقات نرفتند؛ باوجود ازو

ام اونا دَ خیمه‌گاهِ نَبوتِ کد. ^{۲۷} اوخته یگ نفرِ جوانِ دَویده رفت و دَ مُوسیٰ گفت: "إِداد و میداد دَ خیمه‌گاهِ نَبوتِ مُونه!" ^{۲۸} یوشعِ باچه نونِ خِدمتگارِ مُوسیٰ که یکی از مردایِ قَابِلِ اِعتمادِ شی بود، گفت: "آیِ مُوسیٰ بادارِ مه، اونا ره منع کُو." ^{۲۹} مگمِ مُوسیٰ دَزُو گفت: "آیا دَ جایِ ازمه تُو بَخیلی مُونی؟ کشکِه پگِ قومِ خُداوندِ نبیِ مُوبُود و خُداوندِ روحِ خُو ره دَ بِلِه ازوا قرار میدد." ^{۳۰} بعد ازو مُوسیٰ و ریشِ سفیدایِ اسرائیلِ پس دَ خیمه‌گاهِ آمد.

خُداوندِ بوَدنه ها ره رییِ مُونه

^{۳۱} اوخته یگ باد از طرفِ خُداوندِ آمد و بوَدنه ها ره از طرفِ دریا باله کده اُورد و اونا ره دَ گرد-و-بَرِ خیمه‌گاهِ پورته کد، تقریباً یگ روزه راه دَ ای طرف و یگ روزه راه دَ او طرف دَ چاردورِ خیمه‌گاه. اونا دَ اندازه دُو توغی دَ رویِ زمی بِلِه دَ بِلِه اُفتدُد. ^{۳۲} و قومِ اسرائیلِ تمام

امزُو روز و شاو و تمامِ روزِ دِیگِه شی بوَدَنه جم
 کد؛ کسی که کم جم کُد دَه بارِ خَر جم کُد. و
 اونا امُو بوَدَنه ها ره دَ چار طرفِ خیمه‌گاه بلدِه
 خُو اوار کد تا خُشک شُنه. ^{۳۳} مگم گوشت هنوز
 دَ زیرِ دندونای ازوا بُود و جویده نَشُدَد که آتِشِ
 غَضَبِ خُداوند دَ ضِدِ قَوْمِ اِسْرَائیلِ داغ شد و
 خُداوند قوم ره دَ بلایِ غَدْرِ سختِ گِرِفْتار کد.
^{۳۴} امزی خاطر امُو جای ره «قبروت هتاوه»^a
 نام کد، چُون دَ امزُو جای کسای ره دَفن کد که
 هَوَسِ خوراکیِ مِصر کُد. ^{۳۵} و قومِ اِسْرَائیلِ از
 قِبروت هتاوه دَ حَصیروت کوچ کد و دَ امونجی
 مند.

شِکایتِ مَریم و هارُون

۱ دَ اُونجی مَریم و هارُون دَ ضِدِ
 مَوسیٰ بخاطرِ خاتونی که از مردمِ

۱۲

^a ۱۱:۳۴ «قبروت هتاوه» یعنی «قبر های هوس.»

کُوش^a گِرِفْتُد، توره گُفت، چُون اُو قَد یِگ خاتُونِ
 کُوشی توی کُدُد. ^۲ اونا گُفت: ”آیا خُداوند تنها
 دَ وَسِیلَه مُوسیٰ توره گُفته؟ آیا اُو دَ وَسِیلَه
 ازمو ام توره نَگُفته؟“ و خُداوند ای توره ره
 شَنِید. ^۳ مُوسیٰ یِگ آدَمِ غَدَرِ حَلِیم-و-فروتن
 بُود، حَلِیمَتَر از پِگِ مَرْدُمای رُوی زَمی.

^۴ بے بلغه خُداوند دَ مُوسیٰ و هارُون و مَرِیم
 گُفت: ”شُمو هر سِه بُر شُدِه دَ پِیشِ خِیمَه مُلاقات
 بَیید.“ و هر سِه ازوا بُر شُدِه اَمَد. ^۵ اوخته
 خُداوند دَ یِگ سَتُونِ اُور تاه اَمَد و دَ دانِ درگِه
 خِیمَه ایسته شُدِه هارُون و مَرِیم ره کُوی کد؛
 و هر دُوی ازوا پِیش اَمَد. ^۶ و خُداوند گُفت:
 ”تورای مَرِه بَشَنوید: اگِه دَ مینکل شُمو یِگ
 نَبی بَشَه، ما خُداوند، خود ره دَ رویا بَلدِه ازو
 ظاهر مُونم و دَ خاو قد شی توره مُوگِیم. ^۷ مگم
 دَ باره خِدْمَتگار مه مُوسیٰ اِیْطور نِیستَه: اُو دَ

^a ۱۲:۱ یعنی از مردُمِ اِتیوییا

تمامِ خانِه مه وفادارترین آسته؛ ^۸ قد ازو ما رُوی
 دَ رُوی و برملا توره مُوگیُم، نه دَ رَمز-و-راز؛
 او شکلِ خُداوند ره مینگره. پس شُمو چطور
 نترسیدید که دَ ضِدِ خِدمتگار مه مُوسیٰ توره
 گفتید؟”

^۹ اوخته آتَشِ غَضَبِ خُداوند دَ ضِدِ ازوا داغ شد
 و او رفت. ^{۱۰} وختیکه آوُر از بله خیمه باله
 شد، مریم ره کولی گرفت و او رقمِ بَرَفِ اَلّی
 سفید شد. وختی هارون رُوی خُو ره سُونِ مریم
 کد، دید که او ره کولی گرفته؛ ^{۱۱} اوخته او
 دَ مُوسیٰ گفت: ”آه، بادار مه، ای گناه ره دَ
 حسابِ ازمو نگیر، چون مو از رُوی لَوڈگی امی
 گناه ره کدی. ^{۱۲} نیل که او رقمِ نِلغِه مُرده بَشه
 که وختی از رَحِمِ اَبه خُو بُر موشه نیمِ جِسْمِ شی
 شاریده آسته.” ^{۱۳} اوخته مُوسیٰ دَ پیشِ خُداوند
 ناله-و-زاری کده گفت: ”خُدایا، لُطفاً او ره شفا
 بدی.”

۱۴ خُداوند دَ مُوسَى كُفْت: "اگه آتِه شی دَ رُوی ازو تَف میندخت، آیا بِلده هفت روز اُو خِجَل نَمُوبُود؟ پس، بیل که بِلده هفت روز دَ بَرُون خِیمه گاه بَشه و بعد ازو مِیتنه دُوباره داخل بوره." ۱۵ پس مَریم مَدَتِ هفت روز دَ بَرُون خِیمه گاه مَند و قَوْمِ إِسْرَائیل تا دُوباره داخل اَمَدونِ مَریم دَ سَفَرِ حُو اِدامه نَدَد. ۱۶ بعد ازو قَوْم از حَصیروت کوچ کده دَ بیابونِ پاران خِیمه زَد.

جاسوسی از کِنعان

۱ خُداوند قد مُوسَى گپ زده كُفْت:
 ۱۳ ۲ "نفر ره بِلده جاسوسی دَ سرزمینِ کِنعان رِبی کُو، دَ سرزمینی که ما دَ بنی إِسْرَائیل مِیدیم. از هر طایفه بابه کلونای ازو یگ نفر ره رِبی کُو، نفری ره که دَ مینکلِ ازو رهبراسته."
 ۳ پس مُوسَى دَ اَمْرِ خُداوند اُونا ره از بیابونِ

پاران رَیِ کد که پگِ ازوا رهبرای بنی اسرائیل
بُود. ^۴ اینیا نام های ازوا آسته:

- از طایفه رثوین، شَمُوعَ باچه زکُور؛
۵ از طایفه شمعون، شافاط باچه حوری؛
۶ از طایفه یهوذا، کالیب باچه یفنه؛
۷ از طایفه یساکار، یجال باچه یوسف؛
۸ از طایفه افرایم، هوشع باچه نون؛
۹ از طایفه بنیامین، فلطی باچه رافو؛
۱۰ از طایفه زبولون، جدیئیل باچه سودی؛
۱۱ از طایفه یوسف، یعنی از طایفه منسی،
جدی باچه سوسی؛
۱۲ از طایفه دان، عمیئیل باچه جملی؛
۱۳ از طایفه اشیر، ستور باچه میکائیل؛
۱۴ از طایفه نفتالی، نحبی باچه وفسی؛
۱۵ و از طایفه جاد، جاوئیل باچه مکی.

۱۶ اینمیا نام های کسای بُود که مُوسیٰ بَلَدِه
 جاسُوسی دَ سرزمینِ کِنعان رَیّی کد. و مُوسیٰ
 نامِ هوشِیع^a باچِه نُون ره دَ یوشِیع^b تبدیل کد.
 ۱۷ وختیکه مُوسیٰ اونا ره بَلَدِه جاسُوسی دَ
 سرزمینِ کِنعان رَیّی کد، اُو دَزوا کُفت: "دَ
 جَنُوبِ امزُو سرزمی رفته دَ کوهستو بُر شُنید
 ۱۸ و امُو سرزمی ره توخ کُنید که چی رقم
 آسته: آیا مردُمی که دَز شی زندگی مُونه قوی
 آسته یا ناتو، کم آسته یا کلو؟ ۱۹ و خودِ امزُو
 سرزمی که اونا دَز شی بُود-و-باش دَره چی رقم
 معلُوم مُوشه: خُوبه یا بد؟ و شارای که اونا
 دَز شی زندگی مُونه، چی رقم آسته: بے دیواله
 یا دیوالدار؟ ۲۰ و زمین شی چی رقم آسته:
 حاصلخیز یا بوره؟ دِرخت دَره یا نه؟ باجرات

۱۳:۱۶^a «هوشِیع» یعنی «اُو نجات میدیه».

۱۳:۱۶^b «یوشِیع» یعنی «خداوند نجات میدیه».

بَشِيد و از میوه امزُو سرزمی گرفته بَیرید. ”
امُو غَیت فصلِ حاصلِ نُو انگُور بُود.

۲۱ پس اونا سُون باله رفته از بیابونِ صِین
تا رِحوب که نزدیکِ لبو-حمات بُود، دَ باره
امزُو سرزمی جاسُوسی کد. ۲۲ اونا از جَنُوبِ
امزُو سرزمی رفته دَ جِبرون رسید، دَ شاری
که اخیمان، شیشای و تلمای اولادِه عَناق
بُود-و-باش دَشت. جِبرون هفت سال پیش از
صوعَنِ مِصر آباد شُدُد. ۲۳ بعد ازو اونا دَ دَرّه
اِشکول^a اَمَد و ازونجی یگ شاخچه ره که یگ
خوشه انگُور دَشت کَند و اُوره دَ مَنه یگ خُرَجین
که دَ بله یگ سوئِه-چیو دَ سِرِ شانِه دُو نفر بُود قد
یگ مقدار اَنار و انجیر گرفته اُورد. ۲۴ امُو جای
بخاطرِ خوشه انگُوری که بنی اسرائیل ازونجی
کَنَدُد، دَرّه اِشکول^b نام ایشته شُد.

^a ۱۳:۲۳ اِشکول یعنی خوشه. ^b ۱۳:۲۴ «اِشکول»

یعنی «خوشه.»

پس آمدونِ جاسوسا

۲۵ بعد از چل روز اونا از جاسوسی امزو سرزمی پس دَ جای خُو رفت. ۲۶ اونا دَ پیشِ موسیٰ و هارون و پگِ جماعتِ بنی اسرائیل دَ قادیش دَ بیابونِ پاران آمد و بلده ازوا و بلده پگِ جماعت خبر اُورده میوه امزو سرزمی ره ام دزوا نشو دد. ۲۷ اونا دَ موسیٰ نقل کده گفت: ”دَ سرزمینی که مو ره رِبی کدی، مو رفتی؛ واقعاً که دزُو شیر و عسل جاری آسته، اینی ام میوه شی. ۲۸ مگم مردُمای که دَ امزو سرزمی زندگی مونه قوی آسته و شارای شی دیوالدار و غدر کته؛ علاوه ازی، مو اولاده عناق ره ام دَ اونجی دیدی. ۲۹ عمالِیقیا دَ سرزمینِ جنوب زندگی مونه و حتیا و یبوسیا و اموریا دَ کوهستو

بُود-و-باش دَره؛ و کِنَعانیا دَ نَزْدیکِ دِریای کُتَه^a
 و دَ بَغْلِ دِریاچِه اَرْدُن زِندگی مُونه. ”
 ۳۰ اوخته کالیب مردُم ره دَ پِیشِ مُوسیٰ آرام کد
 و گُفت: ”آماده شُنید که بوری و اُو ره تَصَرُف
 کنی، چُون کَامِلاً تَوانایی شی ره دَری که دَ بِلِه
 اَزُو پیروز شُنی. ”^{۳۱} لیکن نفرای که قد اَزُو
 رفتد گُفت: ”مُو نَمِیَتنی که دَ ضِدِ امزُو مردُما
 بوری، چراکه اونا از مو کده قوی تر آسته. ”
 ۳۲ اوخته اَمُو نفرای که دَ بارِه امزُو سرزمی
 جاسوسی کُدد، اونا خِبرِ بَدِ ره دَ مینکلِ بَنی
 اِسْرائیلِ پَخش کده گُفت: ”سرزمینی که مو
 بِلدِه جاسوسی دَ مَنِه شی گشت-و-گُذار کدی،
 سرزمینی آسته که باشنده های خُو ره قُورت
 مُونه؛ و پِگِ مردُمای ره که مو دَ اُونجی دیدی،
 مردُمای قد بِلند-و-کُتَه بُود. ”^{۳۳} دَ اُونجی مو
 آدمای غولپیکر یعنی اولادِه عَناق ره دیدی که

^a ۱۳:۲۹ «دریای کُتَه» یعنی «دریای مدیترانه.»

اولادِه مردُمایِ غولپیکر آسته؛ † و مو دَ برابرِ
ازوا دَ نظرِ خُو رقمِ مَلخِ بُودی و دَ نظرِ ازوا ام
امو رقمِ معلومِ موشُدی.

نِقِ نِقِ و شورشِ قومِ اسرائیل

۱۴
 ۱ اوخته پگِ جماعتِ دَ آوازِ بلندِ دَ
 فریادِ کدو شد و مردُمِ امو شاو کلو
 چخرا کد. ۲ و پگِ بنیِ اسرائیلِ دَ خِلافِ موسیٰ
 و هارونِ نِقِ نِقِ کد و تمامِ جماعتِ دَ زوا گُفت:
 ”کشکِه دَ سرزمینِ مصرِ مومردی یا دَ امزی
 بیابو فَوَتِ موكدی! ۳ چرا خُداوندِ مو ره دَ امزُو
 سرزمیِ موبره تا مو دَ دَمِ شمشیرِ بُفتی و خاتونو
 و بچکِیچایِ مو وُلجهِ گِرِفتهِ شُنه؛ آیا بلدهِ مو
 بهترِ نییه که پسِ دَ مصرِ بوری؟“ ۴ پس اونا قد
 یگدیگِه خُو گُفت: ”بیید که یگِ سرکردهِ بلدهِ
 خُو اِنْتِخابِ کنی و پسِ دَ مصرِ بوری.“

† ۱۳:۳۳ پیدایش ۶:۴

۵ اوخته موسیٰ و هارون دَ پیشِ تمامِ جماعتِ
 بنی اسرائیل که جَم شُدُّد رُوی دَ خاک اُفتد.
 ۶ و یوشع باچه نُون و کالیب باچه یفنه که از
 جُمَلِه جاسوسا بُود و دَ سرزمینِ کِنعان رفتد،
 جاغه های خُوره چک کد ۷ و قد تمامِ جماعتِ
 بنی اسرائیل گپ زده گُفت: ”سرزمینی که مو
 بلده جاسوسی دَ منِه شی گشت-و-گذار کدی،
 یگ سرزمینِ کلو خُوب آسته. ۸ اگه خُداوند از
 مو راضی بَشه، مو ره دَ امزُو سرزمی مُوبره و
 اُوره دَز مو میدیه، اُمو سرزمی ره که دَز شی
 شیر و عسل جاری آسته. ۹ فقط اینی کار ره
 نَکنید: دَ ضِدِ خُداوند شورش نَکنید و از مردُمِ
 امزُو سرزمی ترس نَخورید، چُون اونا بلده مو
 رقمِ نان خوردو اَلّی آسته. تکیه گاهِ ازوا اونا ره

ایله کده،^a لیکن خُداوند قد ازمو آسته. ازوا
ترس نَخورِید!

۱۰ مگم پگِ جماعت مُوگفت که اونا باید
سنگسار شنه. دَ امزُو غَیتِ جلالِ خُداوند دَ
خَیمه مَلاقاتِ بَلده پگِ بَنیِ اِسرائیلِ ظاهِرِ شُد.
۱۱ و خُداوند دَ مُوسیٰ گُفت: ”تا کِی ای قوم دَز
مه توهینِ مُونه؟ و تا کِی دَز مه ایمان نَمیره،
باو جُودِ تمامِ مُعجزه های که ما دَ مینکلِ ازیا
انجام دَدیم؟ ۱۲ ما امیا ره دَ مَرَضِ وُبا گِرِفَتار
کده عاخِ مُونم، لیکن از تُو یگِ قومِ کُتَه تر و
قوی تر ازوا دَ و جُودِ میرم. ۱۳ مگم مُوسیٰ دَ
خُداوند گُفت: ”اوخته مِصرِیا دَزی باره مِیشنوه،
چون تُو ای قوم ره قد قُدرتِ خُو از مینکلِ
ازوا بَرُو اُوردی، ۱۴ و اونا دَ باشنده های امزی
سرزمی خِبر مِیدیه. اونا شَنِیده که تُو، ای

^a ۱۴:۹ دَ جای «تکیه‌گاهِ ازوا اونا ره ایله کده» دَ زبونِ
عِبرانی «سایه ازوا از سرِ ازوا رفته» نوشته یه.

خُداوند، دَ مینکلِ امزی قومِ آستی؛ چُون تُو
 ای خُداوند، رُوی دَ رُوی دیدہ شدے و اُور تُو دَ
 بلہ امزیا قرارِ درہ؛ و تُو دَ وختِ روز دَ ستونِ اُور
 پیشِ پیشِ امزیا موری و دَ غیتِ شاو دَ ستونِ
 آتش. ۱۵ آلی اگہ تُو پگِ امزی قومِ رہِ یگجای
 بُکُشی، مِلتِ های کہ شُهرتِ تُو رہِ شَنِیدہ، حتماً
 مُوگیہ: ۱۶ 'ازی کہ خُداوند نَتَنست اُمُو قومِ رہِ
 دَ سرزمینی بُبرہ کہ قَسَمِ خوردُ دَزوا میدیہ،
 اونا رہِ دَ بیابو کُشت. ' ۱۷ پس آلی بیل کہ
 قُدرتِ خُداوند بزرگِ بَشہ، اُمُو رقم کہ گُفتدی:
 ۱۸ 'خُداوند دیرِ خَشَم-و-قار و پُر از رَحمتِ آستہ،
 بخشندہ گناہِ ها و خطاها؛ لیکن مُجرِمِ رہِ هرگز
 بے جزا نَمیلہ و بخاطرِ گناہِ آتہ گو از بچکیچا تا
 پُشتِ سِوم و چارُم انتقامِ میگیرہ. ' ۱۹ پس گناہِ
 امزی قومِ رہِ دَ مُطابقِ رَحمتِ بزرگِ خُو بُبخش،
 اُمُو رقم کہ ای قومِ رہِ از مِصر تا اینجی رہِ
 بخشیدے. "

۲۰ اوخته خُداوند گُفت: "مُطابِقِ درخاست تُو
 ما اونا ره بخشیدُم. ۲۱ مگم قَسَم دَ زندگی
 مه که تمامِ زمی از جلالِ خُداوند پُر موشه،
 ۲۲ پگِ امزُو مرِدا که جلال و مُعجزه های مَره
 که دَ مصر و دَ بیابو انجام دَدُم دید و باز ام مَره دَه
 دَفعه اِمْتِحان کد و از آید مه نَشُد، ۲۳ رُوی امزُو
 سرزمی ره که بلده بابَه کلونای ازوا قَسَم خوردُم
 که دَزوا میدیُم، نَمینگره. هیچ کَدَمِ امزُو کسا
 که دَز مه توهین کده، اُو سرزمی ره نَمینگره.
 ۲۴ مگم خِدْمَتگار مه کالیب، ازی که روح شی
 ازوا فرق دَره و از مه کاملاً اِطاعت کد، ما
 اُو ره دَ سرزمینی که رفتُد داخلِ مُونُم و اولادِه
 ازو وارثِ امزُو سرزمی موشه. ۲۵ آلی، ازی که
 عمالِیقیا و کِنعانیا دَ دَره ها زندگی مونه، شُمو
 صَباح تاو خورده از راهِ دریای سُرَخ پس دَ بیابو
 کوچ کُنید."

۲۶ و خُداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده گُفت:

۲۷ "تا کی ای جماعتِ شَریر دَ خِلافِ مه نِق نِق

مُونَه؟ ما نِقِ نِقِ بَنیِ اِسْرائیلِ رِه که دَ خِلافِ مِه
 نِقِ زَدِه موره، شَنِیدیم. ۲۸ دَزوا بُگی که خُداوند
 مُوگیه: 'دَ زِندگی مِه قَسَم، اُمُو چِیزا رِه که شُمُو
 کُفتید و ما شَنِیدُم، اُمُو چِیزا رِه دَ حَقِ شُمُو اِنجام
 مِیدیم. ۲۹ جَسَدایِ شُمُو دَ اِمزی بیابو موفتَه؛
 پِگِ حِسابِ شُدِه هایِ شُمُو، اُمُو تِعدادِ شُمُو
 که بِیستِ سالِه و باله ترِ اَسْتید و دَ خِلافِ مِه
 نِقِ نِقِ کَدید، ۳۰ یِگِ شُمُو اَم دَ اِمزُو سِرزَمی
 داخِلِ نَمُوشید که ما قَسَمِ خورْدُم که شُمُو رِه دَز
 شیِ جَای-د-جَایِ مُونَم، غَیرِ ازِ کالِیبِ باچِه یُفَنه
 و یوشِیعِ باچِه نُون. ۳۱ لیکِنِ بچِکیچایِ شُمُو که
 کُفتید اونا وُلجِه مُوشِه، ما اونا رِه دَمزُو سِرزَمی
 داخِلِ مُونَم و اونا اُمُو سِرزَمی رِه که شُمُو رَد
 کَدید، مِینگرِه. ۳۲ مِگمِ شُمُو، جَسَدِ هایِ شُمُو دَ
 اِمزی بیابو موفتَه. ۳۳ بچِکیچایِ شُمُو چَلِ سالِ
 دَ اِمزی بیابو سِرگَرْدو مُوشِه و بَخاطِرِ بے وَفایِ
 شُمُو رَنجِ مِیکشِه، تا زِمانیکِه جَسَدِ هایِ شُمُو
 دَ بیابو خاکِ شُنِه. ۳۴ دَ مُطابِقِ تِعدادِ رِوزایِ که

شُمُو دَ امزُو سرزَمی جاسُوسی کدِید، چِل روز،
 بِلدِه هر روز شُمویگ سال جَزای گُناه های خُو
 ره مینگرید، یعنی بِلدِه چِل سال؛ اوخته شُمُو
 میدنید که مُخالفتِ قد ازمه چی نتیجه دَره.^{۳۵}
 ما خُداوند گُفتیم و یقیناً ما ای ره دَ حق
 تمام امزی جماعتِ شریر که دَ خِلافِ ازمه جَم
 شُدِه انجام میدیم. امیا دَ امزی بیابو مومره و دَ
 امینجی خاک موشه. ”^{۳۶} و مردای که موسی
 اونا ره بِلدِه جاسُوسی امزُو سرزَمی رَبی کُدد،
 امو کسا که پس اَمده خبرِ بد ره دَ بارِه امزُو
 سرزَمی پَخش کُدد و پگِ جماعت ره وادار کُدد
 که نقِ نقِ کُنه،^{۳۷} امو مردا که خبرِ ناگوار ره دَ
 بارِه امزُو سرزَمی پَخش کُدد دَ وسیلِه مَرَضِ وُبا
 دَ حُضُورِ خُداوند مُرد. ^{۳۸} لیکن تنها یوشع باچه
 نُون و کالیب باچه یفنه از جُمَلِه مردای که بِلدِه
 جاسُوسی امزُو سرزَمی رفتد، زنده مند.

^{۳۹} وختیکه موسی امو تورا ره دَ بنی اسرائیل
 گُفت، قومِ اسرائیل کلو چخرا کد. ^{۴۰} اونا

صَباح گاه باله شُد و دَ سرِ کوه بُر شُدِه کُفت: "اینه، مو حاضر اَستی. مو دَ امزُو جای موری که خُداوند دَز مو وعده کده، چُون مو گُناه کده. " ^{۴۱} لیکن مُوسیٰ کُفت: "چرا بسم از امرِ خُداوند سرپیچی مُونید؟ ای کار کامیاب نَمُوشه. " ^{۴۲} دَ اُونجی نَرُوبید، چراکه خُداوند قد شُمو نیسته؛ اگه نه، شُمو از پیشِ دُشمنای خُو شِکست مُوخورید، ^{۴۳} چُون عمالِیقیا و کِنعانیا دَ اُونجی دَ دَمِ رُوی شُمو ایسته مُوشه و شُمو قد شمشیر کُشته شُدِه مُوفتید؛ ازی که شُمو از پیرِوی خُداوند رُوی گردو شُدید، خُداوند دیگه قد شُمو نیسته. " ^{۴۴} باوجودِ ازی، اونا سرزوری کده دَ کوهستو بُر شُد، ولِے صندُوقِ عهدِ خُداوند و مُوسیٰ از خیمه گاه بُر نَشُد. ^{۴۵} اوخته عمالِیقیا و کِنعانیا که دَ امزُو کوهستو زندگی مُوکد تا اَمده اونا ره زَد و تا حُرما اونا ره تار-و-مار کد.

معلوماتِ کلوتر دَ بارهٔ مُقَرَّراتِ قُرْبانی ها

۱ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت:

۲ ”قد بَنی إِسْرَائیلِ گپ بَزَن و دَزوا
بُگی: 'وختی شُمو دَ سرزَمینی داخِل مُوشید که
ما بِلده بُود-و-باش دَز شُمو مِیدیم^۳ و شُمو یگ
هدیه خاص بِلده خُداوند از رمه یا گله خُو تقدیم
مُونید، چی قُرْبانی سوختنی بَشه، چی قُرْبانی
پُوره کدوِن نَدَر، چی قُرْبانی داوطلبانه یا قُرْبانی
عید های تعیین شده شُمو، تا خوشبُوی مَورِد
پَسندِ خُداوند بَشه،^۴ اوخته کسی که هدیه خُو
ره تقدیم مُونه باید یگ هدیه غَلّه-و-دانه از دَهْم
حِصّه یگ ایفه^a بَهِتَرین آرد که قد چارْم حِصّه
یگ هین^b روغو گُت شده بَشه ام دَ خُداوند تقدیم
کنه. ^۵ علاوهِ ازی، چارْم حِصّه یگ هین شراب

^a ۱۵:۴ دَهْم حِصّه یگ ایفه تقریباً یگ و نیم کیلوگرام

مُوشه. ^b ۱۵:۴ چارْم حِصّه یگ هین تقریباً یگ لیتر

مُوشه. دَ آیه ۵ عین چیز آسته.

انگور ره دَ عنوانِ هدیه وُچی کَدنی قد قُربانی
 سوختنی یا قُربانی دِیگه قد هر نَربره تقدیم کُو.
 ۶ بَلدِه قُوچ، یگ هدیه غَلّه-و-دانه از دُو دَهِم یگ
 ایفه^a بهترین آرد که قد سِوَم حِصّه یگ هین^b
 روغو گُٹ شُدِه بَشه تقدیم کُو؛^۷ و دَ عنوانِ هدیه
 وُچی کَدنی سِوَم حِصّه یگ هین شرابِ انگور
 بَلدِه خوشبُوبی دَ خُداوند تقدیم کُو.^۸ و غِیتیکه
 یگ نَرگاو ره بَلدِه قُربانی سوختنی یا بَلدِه قُربانی
 پُوره کدونِ نَذر و یا بَلدِه قُربانی سلامتی دَ
 خُداوند تقدیم مونی،^۹ اوخته قد نَرگاو یگ هدیه
 غَلّه-و-دانه از سِه دَهِم یگ ایفه^c بهترین آرد که
 قد نِصفِ یگ هین^d روغو گُٹ شُدِه بَشه تقدیم
 کُو؛^{۱۰} و بَلدِه هدیه وُچی کَدنی شی نِصفِ یگ

^a ۱۵:۶ دُو دَهِم یگ ایفه تقریباً سِه کیلوگرام موشه.

^b ۱۵:۶ سِوَم حِصّه یگ هین تقریباً ۳.۱ لیتر موشه؛ دَ

آیه ۷ عینِ چیز آسته. ^c ۱۵:۹ سِه دَهِم یگ ایفه تقریباً

چار و نیم کیلوگرام موشه. ^d ۱۵:۹ نِصفِ یگ هین

تقریباً دُو لیتر موشه. دَ آیه ۱۰ عینِ چیز آسته.

هین شرابِ انگور ره تقدیم کُو تا یگ هدیه خاص
و خوشبوی مَورِدِ پَسَنَدِ خُداوند بَشَه.

۱۱ امی چیزا باید بلده هر نرگاو، هر قوچ،
هر نربره و هر بَز انجام دده شنه. ۱۲ دَ مُطابِقِ
تعدادی که تقدیم مَونید، امی کار ره بلده هر
کُدَمِ ازوا انجام بدید. ۱۳ هر اسرائیلی اصلی که
هدیه خاص دَ عِنوانِ خوشبوی بلده خُداوند تقدیم
مونه، باید امی چیزا ره دَ امزی طریقه انجام
بدیه. ۱۴ و اگه یگ بیگنه که دَ مینکل شُمو
زندگی مونه یا دَ مینکل شُمو باشنده دایمی
آسته و میخایه هدیه خاص دَ عِنوانِ خوشبوی
بلده خُداوند تقدیم کنه، باید امو کار ره انجام
بدیه که شُمو انجام میدید. ۱۵ بلده تمام جماعت
یگ قانون آسته، ام بلده شُمو و ام بلده باشنده
های بیگنه که دَ مینکل شُمو زندگی مونه؛
یگ قانون دایمی دَ تمام نسل های شُمو. شُمو
و بیگنه گو دَ حُضُورِ خُداوند یگ رقم آستید.

۱۶ بلده از شمو و بلده بیگنه که د مینکل شمو
 زندگی مونه یگ شریعت و یگ حکم آسته. ”
 ۱۷ خداوند قد موسیٰ گپ زده گفت: ۱۸ ” قد
 بنی اسرائیل توره گفته دزوا بگی: ’ وختی د
 سرزمینی که ما شمو ره دز شی موبرم داخل
 شدید ۱۹ و از حاصل امزو سرزمی خوردید،
 شمو باید یگ هدیه بلند کدنی د خداوند تقدیم
 کنید. ۲۰ شمو از خمیر اول خو یگ ٹکی ره د
 عنوان هدیه بلند کدنی تقدیم کنید؛ رقمی که
 هدیه بلند کدنی ره از خرموجای تقدیم مونید،
 او ره ام امو رقم تقدیم کنید. ۲۱ د تمام نسل
 های خو شمو باید از خمیر اول خو هدیه بلند
 کدنی ره د خداوند تقدیم کنید.

۲۲ لیکن اگه شمو نافامیده خطا کده پگ
 امزی احکام ره که خداوند د موسیٰ گفته، د
 جای نیرید، ۲۳ یعنی هر چیزی ره که خداوند د
 وسیله موسیٰ دز شمو امر کده، از روزی که
 خداوند دز شمو حکم کد و بعد ازو د نسل های

شُمو، ^{۲۴} و ای کار نافامیده بَشه و جماعت خبر
 نَدشته بَشه، اوخته پگِ جماعت باید یگ نرگاو
 ره بلده قُربانی سوختنی دَ عِنوانِ خوشبویی دَ
 خُداوند قد هدیه غَلّه-و-دانه و هدیه وُچی کَدنی
 شی دَ مُطابقِ مُقررات تقدیم کُنه و یگ تَکه
 ره ام بلده قُربانی گُناه. ^{۲۵} و پیشوا بلده تمام
 جماعتِ بنی اسرائیل کِفاره کُنه و اونا بخشیده
 موشه، چراکه امو کار نافامیده انجام شده و
 اونا قُربانی خُو ره دَ عِنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند
 و قُربانی گُناه خُو ره بلده خطای خُو دَ حُضُورِ
 خُداوند تقدیم کده. ^{۲۶} پگِ جماعتِ بنی اسرائیل
 و بیگنه که دَ مینکلِ ازوا زندگی مونه، بخشیده
 موشه، چراکه تمامِ مردُم دَ امزی خطا شامل
 بُوده.

^{۲۷} اگه یگ نفر نافامیده خطا کُنه، اوخته او
 باید یگ بَرِ ماده یگ ساله ره دَ عِنوانِ قُربانی
 خطا تقدیم کُنه. ^{۲۸} و پیشوا بلده امزو کس
 که نافامیده خطا کده، دَ حُضُورِ خُداوند کِفاره

کُنَه؛ وختیکه بلده شی کِفاره شُد، اُو بخشیده
 موشه. ^{۲۹} بلده کسی که نافامیده گناه کُنَه،
 چی باشنده اصلی اسرائیل بَشه و چی بیگنه که
 دَ مینکل شُمو زندگی مونه، یگ قانون آسته.
^{۳۰} مگم کسی که از رُوی مغرُوری گناه کُنَه،
 چی اسرائیلی اصلی بَشه، چی بیگنه، اُو دَ ضِدِ
 خُداوند کارِ کُفرآمیز کده. اُو نفر باید از مَنه
 قوم خُو عاخ شُنه. ^{۳۱} ازی که اُو کلامِ خُداوند
 ره خار-و-حقیر حساب کده و حُکم شی ره میده
 کده، اُو نفر حتماً باید از مَنه قوم خُو عاخ شُنه
 و سزای گناه شی دَ بِلَه ازو باقی مومنه. ”

جَزای کسی که مُقَرراتِ روزِ آرام ره میده مونه

^{۳۲} وختیکه بنی اسرائیل دَ بیابو بُود-و-باش
 دَشت، اونا یگ آدم ره دید که دَ روزِ آرام هیژم
 جَم مُوکد. ^{۳۳} اوخته امو کسای که اُو ره دَ هیژم
 جَم کدو دیدد، اُو ره دَ پیشِ موسیٰ و هارون و
 پگِ جماعت اُورد. ^{۳۴} و اونا اُو ره دَ بندی‌خانه

آندخت، چُون هَنوز فَيَصَلَه نَشُدُّد که قد ازو چیز
کار شُنه.

۳۵ اوخته خُداوند دَ مُوسَى گُفت: ”ای آدم باید
کُشته شُنه؛ پگِ جماعت باید او ره دَ برونِ
خیمه‌گاه سنگسار کُنه.“ ۳۶ پس تمامِ جماعت
او ره از خیمه‌گاه بُرو بُرده سنگسار کد و او
کُشته شُد، امو رقم که خُداوند دَ مُوسَى امر
کدُد.

۳۷ بعد ازو خُداوند قد مُوسَى گپ زده گُفت:
۳۸ ”قد بنی اسرائیل توره گُفته دزوا بگی که
بلده گوشه های دامونِ کالاهای خُو تُوپک
ها جور کُنه، اونا و نسل های ازوا؛ و چوغِ
لاجوردی رنگ ره دَ تُوپکِ هر گوشه دامون
کوک کُنه. ۳۹ امی تُوپک ها بلده ازی آسته که
شمو اونا ره بِنگرید و تمامِ احکامِ خُداوند ره دَ
یاد اُورده دَ جای بَیرید و از خاهِشاتِ دِل و چیمای
خُو پَیروی نَکنید و گمراه نَشنید. ۴۰ پس شمو
باید تمامِ احکامِ مَره دَ یاد اُورده دَ جای بَیرید

و بَلَدِهِ خُدای خُو مُقَدَّس بَشِید. ^{۴۱} ما خُداوند،
 خُدای شُمو اَسْتُمْ که شُمو ره از سرزمینِ مِصر
 بُرو اُورْدُمْ تا خُدای شُمو بَشُم. اَرے، ما خُداوند،
 خُدای شُمو اَسْتُمْ.”

یاغیگری قورح، داتان و ابیرام

۱۶ ^۱ یگ روز قورح باچه یصهار اولاده
 قُهات باچه لاوی قد داتان و ابیرام
 باچه های ایاب و اون باچه فالت اولاده رتوبین
 نفر ره گِرِفْتَه ^۲ دَ رُوی مُوسیٰ خِیست؛ بعضی
 بنی اسرائیل، یعنی دُوصد و پنجاه نفر از
 رهبرای جماعت که اعضای اِنْتِخاب شُدِه شورا
 و نفرای نامتو بُود ام قد ازوا قتی بُود. ^۳ اونا
 دَ ضِدِ مُوسیٰ و هارون جم شد و دزوا گُفت:
 ”شُمو از حَد کَلو خود ره کُتِه کُتِه مُونِید! پگ
 جماعت مُقَدَّس اَسْتِه، هر کُدم شی که بَشِه؛
 و خُداوند دَ مینکل ازوا اَسْتِه. پس شُمو چرا
 خود ره دَ بِلِه جماعتِ خُداوند کُتِه کُتِه مُونِید؟“

^۴ وختیکه موسیٰ ای توره ره شنید روی د خاک
 اُفتد ^۵ و قد قورح و پگِ همدستای شی گپ زده
 گفت: ”صباح گاه خداوند دز شمو نشو میدیه
 که کدم کس دزو تعلق دَره و کی مُقدّس آسته
 و کی ره میله که دز شی نزدیک شنه؛ کسی
 ره که او اِنِتخاب کُنه، امو نفر ره میله که دز
 شی نزدیک شنه. ^۶ پس ای قورح، تو و پگِ
 همدستای تو اینی کار ره کُنید: اِتشدان ها ره
 بگیری ^۷ و صباح د حُضورِ خداوند د منِه ازوا
 آتش اَندخته د بله شی بخورِ خوشبوی بندزید.
 اوخته مردی ره که خداوند اِنِتخاب کُنه، امو
 مُقدّس آسته. ای اولادِه لاوی، شمو از حد کلو
 خود ره کُنه کُنه مُونید. ”

^۸ اوخته موسیٰ د قورح گفت: ”ای اولادِه
 لاویا، بشنوید! ^۹ آیا ای د نظر شمو یگ گپ
 کم آسته که خدای اسرائیل شمو ره از جماعتِ
 اسرائیل جدا کد تا شمو ره بیله که دز شی
 نزدیک شنید و تا د جایگاهِ خداوند وظیفه

انجام بَدید و دَ پیشِ جماعت ایسته شُدِه بَلدِه
ازوا خِدْمَت کُنید؟ ^{۱۰} اُو دَز تُو و پَگِ بَرارونِ
لاوی تُو اِجازِه دَد که دَز شی نزدیک شُنید؛
آیا میخاهی پیشوایی ره ام بگیری؟ ^{۱۱} امزی
خاطر، تُو و پَگِ همدستای تُو دَ خِلَافِ خُداوند
یگجای شُدید، نَه دَ خِلَافِ هَارُونِ! هَارُونِ چی
بَشَه که شُمُو دَ ضِدِ اَزُو نِقِ نِقِ کُنید؟”

^{۱۲} و مُوسَى پُشتِ داتان و اَبیرام باچه های
اَلِیابِ نَفَرِ رَبِّی کَد. مَگَم اَوْنَا کُفْت: ”مُو نَمِیَبِ!
^{۱۳} آیا ای کم آسته که مو ره از سرزمینی که دَزُو
شیر و عسل جاری بُود بُر کده اُوردی تا مو ره
دَ امزی بیابو نابود کنی، که آلی میخاهی خود
ره دَ بِلِه مو حُکمران ام جور کنی؟ ^{۱۴} عِلَاوِه
ازی، تُو مو ره دَ سرزمینی که از شی شیر و
عسل جاری آسته داخلِ نَکدی و زمینا و باغ
های انگور ره ام دَ عِنوانِ مُلکیتِ دَز مو نَدَدی.
آیا تُو دَ چیمای امزی مردُما خاک پاش میدی؟”
^{۱۵} اوخته مُوسَى غَدْر قار شُد و دَ خُداوند کُفْت:

”هدیه های ازوا ره قبول نکو. ما حتی یگ
الاغ ام ازوا نگریتیم و د هیچ کدم ازوا ضرر
نرسندیم.“

۱۶ و موسی د قورح گفت: ”تو و پگ
همدستای تو صباح د حضور خداوند حاضر
شنید، تو و اونا و هارون. ۱۷ و هر کدم شمو
آتشدان خوره گرفته د منه شی بخور خوشبوی
بندزید و هر کدم شمو آتشدان خوره د حضور
خداوند بیرید، تمام د و صد و پنجاه آتشدان ره.
تو و هارون ام، آتشدان خوره بیرید، ” هر کس
از خود خوره. ۱۸ † پس هر کس آتشدان خوره
گرفت و د منه ازوا آتش ایشه د بله ازوا بخور
خوشبوی اندخت و د دان درگه خیمه ملاقات
قد موسی و هارون ایسته شد. ۱۹ اوخته قورح
تمام جماعت ره د خلاف موسی و هارون د دان

درگه خیمه ملاقات جم کد. و جلالِ خداوند د پگِ جماعت ظاهر شد.

۲۰ و خداوند قد موسی و هارون گپ زده گفت:

۲۱ "خود ره امزی جماعت جدا کنید تا ما امیا

ره د یگ لحظه نابود کنیم." ۲۲ مگم موسی و

هارون روی د خاک افتده گفت: "آی خدا، که

خدای روح های پگِ بشر آستی، آیا وختی یگ

نفر گناه کنه، د بِلِه پگِ جماعت قار موشی؟"

۲۳ خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۲۴ "د

جماعت بگی که از گرد-و-برِ خیمه قورح،

داتان و ابیرام دور شنید."

۲۵ اوخته موسی باله شده د پیش داتان و

ابیرام رفت و ریش سفیدای اسرائیل از پشت

ازو رفت. ۲۶ و موسی د جماعت گفت: "از

خیمه های امزی آدمای شریر دور شنید و د

چیزای که ازوا آسته دست نزنید، اگه نه بخاطر

پگِ گناه های ازوا شمو ام نابود موشید."

۲۷ پس اونا از گرد-و-برِ جای بود-و-باشِ قورح،

داتان و ابیرام دُور شُد. اوخته داتان و ابیرام بُرو
 اَمده قد خاتُونو، بچکیچا و نلغه گون خُو دَ دان
 درگه خیمه های خُو ایسته شُد. ۲۸ اوخته مُوسی
 گُفت: ”دَ اینی طریق شُمو میدَنید که خُداوند مَره
 رِبی کده تا پگِ امزی کارا ره انجام بَدیم و ما
 امی کارا ره از دِلِ خود خُو نکدیم: ۲۹ اگه امی
 آدما دَ مرگِ عادی بُمره که تمامِ انسان ها مُومره
 و چیزی که دَ بله پگِ انسان ها واقع موشه، دَ
 بله امزیا ام واقع شُنه، اوخته خُداوند مَره رِبی
 نکده. ۳۰ لیکن اگه خُداوند یگ چیز نو نشو
 بَدیه و زمی دان خُو ره واز کده امی نفره ره
 قد تمام چیزای که دَزیا تعلق دَره قُورت کُنه و
 آمیا زنده دَ گور بوره، اوخته بَدنید که ای آدما
 دَ خُداوند توهین کده.“

۳۱ امی که مُوسی از گُفتونِ امزی توره
 ها خلاص شُد، زمی دَ زیر پای ازوا چک
 شُد؛ ۳۲ و زمی دان خُو ره واز کده اونا و
 خانوارای ازوا ره و پگِ نفرای قورح ره قد تمام

مال-و-دارایی ازوا قُورت کد. ۳۳ پس اونا قد
 پگِ دار-و-ندار خُو زنده د گور رفت و چگی
 زمی د بِلِه ازوا بسته شد؛ و اونا از مینکل
 جماعت نابود شد. ۳۴ پگِ اسرائیلی های که د
 چارطرفِ ازوا بود، صدای چیغ-و-شورِ ازوا ره
 شنیده دوتا کد، چُون اونا گُفت: ”نشنه که زمی
 مو ره ام قُورت کُنه. “ ۳۵ بعد ازویگِ آتش از
 حُضورِ خداوند آمد و امو دُوصد و پنجاه نفر ره
 که درو بخورِ خوشبوی تقدیم موکد، سوختند.
 ۳۶ اوخته خداوند قد موسی گپ زده گُفت:
 ۳۷ ”دَ الْعَازَارِ بَاچِه هَارُون پیشوا بگی که
 آتشدان ها ره از منِه اَلَنگِه آتش گِرِفته بُر کُنه و
 آتشِ ازوا ره اُو سُو پورته کُنه، چراکه اونا مُقَدَّس
 آسته. ۳۸ آتشدان های امزی نفر ا ره که گناه کد
 و دَ قِیْمَتِ جانِ ازیا تمام شد بگیریِد و ازوا تخته
 های چکشکاری شده بلده پوششِ قربانگاه جور
 کُنید، چُون اونا دَ حُضورِ خداوند آورده شده و
 مُقَدَّس آسته. امو تخته ها باید بلده بنی اسرائیل

یگ نَمُونِه عِبْرَت بَشَه. " ۳۹ پسِ الْعَازَارِ پِيشُوا
 اَتَشْدَانِ هَايِ بَرُونِزِي رِه كِه دَ وَسِيْلَه نَفْرَايِ
 سُوخْتَه اُورْدَه شُدُد، گِرِفْت و اُونَا چَكُشْكَارِي
 شُدَه بَلْدَه قُرْبَانْگَاهِ يِگِ پُوشِ جُورِ شُد ۴۰ تا بَلْدَه
 بَنِي اِسْرَائِيْلِ يَادْگَارِ بَشَه كِه هِيچِ نَفْر، غَيْرِ اَزِ
 اَوْلَادِه هَارُونِ نَزْدِيكِ نَشْنَه تا بُخُورِ خُوشْبُويِ دَ
 حُضُورِ خُداوندِ تَقْدِيْمِ كُنَه؛ نَشْنَه كِه رَقْمِ قُورَحِ
 و هَمْدِسْتَايِ شِي نَابُودِ شْنَه. پسِ اُمُو رَقْمِ كِه
 خُداوندِ دَ وَسِيْلَه مُوسَى دَ الْعَازَارِ اَمْرِ كُدُد، اُو
 اَنْجَامِ دَد.

۴۱ صَبَاحِ اَمْرُو رُوزِ پِگِ جَمَاعَتِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ دَ
 خِلَافِ مُوسَى و هَارُونِ نِقِ نِقِ كَدَه كُفْت: " شُمُو
 قَوْمِ خُداوندِ رِه كُشْتِيْد. " ۴۲ وَخْتِيكِه جَمَاعَتِ دَ
 خِلَافِ مُوسَى و هَارُونِ جَمِ شُد، اُونَا سُونِ خِيْمَه
 مُلَاقَاتِ تَاوِ خُورْدِ و دِيْدِ كِه اُورِ خِيْمَه رِه پُوشَنْد
 و شِكُوه-و-جَلَالِ خُداوندِ ظَاهِرِ شُد. ۴۳ اُوخْتَه
 مُوسَى و هَارُونِ دَ پِيشِ رُويِ خِيْمَه مُلَاقَاتِ اَمَدِ
 ۴۴ و خُداوندِ قَدِ مُوسَى كَپِ زَدَه كُفْت: ۴۵ " اَزِ

مینکل امزی جماعت دُور شُنید تا اونا ره دَ یگ لحظه نابود کُنم. ” مگم موسیٰ و هارون روی دَ خاک اُفتد. ^{۴۶} و موسیٰ دَ هارون گُفت: ”آتشدان خُو ره بَگیر و از آتَشِ قُربانگاه دَ مَنه شی پورته کده بُخورِ خوشبُوی دَ بِلَه شی بندز و دَ زودی سُون جماعت رفته بلده ازوا کِفاره کُو، چراکه قار-و-غَضَبِ خُداوند دَ بِلَه ازوا اَمده و مَرَضِ وُبا شروع شده. ” ^{۴۷} پس هارون امو رقم که موسیٰ دَز شی گُفتد، آتشدان ره گِرِفته دَ مینکل جماعت دَوید و دید که مَرَضِ وُبا دَ مینکل مردُم شروع شده. پس او بُخورِ خوشبُوی ره دَ بِلَه آتَشِ اَندخت و بلده قوم کِفاره کد. ^{۴۸} او دَ بَینِ مُرده ها و زنده ها ایسته شد و مَرَضِ وُبا بند شد. ^{۴۹} تعدادِ کسای که دَ وَسِیلَه مَرَضِ وُبا مُرد، چارده هزار و هفت صد نفر بود، بَغیر از کسای که دَ مَوْضوعِ قورح نابود شد. ^{۵۰} اوخته هارون دَ پِیشِ موسیٰ دَ دانِ درگِه حَیمِه مُلاقاتِ پس اَمَد، چُون مَرَضِ وُبا بند شُد.

تِیاقِ هَارُونِ شِگوفه مُونه

۱ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت:
۲ ”قد بنی اسرائیل توره بُگی و ازوا
تِیاقِ بِگِیر، از هر خانوارِ بابِه کَلونای یگ تِیاق که
از پگِ رهبرای خانوارِ بابِه کَلونای ازوا دوازده
تِیاقِ شُنه؛ نامِ هر کس ره دَ بِلِه تِیاقِ شی نوشته
کُو. ۳ نامِ هَارُونِ ره دَ بِلِه تِیاقِ لاوی نوشته کُو،
چُون بِلده کُته هر خانوارِ بابِه کَلونای ازوا باید
یگ تِیاقِ بَشه. ۴ و اونا ره دَ خِیمه مُلاقات دَ
پیشِ رُوی صندُوقِ عهد بیل، دَ جایی که ما
قد شُمو توره مُوگِیم. ۵ اوخته کسی ره که ما
اِنْتِخابِ مُونمِ تِیاقِ شی شِگوفه مُونه. دَ امزی
رقم ما نِقِ نِقی ره که بنی اسرائیل دَ خِلافِ شُمو
مُونه از حُصُورِ حُو بِنْدِ مُونمِ. ” ۶ پس مُوسیٰ
قد بنی اسرائیل توره گُفت و پگِ رهبرای ازوا
بِلده ازو تِیاقِ های حُو ره دَد، از هر رهبر یگ
تِیاقِ دَ مُطابِقِ خانوارِ بابِه کَلونای ازوا بُوْد، جُمله

دوازده تِیاق؛ و تِیاقِ هارُون ام دَ مینکلِ ازوا بُود.

۷ اوخته مُوسیٰ تِیاقِ ها ره دَ حُضُورِ خُداوند دَ خیمه صندُوقِ شهادتِ ایشْت. ^۸ صَباحِ امزُو روز وختیکه مُوسیٰ دَ خیمه عهدِ داخلِ شُد، دید که تِیاقِ هارُون که بلده خانوارِ لاوی بُود شِگوفه کده؛ اُو پُندُوقِ کده شِگوفه کُد و بادامِ رَسیده اُورُد. ^۹ اوخته مُوسیٰ پگِ تِیاقِ ها ره از حُضُورِ خُداوند دَ پیشِ تمامِ بنیِ اسرائیلِ بَرُو اُورِد و اونا تِیاقِ ها ره توخِ کد و هر کس تِیاقِ خُو ره گِرِفْت.

۱۰ و خُداوند دَ مُوسیٰ گُفْت: ”تِیاقِ هارُون ره دَ پیشِ رُوی صندُوقِ شهادتِ پس بیلِ تا دَ عِنوانِ نَمُونه عِبَرَتِ بلده مردُمایِ سرکَشِ نِگاهِ شُنه؛ و تاکه نِقِ نِقِ ازوا که دَ خِلافِ ازمه یِه بَندِ شُنه، نَشُنه که اونا بُمَره. “ ^{۱۱} پس مُوسیٰ اَمُو رِقْمِ کد و چِیزی ره که خُداوند دَز شِی اَمَرِ کُد، دَقِیقِ اَمُو رِقْمِ اِنجامِ دَد.

۱۲ اوخته بنیِ اسرائیلِ دَ مُوسیٰ عَرَضِ کده گُفْت: ”اینه، مو نیست و نابُودِ مُوشی! اَره،

پگ مو نابود موشی! ^{۱۳} هر کسی که د جایگاه
خداوند نزدیک موشه مومره. آیا پگ مو باید
بمری؟”

وِظیفه پیشوایو و لاویا

۱۸
خداوند د هارون گفت: ”تو و باچه
های تو و خانوارِ بابَه کلون تو قد تو
قتی بلده هر خطای که مربوطِ جایگاهِ مُقَدَّس
بشه جوابگوی آستید؛ علاوه ازی، تو و باچه
های تو بلده هر خطای که مربوطِ پیشوایی بشه
ام جوابگوی آستید. ^۲ برارون خو یعنی طایفه
لاوی ره که طایفه بابَه کلون تو آسته ام قد خو
قتی بیرتا اونا قد تو یگجای شنه و توره کومک
کنه د غیتیکه تو و باچه های تو د پیش خیمه
صندوقِ شهادت خدمت مونید. ^۳ اونا باید ام
بلده ازتو وِظیفه اجرا کنه و ام د تمام خیمه
وِظیفه انجام بدیه، مگم د اسبابِ جایگاهِ مُقَدَّس
و د قربانگاه باید نزدیک نشنه، اگه شنه، ام اونا

و ام شُمو مُومرید. ^۴ اونا باید قد تو یگجای شُنه
 و دَ خیمه مُلاقات و ظیفه اجرا کده تمام خِدمتِ
 خیمه ره انجام بدیه؛ هیچ نفر، غیر از لاویا
 نزدیک شُمو نیه. ^۵ خودون شُمو باید وظیفه
 های جای مُقدّس و وظیفه های قربانگاه ره اجرا
 کنید تا غَضَب مه دیگه دَ بِلَه بنی اسرائیل نازل
 نشنه. ^۶ اینه، ما خود مه برارون شُمو لاویا ره
 از مینکلِ بنی اسرائیل گرفته دَ عنوانِ تحفه
 دَز شُمو سپردُم؛ اونا بلده خُداوند وَقَف شده تا دَ
 خیمه مُلاقات خِدمت کُنه. ^۷ مگم تو و باچه های
 تو قد تو قتی وظیفه پیشوایی خُو ره اجرا کنید
 و هر کاری ره که مربوطِ قربانگاه و داخلِ پرده
 مُقدّسترین جای مُوشه انجام بدید. ما وظیفه
 پیشوایی ره دَ عنوانِ تحفه دَز شُمو سپردُم؛ غیر
 از شُمو هر نفرِ دیگه که نزدیکِ جای مُقدّس بییه
 باید کُشته شُنه. ”

حق پیشوایو و لاویا از هدیه ها

^۸ خداوند د هارون گفت: ”اینه، ما مسئولیت هدیه های ره که دز مه آورده موشه، یعنی مسئولیت تمام هدیه های مقدس بنی اسرائیل ره دزتو ددیم. اونا ره ما د عنوان حق پیشوایی دزتو و باچه های تو بخشیدیم که حق دایمی تو بشه. ^۹ از مقدسترین هدیه های که از آتش نگاه موشه، اینی چیزا دزتو تعلق میگیره: تمام هدیه های ازوا که اونا د عنوان هدیه کاملاً مقدس دز مه تقدیم مونه، چی هدیه غله-و-دانه بشه، چی قربانی گناه و چی قربانی خطا؛ اری، اونا ازتو و باچه های تو موشه. ^{۱۰} شمو باید اونا ره د عنوان مقدسترین خوراک بخورید. هر مرد میتنه ازو بخوره؛ او باید بلده شمو مقدس بشه. ^{۱۱} اینی ام دز شمو تعلق میگیره: هدیه خاصی ره که از هدیه های ازوا جدا موشه، یعنی پگ هدیه های بلند شده بنی اسرائیل ره ما دزتو و

باچه های تُو و دُخترِون تُو دَ عِنوانِ حَقِ دایمی
 دَدیم. هر کسی که دَ خانِه تُو پاک بَشه، مِیتنه
 ازو بُخورِه. ^{۱۲} پَگِ بَهِتَرینِ روغو و تمامِ بَهِتَرینِ
 شرابِ انگُور و غَلّه-و-دانه، یعنی نَوَبَرِ حاصِلاتِ
 ره که اونا دَ خُداوندِ مِیدیه، ما دَز تُو بَخشیدیم.
^{۱۳} حاصِلِ نَوِ تمامِ چیزای که دَ زمینای ازوا آسته
 و اونا دَ خُداوندِ میره، از تُو موشه. هر کسی
 که دَ خانِه تُو پاک بَشه، مِیتنه ازو بُخورِه.
^{۱۴} هر چیزی که دَ اِسرائیلِ وَقْفِ شَنه، از تُو
 موشه. ^{۱۵} اَوّلینِ تَوَلیدِ رَحِمِ هر جاندار ره که بَنی
 اِسرائیلِ دَ خُداوندِ تَقَدیمِ مُونه، چی از اِنسان
 بَشه، چی از حیوان، از تُو موشه؛ مَگم بیل
 که بَنی اِسرائیلِ اَوّلباری اِنسانِ بازخِردِ کُنه
 و اَوّلباری حیوانِ ناپاک ره ام بازخِردِ کُنه.
^{۱۶} دَ بارِه بازخِردِ ازوا: اونا که یگ ماهه شُد،
 قِیمَتِ بازخِردِ ازوا ره خود تُو پَنجِ مِثقالِ نُقره
 دَ مُطابِقِ مِثقالِ جایگاهِ مُقَدّسِ تَعیینِ کُو که

یگ مِثقال بیست گیراه مُوشه.^{a ۱۷} مگم نیل
 که اوّلباری گاو، اوّلباری گوسپو و اوّلباری بُز
 بازخرید شُنه؛ اونا مُقَدّس آسته. تُو باید خُون
 ازوا ره دَ بِلِه قُربانگاه پاش بدی و چربی ازوا
 ره دَ عِنوانِ هدیه خاص و خوشبُوی مَورِدِ پَسَند
 بِلِدِه خُداوند بُسوزنی؛^{۱۸} ولے گوشتِ ازوا از
 تُو مُوشه، امو رقم که سینه بِلند شُده و رانِ
 راست از تُو مُوشه.^{‡ ۱۹} تمام هدیه های بِلند
 شُده ره از هدیه های مُقَدّس که بنی اسرائیل
 دَ خُداوند تقدیم مونه، ما دَز تُو و باچه های
 تُو و دُخترِون تُو دَ عِنوانِ حقِ دایمی دَدیم. ای
 یگ عهدِ نَمک بِلِدِه اَبَد دَ حُضُورِ خُداوند بِلِدِه
 ازتُو و بِلِدِه اولادِه تُو آسته.^{† ۲۰} اوخته خُداوند
 دَ هارون گُفت: ”تُو دَ سرزمینِ بنی اسرائیل

^a ۱۸:۱۶ وَزَنِ «یگ مِثقال» تَقْرِیباً دوازده گرام بود و وَزَنِ
 «یگ گیراه» یگ کَمک زیادتَر از نیم گرام بود.

[†] ۱۸:۱۸ لاویا ۷:۲۸-۳۶ [†] ۱۸:۱۹ لاویا ۲:۱۳

مُلک-و-زَمی نَمیدَشته بَشی و نَه ام دَ مینکلِ
ازوا تقسیمِ مِیدَشته بَشی؛ تقسیمِ و مُلک تُو دَ
مینکلِ بَنیِ اِسرائیلِ ما اَسْتُم. ^a

^{۲۱} اینه دَ اولادِه لاوی، ما تمامِ دَه-یگِ بَنیِ
اِسرائیلِ ره دَ عِنوانِ مُلکیتِ دَ عَوْضِ خِدْمَتِ
ازوا دَدیم، دَ عَوْضِ خِدْمَتِی که اونا دَ خیمِه
مُلاقاتِ انجامِ مِیدیه. ^{۲۲} ازی بعدِ بَنیِ اِسرائیلِ
بایدِ دِیگِه دَ خیمِه مُلاقاتِ نزدیکِ نَشنه؛ اگِه
نَه، اونا جَزایِ گُناهِ خُو ره دِیده مُومره. ^{۲۳} بَلکِه
تنها لاویا بایدِ دَ خیمِه مُلاقاتِ خِدْمَتِ کُنه و
اونا بایدِ جوابگویِ خطاهایِ خُو بَشه؛ ای یگِ
قانونِ اَبَدیِ دَ تمامِ نسلِ هایِ شُمُو اَسْتِه. اونا
دَ مینکلِ بَنیِ اِسرائیلِ بایدِ مُلک-و-زَمی نَدَشته
بَشه؛ ^{۲۴} چُون دَه-یگِ بَنیِ اِسرائیلِ ره که اونا دَ
عِنوانِ هدیهِ دَ خُداوندِ تقدیمِ مونه، ما دَ عِنوانِ

^a ۱۸:۲۰ خُداوندِ دَ هارُونِ اِطْمینانِ مِیدیه که بَلدِه خودِ
شی و خانوارِ شی تمامِ ضرورتِ هایِ ازوا ره پوره مونه.

مُلْكِيَّتْ دَ لَاوِيَا دَدِيم. امزی خاطر ما دَزُوا كُفْتُمْ
که اونا باید دَ مینکلِ بَنیِ اِسْرَائیلِ مُلک-و-زمی
نَدَشْتَه بَشَه.

۲۵ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۲۶ "قد
لاویا توره گُفته دَزُوا بُگی: 'وختی شُمو از بَنیِ
اِسْرَائیلِ دَه-یگ ره که ما از طرفِ ازوا دَ عِنْوَانِ
مُلْكِيَّتْ دَز شُمو دَدِيم مِیگیرید، شُمو باید ازو
یگ هدیه دَ خُداوند جدا کُنید، یعنی دَه-یگ
خُو ره از دَه-یگ بَدید. ۲۷ ای هدیه شُمو بَلدَه
شُمو مِثْلِ هَدِيَه غَلَه خرموجای و شِیرَه چرخشتِ
انگور^a حِسَابِ مُوشَه. ۲۸ دَ امزی رقم شُمو ام از
تمامِ دَه-یگ های که از بَنیِ اِسْرَائیلِ مِیگیرید
باید یگ هدیه دَ خُداوند تقدیم کُنید؛ و امزو
دَه-یگ ها شُمو باید هدیه خُداوند ره دَ هَارُونِ
پیشوا بَدید. ۲۹ پس، از پگِ هدیه های خُو

^a ۱۸:۲۷ دَ او زمانِ مَرْدُم دَ هر باغِ انگور یگ حَوْضِچَه
بَلدَه انگور لَغَه کدو مِیکند، تا شِیرَه انگور ره بُر کنه.
امو حَوْضِچَه «چرخشت» نام دَشْت.

بهترین حصّه شی ره دَ عنوانِ حقِ خداوند جدا
کنید؛ او حصّه مُقدّس آسته.

۳۰ امچنان دَ لاویا بُگی: 'وختیکه شُمو بهترین
حصّه شی ره تقدیم کنید، اوخته او بلده شُمو
مثلِ حاصلِ خرموجای و حاصلِ چرخشتِ انگور
حساب موشه. ۳۱ شُمو میتنید او ره دَ هر جای
بُخورید، شُمو و خانوار شُمو؛ چون او مُزد شُمو
آسته دَ عَوْضِ خدمتی که دَ خیمه مُلاقات انجام
میدید. ۳۲ وختیکه شُمو بهترین حصّه ده-یگ
ره تقدیم کدید، اوخته بخاطرِ خوردونِ باقی
ازو گناهکار نموشید. پس شُمو باید هدیه های
مُقدّسِ بنی اسرائیل ره ناپاک نکنید؛ نشنه که
بُمرید.'

خگِشترِ گاوِ سُرخ

۱ خداوند قد موسیٰ و هارون گپ زده
گفت: ۲ "اینی حکمِ شریعتی آسته
که ما خداوند امر کدیم: دَ بنی اسرائیل بُگی که

یگ غونجی سُرخ بے عیب ره که د بَله شی یوغ
 ایشته نَشده بَشه، د پیش ازتو بیره. ^۳ تو او ره د
 العازار پیشوا بدی تا او از خیمه گاه بُرو بُرده شنه
 و د پیش روی العازار حلال شنه. ^۴ و العازار
 پیشوا یگ مقدار خُونِ ازو ره قد کلک خو
 گرفته هفت دفعه سُون پیش روی خیمه مُلاقات
 پاش بدیه. ^۵ اوخته امو غونجی د پیش چیم ازو
 سوختنده شنه؛ او قد پوست و گوشت و خون
 و شکمبه-و-روده خو سوختنده شنه. ^۶ و پیشوا
 چیو سَر و و علفِ زوفا^a و چوغِ سُرخ ره بگیریه و
 اونا ره د آتش گاو پورته کنه. ^۷ اوخته پیشوا باید
 کالای خو ره بَشویه و جسم خو ره قد آو غُسل
 بدیه، بعد ازو او میتنه د خیمه گاه بییه، مگم
 پیشوا تا شام ناپاک باقی مومنه. ^۸ و کسی که
 گاو ره سوختنده، او ام باید کالای خو ره بَشویه

^a ۱۹:۶ علفِ زوفا بلده پاک کدونِ انسان ها و چیزای

ناپاک استفاده موشد.

و جسم خورَه قد آو غُسلِ بَدیه؛ اُو تا شام ناپاک باقی مومنه. ^۹ اوخته یگو آدم که پاک بَشه باید خگِشترِ گاو ره جَم کُنه و بُرو از خیمه‌گاه دِ یگ جای پاک بیلَه؛ و اُمُو خگِشتر باید بلده جماعتِ بَنی اسرائیل بلده آوِ طَهارت^a نِگاه شُنه. ای بلده پاک کدونِ گُناه آسته. ^{۱۰} کسی که خگِشترِ گاو ره جَم مونه باید کالای خورَه بُشویه و اُو تا شام ناپاک باقی مومنه. ای حُکم بلده بَنی اسرائیل و بلده بیگنه که دَ مینکلِ ازوا زندگی مونه، یگ قانونِ دایمی آسته.

^{۱۱} هر کسی که دَ جنازه انسان دِست بَزنه تا هفت روز ناپاک باقی مومنه. ^{۱۲} اُو باید دَ روزِ سیوم و روزِ هفتم خود ره قد آوِ طَهارت پاک کُنه، اوخته اُو پاک موشه؛ لیکن اگه اُو خود ره

^a ۱۹:۹ «آوِ طَهارت» از خگِشترِ گاوِ سُرخ و آوِ روان جور موشد و بلده پاک کدونِ آدما و خیمه های نَجس دَ کار مورفت. «آوِ طَهارت» دَ آیه های ۱۳، ۲۰ و ۲۱ امزی فصل ام ذکر شده.

دَ رُوزِ سِوَمَ و رُوزِ هَفْتَمَ پاك نَكُنَه، اوختَه اُو پاك
نَمُوشَه. ۱۳ هر كسى كه دَ جِنَازَه اِنسان، يعنى
دَ نَفَرى كه مُرده دِست بَزَنه و خود ره قد امزُو اُو
پاك نَكُنَه، اُو جايگاهِ خُداوند ره نَجِس مُونَه؛
اُو نَفَر بايد از قَوْمِ اِسْرائيل قَطع شُنَه. ازى كه
اُو طَهَارَت دَ بِلَه ازُو پاش دَدَه نَشُدَه، اُو ناپاك
اَسْتَه و ناپاكى ازُو هنوز دَ بِلَه شى باقى يَه.

۱۴ وختيكه يگ نفر دَ يگ خيمه مومره، اينى
قانون بايد اجرا شنه: هر كس كه دَ امزُو خيمه
داخِل شنه و هر كس كه دَ امزُو خيمه بَشَه تا
هفت روز ناپاك باقى مومنه. ۱۵ و هر ظرفِ
سرلُچ كه دَ بِلَه شى سرپوش سخت نَبَشَه، ناپاك
مُوشَه. ۱۶ هر كس كه دَ بيابو دَ جَسَدِ يَگو نفر
دِست بَزَنه كه قد شمشير كُشته شُدَه بَشَه يا دَ
مَرگِ خود خُو مُرده بَشَه، و يا دَ اسْتُغونِ اِنسان
يا قبر دِست بَزَنه، اُو تا هفت روز ناپاك باقى
مومنه. ۱۷ بلده نفر ناپاك بايد يگ مقدار از
خگِشْتَرِ قُرْبانى گناه گِرْفْتَه شُنَه و اُو رِوان دَ

یگ ظرف د بِلَه شی شیو شُنه. ^{۱۸} اوخته یگ
 نفرِ پاک علفِ زوفا ره بَگیره و د مَنه او غوټه
 کده د بِلَه خیمه، د بِلَه تمامِ اسباب شی و د
 بِلَه کسای که د اُونجی بُوده بَشه، پاش بَدیه؛
 امچنان د بِلَه هر کس که د استُغو، د نفرِ کُشته
 شُده، د جنازه یا د قبر دِست زده بَشه. ^{۱۹} امو
 نفرِ پاک باید او ره د بِلَه نفرِ ناپاک د روزِ سِوم
 و روزِ هفتم پاش بَدیه، د امزی رقم او ره د روزِ
 هفتم پاک کُنه. اوخته او کالای خُو ره شُشته قد
 او غُسل بَگیره و او د وختِ شام پاک موشه.
^{۲۰} لیکن کسی که ناپاک شُنه و خود ره پاک
 نَکُنه، او باید از مینکلِ جماعتِ اسرائیل قطع
 شُنه، چراکه او جایگاهِ مُقدَّسِ خداوند ره ناپاک
 کده. ازی که او طهارت د بِلَه ازو پاش دده
 نَشُده، او ناپاک باقی مومنه. ^{۲۱} ای بِلده ازوا
 یگ قانونِ دایمی آسته.

کسی که او طهارت ره پاش میدیه، او ام باید
 کالای خُو ره بَشویه و هر کس که د او طهارت

دست بزنه تا شام ناپاک باقی مومنه. ۲۲ د هر چیز که نفر ناپاک دست بزنه او چیز ناپاک موشه و هر کس که دزو دست بزنه، او ام تا شام ناپاک باقی مومنه.

وفاتِ مریم و آواز قاده

۲۰ د ماه اول تمام جماعت بنی اسرائیل د بیابون صین رسید و قوم د قادش خیمه زد. د امونجی مریم فوت کد و دفن شد. ۲ د امزو جای بلده جماعت هیچ او نبود؛ امزی خاطر اونا د خلاف موسی و هارون جم شد. ۳ مردم قد موسی جنجال کده گفت: "کشکه مو ام مومردی وختیکه برارون مو د حضور خداوند مرد! ۴ چرا جماعت خداوند ره د امزی بیابو اوردید تا ام مو و ام چارپایای مو د اینجی بمری؟ ۵ اصلاً چرا مو ره از مصر برو اوردید؛ مو ره اوردید تا د امزی جای بد-و-بیکاره بیرید؟ ای جای بلده کشت کدون

تُخْم و انجیر و تاگ انگور و انار نیسته. د اینجی حتی آو بلده وچی کدو نیسته. ” ۶ اوخته موسی و هارون از پیش جماعت د نزدیک درگه خیمه ملاقات آمده روی د خاک افتد و شکوه-و-جلال خداوند دزوا ظاهر شد.

۷ و خداوند قد موسی گپ زده گفت: ۸ ”تیاق ره بگیری و تو و برار تو هارون جماعت ره جم کنید و د پیش چیمای ازوا د قاده بگید که آو بدیه. اوخته تو از قاده بلده ازوا آو جاری کو و د جماعت و حیوانای ازوا آو وچیدلجی کو. ” ۹ پس موسی تیاق ره از حضور خداوند گرفت، امورقم که خداوند دزشی امر کدد. ۱۰ و موسی و هارون جماعت ره د پیش قاده جم کده دزوا گفت: ”ای مردمای سرکش، بشنوبید! آیا مو امزی قاده بلده شمو آو بر کنی؟ ” ۱۱ اوخته موسی دست خو ره باله کد و قد تیاق خو دو دفعه د قاده زد و او پریمو از قاده جاری شد که جماعت و چارپایای ازوا وچی کد. ۱۲ لیکن

خداوند دَ مُوسَىٰ و هَارُونَ كُفَّت: ”ازی که شُمو
 دَز مه اِعْتِمَاد نَكْدِيد تا مُقَدَّس بُودون مَره دَ
 پِیش چِیمای بَنی اِسْرَائِيل ثَابِت كُنِيد، شُمو ای
 جَماعت ره دَ سِرزَمینی که ما دَزوا دَدیم دَاخِل
 نَمُونِيد. ” ۱۳ ای اَو مَرِيبَا^a بُود، اَو اَمزُو جَای که
 بَنی اِسْرَائِيل قَد خُداوند جَنجَال کد و خُداوند دَ
 مینکل اَزوا ثَابِت کد که اَو مُقَدَّس اَسْتَه.

اِدومیا دَ بَنی اِسْرَائِيل اِجازه نَمِيدیه که تیر شُنه

۱۴ بعد اَزو مُوسَىٰ قاصِدَا ره از قَادِش دَ
 پِیش پادشاه اِدوم رَبی کد که بُگیه: ”اَوْلَادِه
 بَرار تُو اِسْرَائِيل^b اینی رَقم مُوگیه، تُو از تَمَام
 سَخْتی ها-و-مُشکِلَاتی که دَ بِلِه اَزمو اَمَدَه، خَبر
 دَری. ” ۱۵ تُو خَبر دَری که بابَه کَلونای مو دَ مِصر

^a ۲۰:۱۳ «مَرِيبَا» یعنی جَنجَال ^b ۲۰:۱۴ یعقوب

یعنی اِسْرَائِيل و عیسو یعنی اِدوم هر دُوی شی بَرار بُود.
 امزی خاطر اَوْلَادِه اِسْرَائِيل و اَوْلَادِه اِدوم قَومای یگدِیگَه
 خُو مُوشَد.

رفت و مو بلده وختای گلو د مصر مندی و
 مصریا قد از مو و بابه کلونای مو بدرفتاری کد.
 ۱۶ و غیتیکه د پیش خداوند ناله-و-فریاد کدی،
 او آواز مو ره شنیده ملایکه خو ره زبی کد
 و مو ره از مصر برو آورد؛ و آلی مو د قادش
 آستی، د شاری که د نزدیک سرحد ملک تویه.
 ۱۷ از خیر خو دز مو اجازه بدی که از سرزمین تو
 تیر شنی. مو از مینکل زمینا و باغ های انگور
 تو تیر نموشی و از چاه ها ام او وچی نمونی،
 بلکه از سرک عمومی موری و طرف راست یا
 چپ تاو نموخوری تا از ملک تو تیر نشدی. ”
 ۱۸ مگم پادشاه ادوم گفت: ”از ملک مه تیر
 نشنید، اگه تیر شنید، مو قد شمشیر د ضد
 شمو مییی. ” ۱۹ و بنی اسرائیل د جواب ازو
 گفت: ”مو از سرک عمومی موری و اگه مو یا
 حیوانای مو از او تو وچی کدی، اوخته قیمت
 شی ره میدی. تنها مو ره بیل که از ملک تو
 پای پیده تیر شنی. ” ۲۰ لیکن او گفت: ”اجازه

نیبه که تیر شُنید. ” و پادشاهِ اِدوم قد لشکر کُته
 و قوی دَ ضِدِ ازوا بُرو اَمَد. ۲۱ دَ امزی رقمِ اِدوم
 اِجازه نَدَد که اِسرائیل از مُلک شی تیر شُنه؛
 امزُو خاطر، اِسرائیل راهِ خُو ره ازو چپ کد.

وَفاتِ هارُون

۲۲ پس تمامِ جماعتِ بَنی اِسرائیل از قادیش
 کوچ کد و دَ کوهِ هور اَمَد. ۲۳ اوخته خُداوند
 دَ هارُون و مُوسی دَ کوهِ هور دَ سرحدِ سرزمینِ
 اِدوم گُفت: ۲۴ ” هارُون فَوَت کده قد بابَه کَلونای
 خُو یگجای مُوشه، چُون اُو دَ سرزمینِ که ما
 دَ بَنی اِسرائیل دَدیم داخلِ نَموشه، چراکه شُمو
 از حُکم مه دَ پیشِ اُو مَریبا سرپیچی کدید.
 ۲۵ هارُون و باچه شی اِلعازار ره بَگیر و اونا ره
 قد خُو دَ بِلَه کوهِ هور بَیر. ۲۶ کالای پیشوایی
 هارُون ره بُر کده دَ جانِ باچه شی اِلعازار بدی
 و هارُون دَ اَمونجی فَوَت مُونه و قد بابَه کَلونای
 خُو یگجای مُوشه. ” ۲۷ پس مُوسی اَمو رقم کد

که خُداوند دَز شی امر کُدد؛ اونا دَ پیشِ چیم
 تمامِ جماعت دَ بِلَه کوهِ هور رفت. ^{۲۸} اوخته
 مُوسیٰ کالای پیشوایی هارون ره بُر کده دَ جانِ
 باچه شی العازار دَد؛ و هارون دَ امونجی دَ بِلَه
 کوه فَوْت کد و مُوسیٰ و العازار از کوه تاه
 آمد. ^{۲۹} وختی تمامِ جماعتِ بنی اسرائیل دید
 که هارون فَوْت کده، تمامِ قوم^a مُدَتِ سی روز
 بِلَدِه هارون ماتمِ گِرِفت.

پیروزی دَ بِلَه کِنَعانیا

۲۱ یگ کِنَعانی که پادشاهِ منطقه عَراد
 بُود و دَ جَنُوبِ کِنَعان زندگی مُوکد،
 وختی شِنید که بنی اسرائیل از راهِ اَتاریم مییه،
 او دَ خِلافِ بنی اسرائیل جنگ کد و بعضی ازوا
 ره اسیر گِرِفت. ^۲ اوخته بنی اسرائیل دَ حُصُورِ

^a ۲۹:۲۰ دَ جای «قوم» دَ زیونِ عبرانی «خانه» نوشته

خداوند دَ گردون خُو نذر گرفته گفت: "اگه تُو امی قوم ره دَ دستِ ازمو تسلیم کنی، مو شارای ازبا ره کاملاً نابود مونی و هیچ چیز ره وُلجه یا اسیر نمیگیری." ^۳ پس خداوند دُعای بنی اسرائیل ره قبول کد و کنعانیا ره دزوا تسلیم کد و بنی اسرائیل اونا ره و شارای ازوا ره کاملاً نابود کد؛ امزی خاطر اُونجی ره حُرما^a نام کد.

مارِ برونزی

^۴ بعد ازو اونا از کوه هور کوچ کده از راه دریای سُرخ رفت تا مُلکِ اِدوم ره دَور بزنه؛ مگم قومِ اسرائیل دَ بینِ راه دَ تنگ آمد. ^۵ و قوم دَ خِلافِ خدا و موسی گپ زده گفت: "چرا مو ره از مصر بُرو اوردید تا دَ امزی بیابو بُمری؟ دَ اینجی نه نان آسته و نه آو! و دلِ مو امزی

^a ۲۱:۳ «حُرما» یعنی «کاملاً نابود شده» چون بنی

اسرائیل هیچ چیز ره ازونجی وُلجه یا اسیر نگرفت.

خوراکِ بے مزہ ام بد شدہ! ” ۶ اوختہ خُداوند
 مارای زاردار ره د مینکلِ قومِ اسرائیلِ ربی کد
 و اونا مردُم ره گزید و غدرِ مردُم مُرد. ۷ امزُو
 خاطرِ مردُم د پیشِ موسیٰ اَمَد و گُفت: ” مو گُناه
 کدے، چراکه د خِلافِ خُداوند و د خِلافِ ازتُو
 توره گُفتے. لُطفاً د پیشِ خُداوند دُعا کُوتا مارها
 ره از مو دُور کُنه. ” و موسیٰ بِلدِه قومِ دُعا کد.
 ۸ و خُداوند د موسیٰ گُفت: ” یگ مار د شکلِ
 مارِ زاردار جور کُو و اُو ره د بِلِه یگ دِستکِ چیو
 سخت کُو. اوختہ هر نفرِ مار گزیده که سُون ازُو
 توخ کُنه، زنده مومنه. ” ۹ پس موسیٰ یگ مارِ
 برونزی جور کد و اُو ره د سِرِ دِستکِ چیو سخت
 کد؛ اوختہ هر کسی ره که مار میگزید، امی که
 اُو سُون مارِ برونزی توخ موکد، زنده مومند. †

سَفَر دَ مَوآب

۱۰ بعد از و بنی اسرائیل کوچ کده دَ اوبوت
خیمه زد ۱۱ و از اوبوت کوچ کده دَ عیبی-عباریم
خیمه زد، دَ بیابونی که رُوی دَ رُوی مَوآب سُون
آفتو بُرشد بُود. ۱۲ ازونجی کوچ کده دَ درّه زارد
خیمه زد. ۱۳ از درّه زارد کوچ کده دَ اُو سُون
درّه ارنون خیمه زد، دَ بیابونی که نزدیکِ سرحدِ
اموری ها بُود؛ چُون ارنون سرحدِ مَوآب آسته و
یگ مَرز بَینِ مَوآبی ها و اموری ها. ۱۴ امزی
خاطر دَ «کِتَابِ جَنگایِ خُداوند» کُفته شُدِه:

”دَ واهیب دَ مَنْطِقَه سَوْفَه

و قول های ارنون ۱۵ و دامنه های قول ها

که طرفِ شارِ عارِ اِدامه دره

و دَ سرحدِ مَوآب تکیه زده.“

۱۶ اونا ازونجی دَ بِئیر^a کوچ کد؛ ای امو چاه
آسته که خُداوند دَ باره شی دَ موسیٰ گُفت:
”قوم ره جم کُوتا دَزوا آو بدییم.“^{۱۷} اوخته
اسرائیل اینی سرود ره خاند:
”ای چاه، فواره کُو.

شُمو دَ باره شی سرود بخانید،
۱۸ دَ باره چاهی که حُکمرانا کند،
و رهبرای قوم او ره قد تیاقِ حُکمرانی
و تیاق های خُو غُوچ کد.“

اونا ادامه دده از بیابو دَ متانه^{۱۹} و از متانه دَ
نَحْلِیَّیل و از نَحْلِیَّیل دَ باموت^{۲۰} و از باموت
دَ دَرّه کوچ کد که دَ مُلکِ موآب ادامه دَره و
دَ نزدیکِ بِلندی کوهِ پیسگه آسته که بیابو از
اُونجی دیده مُوشه.

^a ۲۱:۱۶ «بئیر» یعنی چاه.

پیروزی دَ بِلِه آموری ها

۲۱ اوخته بنی اسرائیل قاصدا ره پیش سیحون پادشاه آموری ها ربی کده گفت: ۲۲ ”مو ره بیل که از سرزمین تُو تیر شنی؛ مو از مینکل زمینا و باغ های انگور تُو نموری و از آو چاه تُو ام وچی نمونی؛ مو از سَرکِ عُمومی موری تاکه از مُلک تُو تیر شنی. “ ۲۳ مگم سیحون دَ بنی اسرائیل اجازه نَدَد که از مُلک شی تیر شنه، بلکه تمام قوم خُو ره جَم کد و دَ خِلافِ بنی اسرائیل دَ بیابو رفت؛ اُو دَ منطقه یاهص آمد و قد بنی اسرائیل جنگ کد. ۲۴ اوخته بنی اسرائیل اُو ره قد دَم شمشیر زد و سرزمین شی ره از درّه ارنون تا درّه یبوق و تا سرحدِ عمونی ها تَصَرَف کد؛ چراکه مَرزِ عمونی ها مُسْتَحکم بُود. ۲۵ خِلاصه بنی اسرائیل تمام امزو شارا ره گِرِفْت و دَ پگِ شارای آموری ها جای-د-جای شد، یعنی دَ حِشبون و تمامِ آغیلای

شی. ۲۶ حِشْبُونِ شَارِ سِيْحُونِ پادشاهِ آموری ها
بُود؛ اُو قَد پادشاهِ سَابِقِ مَوَّابِ جَنگِ كَدُّدِ وَ تَمَامِ
سَرزَمِينِ شِي رِه تَا اَرْنُونِ كَرِفْتُد. ۲۷ اَمزِي خَاطِرِ
شَاعِرَا مَوَّكِه:

”دَ حِشْبُونِ بِيِيدِ تَا اَبَادِ شُنَه؛
تَا شَارِ سِيْحُونِ بَرَقَرَارِ شُنَه.
۲۸ چُونِ اَتَشِ اَز حِشْبُونِ بَالِهِ شُد،
اَلَنگِه اَز شَارِ سِيْحُونِ؛
اُو عَارِ مَوَّابِ رِه سُوخْتَنَد
وَ صَاِحْبَايِ بِلَنَدِي هَايِ اَرْنُونِ رِه
اَز بَيْنِ بُرَد.

۲۹ وَايِ دَ حَالِ شُمُو اَيِ مَوَّابِيَا، شُمُو
نَابُودِ شُدِيد!

اَيِ قَوْمِ كِمُوشِ،^a اُو بَاچِه هَايِ خُو
رِه فَرَارِي جُورِ كَدِه

^a ۲۹:۲۱ «كِمُوش» نامِ بُتِ مَوَّابِي هَا بُود كِه اُو رِه
پَرسَتِش مَوَّكَد.

و دُخْتَرُونَ خُو رَه اَسِيرِ سِيحُونَ
پادشاهِ آموری.

۳۰ مو اونا ره سرنگون کدی؛

و حِشْبُونَ تا دِیبُونَ نابُود شُد.

مو اونا ره تا نَوْفَحِ که نَزْدِیکِ مِیدِبا

اَسْتَه بیرو کدی.

۳۱ دَ اَمزِی رَقْمِ بَنیِ اِسْرَائِیلِ دَ سِرْزَمِینِ اَمُورِی
ها جَی-دَ-جَی شُد.

۳۲ دَمَزُو غَیْتِ مُوسِی نَفْرَا رَه بَلَدِه جَاسُوسِی

شَارِ یَعزِیرِ رَبِی کَد و بَنیِ اِسْرَائِیلِ اَغِیلَایِ اَزُو

رَه گِرِفْت و اَمُورِی ها رَه که دَ اُونَجِی بُوْد، بُر

کَد. ۳۳ اونا پَس تاو خُورْد و دَ رَاِهِ بَاشانِ رَبِی

شُد؛ اوخْتَه عَوجِ پادشاهِ بَاشانِ قَد تَمَامِ نَفْرَا

خُو دَ خِلافِ اَزُوا اَمَدِ تا دَ اِدْرَعِی قَد اَزُوا جَنگِ

کَنه. ۳۴ دَ اَمَزُو غَیْتِ خُداوندِ دَ مُوسِی گُفْت:

”اَزُو تَرَسِ نَخُور، چُونِ ما اُو رَه قَد پَگِ نَفْرَا

اَزُو و سِرْزَمِینِ شِی دَ دِستِ اَزْتُو تَسْلِیمِ کَدِیم. دَ

حَقِ اَزُو اَمُو کَارِ رَه کُو که دَ حَقِ سِیحُونَ پادشاهِ

اموری ها کدی که دَ حِشْبون زندگی مُوکد. ”
 ۳۵ پس اونا عوج ره قد باچه های شی و تمام
 نفرای شی زَد، تا وختیکه ازو هیچ کس زنده
 نَمَند. اوخته اونا سرزمین ازو ره تَصْرُف کد.

بِلعام و پادشاهِ موآب

۲۲ ^۱ بنی اسرائیل کوچ کد و دَ دَشتِ
 موآب دَ اُو لبِ دریای اُردُن رُوی دَ
 رُوی شارِ اَریحا خَیمه زَد. ^۲ بالاق باچه صِفور
 تمام چیزای ره که اسرائیل دَ حقِ اموری ها
 کُدد دید. ^۳ موآبی ها از قومِ اسرائیل کلو ترس
 خورد، چراکه تعدادِ ازوا کلو بُود؛ اَره، موآبی
 ها از بیمِ بنی اسرائیل وَحْشَت زده شد. ^۴ امزی
 خاطر اونا دَ ریش سفیدای مِدیان کُفت: ”ای
 گروه هر چیزی ره که دَ گرد-و-بَر مو آسته کاملاً
 میچَره، فقط امو رقم که نرگا و علفِ صحرا ره
 میچَره. ” دَ امزو غَیت بالاق باچه صِفور پادشاهِ
 موآب بُود. ^۵ پس اُو قاصدا ره دَ فتور دَ نزدیک

دریای فرات دَ پیشِ بلعام باچه بعور دَ سرزمینِ
 آماو رَی کد تا او ره کوی کُنه و دَزو بُگیه:
 ”اینه، یگ قوم از مصر بُر شده آمده و رُوی زمی
 ره پوشنده و فعلاً اونا دَ پالوی از مه جای-د-جای
 شده. ۶ پس، آلی بیه و از خیر خوامی قوم ره
 بلده مه نالت کُو، چراکه اونا از مه کده قوی تر
 آسته؛ شاید ما بتنم که اونا ره شکست بدیم و
 از سرزمین خوهی کنم؛ چون ما میدنم که هر
 کسی ره که تو برکت بدی، برکت مینگره و هر
 کسی ره که تو نالت کنی، نالت موشه.“

۷ پس ریش سفیدای موآب و ریش سفیدای
 مدیان مُزدِ پالگری ره دَ دست خُو گرفته رَی
 شد و پیشِ بلعام رفت و پیغامِ بالاق ره بلده
 ازو رسند. ۸ او دَزوا گفت: ”امشاو دَ امینجی
 بُمنید، تا چیزی ره که خداوند دَز مه مُوگیه،
 ما دَز شمو نقل کنم.“ پس رهبرای موآب پیشِ
 بلعام مند. ۹ اوخته خدا پیشِ بلعام آمده گفت:
 ”ای نفر که دَ پیشِ تو آمده، کی آسته؟“

۱۰ بلعام دَ خُدا كُفْت: "بالاق باچه صِفور پادشاهِ
موآب اميا ره پيشِ ازمه ربي كده و موكيه:
۱۱ 'اينه، يگ قوم از مصر بُر شُده اَمده و رُوي
زمي ره پوشنده. آلي بيه و اونا ره بلده مه نالت
كُو؛ شايد ما بتنمُ قد ازوا جنگ كنم و اونا ره
هي كنم." ۱۲ "ليكن خُدا دَ بلعام كُفت: "تو بايد
قد ازوا نروي؛ تو بايد او قوم ره نالت نكني،
چون اونا بركت يافته استه."

۱۳ پس بلعام صَباح گاه باله شد و دَ رهبراي
بالاق كُفت: "شمو پس دَ سرزمين خُو بوريد،
چون خداوند مره اجازه نَدَد كه قد شمو بورم."
۱۴ اوخته رهبراي موآب باله شُده دَ پيشِ بالاق
پس اَمَد و دَزُو كُفت: "بلعام درخاست مو ره
رَد كد و قد ازمو نَمَد."

۱۵ اوخته بالاق بسم رهبرا ره ربي كد كه اونا
از اولنه كده كلوتر و مُهمتر بود. ۱۶ اونا پيشِ
بلعام اَمَد و دَزُو كُفت: "بالاق باچه صِفور ايني
رقم موكيه: 'لُطفاً هيچ چيز ره نيل كه مانع

آمدون تُو دَ پیشِ ازمه شنه؛ ^{۱۷} چُون ما یقیناً
از تُو غدرِ قدردانی مُونم و هر چیزی که دَزمه
بُگی دَ جای میرم. پس بیه و امی قوم ره بلده
مه نالت کُو. ”

^{۱۸} لیکن بلعام دَ جوابِ خدمتگاری بالاق
گفت: ”حتیٰ اگه بالاق قصر خُو ره پُر از طلا
و نُقره کده دَزمه بَدیه، ما نَمیتنم که از امرِ
خداوند، خُدای خُو سرپیچی کنم و یا کم و زیاد
انجام بَدیم. ^{۱۹} لطفاً شمو ام امشاو دَ امینجی
بُمَید تا بِنگرم که خداوند بلده مه دیگه چیز خیل
مُوگیه. ”

^{۲۰} اموشاو خُدا دَ پیشِ بلعام آمد و دَزو گفت:
”اگه امی نفرا بلده کوی کدونِ ازتو آمده، باله
شو و قد ازوا بورو، لیکن تنها توره ره که ما دَ
تُو مُوگیم انجام بَدی. ” ^{۲۱} پس بلعام صَباح گاه
باله شده خَر خُو ره پالو کد و قد رهبرای موآب
رَبی شد.

بِلعام و خَر شی و ملایکه

۲۲ اوخته قارِ خُداوند بخاطرِ رفتونِ بِلعام باله
اَمَد و ملایکه خُداوند دَ راه ایسته شد که قد ازو
مُخَالَفَت کُنه. بِلعام دَ بِلَه خَر خُو سوار بُود و
دُو خِدْمَتگارشِ ام قد شی قَتی بُود. ۲۳ وختی
خَر بِلعام ملایکه خُداوند ره دید که دَ راه ایسته
یه و شمشیرِ لُج دَ دِست شی آسته، اُو خود ره
از راه گوشه کده دَ بِلَه یگ پُتی زمی رفت؛
مگم بِلعام خَر خُو ره زِد تا اُو ره پس دَ راه بُیره.
۲۴ اوخته ملایکه خُداوند دَ یگ تَنگی مینکل
دُو باغِ انگور ایسته شد که هر دُو طرف شی
دیوال بُود. ۲۵ وختی خَر بِلعام ملایکه خُداوند
ره دید، اُو خود ره دَ دیوال چسپند و پای بِلعام
ره دَ دیوال پِچق کد؛ اوخته بِلعام بسم اُو ره
زِد. ۲۶ بعد ازو ملایکه خُداوند پیش رفته دَ
یگ جای تَنگ ایسته شد که ازونجی بلده تاو
خوردو نه طرفِ راست راه بُود و نه طرفِ چپ.

۲۷ وختیکه خَرِ بِلِعامِ مَلايِکِه خُداوند ره دِید، دَ
 تِی پای بِلِعامِ خاو کد؛ اوخته بِلِعامِ قار شُدِه خَرِ
 خُو ره قَد تِیاقِ خُو زَد. ۲۸ دَمزُو غَیتِ خُداوند
 دانِ خَرِ ره واز کد و اُو دَ بِلِعامِ گُفت: ”ما دَز تُو
 چی کدیم که امی سِه دَفِعه مَرِه زَدی؟“ ۲۹ بِلِعامِ
 دَ خَرِ خُو گُفت: ”بخاطری که تُو مَرِه رِیشخند
 کدی! کشکِه شمشیرِ دَ دِستِ مِه مَوبُود که تُو ره
 امی آلی مَوکُشتُم!“ ۳۰ لیکِن خَرِ دَ بِلِعامِ گُفت:
 ”آیا ما امو خَرِ تُو نِیستُم که دَ تمامِ عُمَرِ خُو
 تا اِمروز مَرِه سوار شُدِے؟ آیا ما عادتِ دَشتیم
 که قَد از تُو امی رِقَمِ رِفَتار کُنم؟“ بِلِعامِ گُفت:
 ”نَه.“

۳۱ دَ اَمزُو غَیتِ خُداوند چِیمایِ بِلِعامِ ره واز
 کد و اُو مَلايِکِه خُداوند ره دِید که دَ راهِ ایستِه
 یِه و شمشیرِ لُچِ دَ دِستِ شیِ اَستِه؛ اوخته بِلِعامِ
 خود ره خَمِ کدِه رُویِ دَ خاکِ اُفتَد. ۳۲ و مَلايِکِه
 خُداوند دَزُو گُفت: ”چرا خَرِ خُو ره امی سِه
 دَفِعه زَدی؟ اینه، ما بُر شُدِه اَمَدیم که قَد

تُو مُخَالِفَتِ كُنْم، چُون رَاهِ اَز تُو دَ نَظَرِ اَز مَه
 نَاإِطَاعَتِي-و-بِے پَرَوَايِي آسْتَه. ^{۳۳} اَمِي خَر مَرَه
 دِيد و سِبَه دَفَعَه خُود رَه اَز مَه گُوشَه كَد. اگَه
 اِي خُود رَه اَز مَه گُوشَه نَمُوكَد، يَقِينَا مَآ تُو
 رَه مُوكَشْتُم و اُو رَه زِنْدَه مِي ايشْتُم. ” ^{۳۴} اوخْتَه
 بِلْعَامِ دَ مَلَايِكِه خُداوَنَد گُفْت: ” مَآ گُناهِ كَدِيم،
 چُون نَفَامِيدُم كَه تُو دَ رَاهِ ايسْتَه شُدِه تَا قَد
 اَز مَه مُخَالِفَتِ كُنِي. اَلِي اگَه رَفْتُون مَه دَ نَظَرِ تُو
 بَد آسْتَه، مَآ پَسِ دَ خَاَنِه خُو مَورُم. ” ^{۳۵} لِيكِن
 مَلَايِكِه خُداوَنَد دَ بِلْعَامِ گُفْت: ” قَد اَمزِي نَفْرَا
 بَورُو، مَگَم تَنهَا تَورَه رَه بُوگِي كَه مَآ دَزْتُو
 مُوگِيم. ” پَسِ بِلْعَامِ قَد رَهْبَرَايِ بَالَاقِ رَفْت.

^{۳۶} وختِي بَالَاقِ شَنِيدِ كَه بِلْعَامِ اَمْدَه، اُو دَ دَمِ
 رَاهِ شِي دَ شَارِ مَوَابِ دَ سَرْحَدِ، دَ دَرِيَاچَه اَرْنُونِ
 اَمْدِ كَه مَرزِ مُلْكِ خُودِ شِي بُوَد. ^{۳۷} اوخْتَه بَالَاقِ
 دَ بِلْعَامِ گُفْت: ” اَيَا مَآ بَلْدَه كُوِي كَدُونِ تُو يِگِ
 پِيغَامِ عَاجِلِ رَبِي نَكْدُم؟ پَسِ چَرَا دَ پِيشِ مَه
 نَمْدِي؟ يَا كَه مَآ وَاقَعَا نَمِيْتَنُم اَز تُو قَدْرَدَانِي

کنم؟” ۳۸ بلعام دَ جواب شی گفت: ”اینه، ما دَ پیش تو امدَم، مگم آیا قدرت دَرَم که بدون امرِ خدا یگو چیز بگیم؟ ما تنها چیزی ره موگیم که خداوند دَ دان مه میندزه. ” ۳۹ اوخته بلعام قد بالاق رفت و اونا دَ قریت-حُصوت امد. ۴۰ دَ اونجی بالاق گاو و گوسپو قربانی کد و از گوشتِ قربانی بلده بلعام و رهبرای که قد ازو بود، ریی کد. ۴۱ صَباح گاه بالاق بلعام ره گرفته دَ باموت-بعل اورد و او ازونجی آخرای خیمه گاه قوم اسرائیل ره دید.

پیغامِ اوّلِ بلعام

۲۳ ۱ بلعام دَ بالاق گفت: ”دَ اینجی بلده مه هفت قربانگاه جور کُو و هفت گاو و هفت قُوچ بلده مه حاضر کُو. ” ۲ بالاق امو رقم کد که بلعام گفتد و اونا یگ گاو و یگ قُوچ ره دَ بله هر قربانگاه تقدیم کد. ۳ بعد ازو بلعام دَ بالاق گفت: ”دَ پالوی قربانی سوختنی

خُو ایسته شو و ما مورم، شاید خُداوند بیه که
 قد مه توره بگیه و هرچیزی ره که او دز مه نشو
 بدیه ما دز تو نقل مونم. " پس بلعام د یگ جای
 قیل بر شد. ^۴ دمزو غیت خُدا قد بلعام مُلاقات
 کد و بلعام دزو گفت: " ما هفت قربانگاه جور
 کدم و یگ گاو و یگ قوچ ره د بله هر قربانگاه
 تقدیم کدم. " ^۵ اوخته خُداوند یگ توره د دان
 بلعام اندخت و گفت: " پس د پیش بالاق بورو و
 اینی رقم بگی. " ^۶ اوخته او پس د پیش بالاق
 رفت و دید که او قد تمام رهبرای موآب د پالوی
 قربانی سوختنی خُو ایسته یه. ^۷ پس بلعام توره
 خُو ره د زبو آورده گفت:

" از ارام مره طلب کد،

بالاق پادشاه موآب از کوه های مشرق

مره طلب کده گفت:

' بیه، قوم یعقوب ره بلده مه نالت کو؛

بیه، د خلاف اسرائیل توره بگی.

^۸ چطور میتنم نالت کنم،

کسی ره که خُدا نالت نَکده؟
 چطور میتتم دَ خِلافِ کسی توره بُگیم
 که خُداوند دَ خِلافِ ازو توره نَگفته؟
 ۹ چون از بله قاده ها او ره مینگرم
 و از تپه ها او ره توخ مونم.
 اونه، قومی که تنهای خو زندگی مونه
 و خود ره از جمِ ملت ها حساب نمونه.
 ۱۰ کی میتنه خاک^a یعقوب ره حساب کنه †
 یا حسابِ یگ چارمِ قومِ اسرائیل
 ره بگیریه؟
 کشکه ما دَ مرگِ مردمایِ عادلِ بمرم
 و عاقبتِ مه رقمِ عاقبتِ ازوا بشه.
 ۱۱ اوخته بالاق دَ بلعام گُفت: "تو دَ حقِ ازمه
 چی کدی؟ ما تو ره اوردُم که دشمنایِ مَره نالت

۲۳:۱۰^a «خاک» دَ اینجی یگ تشبیه بلده تعدادِ اولاده
 یعقوب آسته که بے حسابِ بودونِ ازوا ره نشو میدیه.

† ۲۳:۱۰ پیدایش ۱۶:۱۳

کنی، مگم تُو اونا ره یکسره برکت ددی. ”
۱۲ بلعام د جواب شی گُفت: ”آیا ما نباید مُتَوَجِه
بَشُم تا هر چیز ره که خُداوند د دان مه میندزه
بُگیم؟“

پیغامِ دوّمِ بلعام

۱۳ اوخته بالاق دَزُو گُفت: ”بیه قد ازمه د
یگ جای دیگه بوری که ازونجی میتنی اونا ره
بنگری؛ تنها آخرای خیمه‌گاه ازوا ره مینگری،
ولے پگ ازوا ره دیده نمیتنی. ازونجی اونا
ره بلده مه نالت کُو. ” ۱۴ پس بالاق او ره د
اواری صوفیم د قیلی پیسگه بُرد و د اُونجی
هفت قربانگاه جور کد و یگ گاو و یگ قُوچ د
بله هر قربانگاه تقدیم کد. ۱۵ و بلعام د بالاق
گُفت: ”تُو امینجی د پالوی قربانی سوختنی خُو
ایسته شو و ما د اُونجی مورم که قد خُداوند
توره بُگیم.“

۱۶ اوخته خُداوند قد بلعام گپ زد و یگ توره
 دَ دانِ ازو اَندخته گُفت: ”دَ پیشِ بالاق پس
 بورو و اینی رقم بُگی.“ ۱۷ و بلعام دَ پیشِ
 بالاق اَمَد و دید که او قد رهبرای موآب دَ پالوی
 قُربانی سوختنی خُو ایسته یه. بالاق ازو پُرسید:
 ”خُداوند چی گُفت؟“ ۱۸ اوخته بلعام توره خُو
 ره دَ زبو اُورده گُفت:

”ای بالاق، باله شو و بشنو؛

ای باچه صِفور دَ توره مه گوش بدی:

۱۹ خُدا اِنسان نییه که دروغ بُگیه

و بنی آدم نییه که فکر خُو ره تغییر بدیه.

آیا او توره مُوگیه و انجام نَمیدیه؟

یا وعده مُونه و پوره نَموکنه؟

۲۰ اینه، دَز مه امر شُده که بَرکت بدیم؛

او بَرکت دَده و ما نَمیتنم مانع شُنم.

۲۱ او کُدم بدبختی دَ ضِدِ یعقوب دَ

فکر خُو ندره،

و كُذِّمَ بِلَا دَ خِلَافِ إِسْرَائِيلَ دَ نَظَرِ
شَيِّئِهِ نَيْسْتَه.

خُداوند، خُدايِ ازوا قد ازوا آسته؛

و شُعَارِ «زنده‌باد پادشاه» دَ مَنَهِ ازوا يَه. ^a

^{۲۲} خُدا که اونا ره از مِصر بُرو اُورد،

مِثْلِ شاخِ هَايِ گَاوِ وَ حَشِيِّ پُشْتِيَوَانِ
ازوا آسته.

^{۲۳} يَقِيناً هَيْچِ جَاوُو دَ خِلَافِ يَعْقُوبَ
کار نَمُونَه،

هَيْچِ پَالِگَرِي دَ خِلَافِ إِسْرَائِيلِ.

دَ وَخْتِ شَيِّئِهِ دَ بَارَهِ قَوْمِ يَعْقُوبَ، يَعْني

إِسْرَائِيلَ كُفْتَه مَوْشَه:

'تُوخِ كُنِيْدِ كِه خُدا بَلَدِهِ ازوا چِيْزِ

کار كَدِه!'

^a ۲۳:۲۱ دَ اَيْنَجِي كَلِمَه «پادشاه» بَلَدِه خُداوند اِسْتِفَادَه

شُدِه.

۲۴ اینه، قَوْمِ إِسْرَائِيلِ رَقْمِ شِيرِ آلِي

بِالهِ مَوْشَه

و رَقْمِ شِيرِ غُرَانِ وَرِي خُودِ رَه رُسْتِ مُونَه؛
أَوْ تَاكِه شِكَارِ خُو رَه پَارِه نَكْنَه
و خُونِ كُشْتِه شُدِه هَا رَه وُجِي نَكْنَه،
خَاو نَمُوشَه.

۲۵ اوخته بِالْأَقِ دَ بِلْعَامِ كُفْتِ: "أُونَا رَه نَه نَالْتِ
كُو وَ نَه بَرَكْتِ بَدِي." ۲۶ لِيَكِنِ بِلْعَامِ دَ جَوَابِ
بِالْأَقِ كُفْتِ: "أَيَا دَز تُو نَكُفْتُمْ، هَر چيزِي رَه
كِه خُداوند دَز مِه بُوگِيه، مَا بَايِدِ اُمُو رَه اِنجَامِ
بَدِيْمُ؟" ۲۷ پَس بِالْأَقِ دَ بِلْعَامِ كُفْتِ: "آلِي بِيه
كِه تُو رَه دَايِگِ جَايِ دِيگِه بُبُرْمُ؛ شَايِدِ خُدا رَاضِي
شُنَه كِه تُو اُونَا رَه اَز وِنجِي بَلَدِه مِه نَالْتِ كُنِي."
۲۸ اوخته بِالْأَقِ بِلْعَامِ رَه دَ قِيْلِي كُوهِ فِغُورِ كِه
رُوي دَ رُوي بِيَابُو بُوْد، بُرْد. ۲۹ بِلْعَامِ دَ بِالْأَقِ
كُفْتِ: "دَ اَيْنَجِي بَلَدِه مِه هَفْتِ قُرْبَانِگَاهِ جُورِ كُو
وَ هَفْتِ گَاوِ وَ هَفْتِ قُوچِ بَلَدِه مِه حَاضِرِ كُو."

۳۰ پس بالاق امو رقم کد که بلعام گفتد و یگ
گاو و یگ قوچ د بِلَه هر قربانگاه تقدیم کد.

پِیغامِ سِوَمِ بِلِعام

۲۴ وختی بِلِعام دید که خُداوند از
بَرکت دَدو دَ اسرئیل خوش شُدِه، اُو
مِثَلِ دفعه های پیش پُشتِ پال-و-جَادُو نَگشت،
بَلِکِه رُوی خُو ره سُون بیابو کد. ۲ و بِلِعام توخ
کده دید که بَنی اسرئیل دَ مُطابِقِ طایفه های
خُو دَ تَرْتیبِ خِیمه زَدِه. اوخته روح خُدا دَ بِلَه ازو
قَرار گِرِفت ۳ و بِلِعام توره خُو ره دَ زِبو اُورده
گُفت:

”وَحی بِلِعام باچه بَعور،

وَحی مَرَدی که چِیمای شی واز شُد.

۴ وَحی کسی که تورای خُدا ره شَنِید،

کسی که از طرفِ قَادِرِ مُطَلَقِ رویا دید،

کسی که اُفتَد، ولے چِیمای شی واز شُد.

۵ چِیْقَس نُورِیْنَد اَسْتَه خَیْمَه هَای تُو،

اَی یَعْقُوب^a،

جَای هَای بُود-و-بَاش تُو، اَی اِسْرَائِیل!

۶ مِثْل دَرّه هَای دُور-و-دِرَاز،

مِثْل بَاقِ هَای بَغْلِ دِریَا،

مِثْل دِرِخْتونِ عودِ که خُداوند شَنده

و مِثْل دِرِخْتونِ سَرِوِ نَزْدِیکِ اُو هَا.

۷ اُو از دِولِه هَای اِسْرَائِیل مِیرِیزه

و کِشْتِ اَزِوِ اُو پَرِیمو مِیدَشته بَشه.

پادشاهِ اَزِوِ از اَجَاجِ پادشاهِ بُزْرگْتَرِ موشِه

و پادشاهِی اَزِوِ بِلندِ مَرْتبِه موشِه.

۸ خُدا که اُونَا رِه از مِصرِ بُرو اُورد،

مِثْلِ شَاقِ هَای گَاوِ وَحْشِیِ پُشْتِیَوَانِ

ازِوا اَسْتَه.

^a ۲۴:۵ یَعْقُوب دَ اِینجی یِگ تَشْبِیْه بَلْدَه قَوْمِ اِسْرَائِیل

اَسْتَه.

أَوْ مِلَّتْ هَاي رِه كِه دُشْمُونِ اَزُو
أَسْتِه قُورْت مُونِه،
اِسْتُغُونَاي اَزُوا رِه مَيِدِه مُونِه
و اُونَا رِه قَد تِيرِ هَاي خُو زَدِه
سُلَاخِ سُلَاخِ مُونِه.

۹ اِسْرَائِيلِ رِقْمِ شِيرِ خُودِ رِه جَمِ كَدِه خَاو
مُونِه، مِثْلِ شِيرِ غُرَانِ؛
كِي مَيْتَنِه اُو رِه بِخِيَزَنِه؟

بَرَكْتِ دَ كَسَايِ كِه تُو رِه بَرَكْتِ مَيِدِيه
و نَالْتِ دَ كَسَايِ كِه تُو رِه نَالْتِ مُونِه!“
۱۰ اُوخْتِه بِالَاقِ دَ بِلِه بِلَعَامِ غَضَبِنَاكِ شُدِ و
دِسْتِ خُو رِه دَ دِسْتِ خُو زَدِه دَ بِلَعَامِ كُفْتِ: ”مَا
تُو رِه كُوِي كُدْمِ كِه دُشْمَنَايِ مَرِه نَالْتِ كَنِي،
مِگَمِ تُو سِه دَفْعِه اُونَا رِه بَرَكْتِ دَدِي. ۱۱ اَلِي زُودِ
اِينجِي رِه اَيْلِه كُو و پَسِ دَ جَايِ خُو بُوَرُو. مَا كُفْتُمِ
كِه اَز تُو قَدْرَدَانِي كَنُمِ، مِگَمِ خُدَاوَنْدِ نَه اَيْشْتِ كِه
اَز تُو قَدْرَدَانِي شُنِه.“

۱۲ بلعام دَ بالاق کُفت: ”آیا ما دَ قاصِداى
 تُو که دَ پیش مه رِبی کده بُودى تمامِ چیز ره
 نَگُفتم؟ ۱۳ ما گُفتم که حتى اگه بالاق قصر خُو
 ره پُر از طِلا و نُقره کده دَزمه بدیه، ما نَمیتنم
 از امرِ خُداوند سرپیچی کنم و از دِلِ خود خُو
 کارِ خُوب یا بد انجام بدیم، بلکه چیزی ره که
 خُداوند دَزمه بُگیه ما امُو ره مُوگیم. ۱۴ اینه،
 ما دَ پیش قومِ خود خُو پس مورم؛ مگم بیل که
 دَز تُو بُگیم که ای قوم دَ روزای آینده دَ حقِ قوم
 تُو چیز کار مونه.“

پیغامِ چارمِ بلعام

۱۵ پس او توره خُو ره دَ زیو آورده کُفت:

”وَحیِ بلعامِ باچه بعور،

وَحیِ مَرَدی که چیمای شی واز شد؛

۱۶ وَحیِ کسی که تورای خُدا ره شَنِید،

کسی که عِلْمِ خُداى مُتعال ره پی بُرد،

کسی که از طرفِ قَادِرِ مُطَلَقِ روبا دید،

کسی که اُفتَد، ولے چیمای شی واز شُد.
 ۱۷ ما او ره مینگرم، مگم نه آلی؛
 ما او ره توخ مُونم، مگم نه د نزدیکی ها:
 یگ ستاره از یعقوب ظهور مونه
 و یگ تیاقِ پادشاهی از اسرائیل
 باله موشه؛
 او سرحدای موآب ره جوجو مونه
 و تمامِ مردُم خرابکار ره سرکوب موكنه.
 ۱۸ اِدوم مُلکیتِ ازو موشه
 و سَعیر^a مُلکِ دُشمنای شی د
 تَصْرَفِ ازو دَر مییه؛
 و اسرائیل پیروزمندانه عمل مونه.
 ۱۹ یگ حُکمران از یعقوب ظهور مونه
 و باقی‌مَنده های شار ره نابود موكنه.

^a ۱۸:۲۴ سَعیر نامِ دیگه اِدوم آسته.

پیغام های آخری بلعام

۲۰ اوخته بلعام سُون قومِ عمالیق توخ کد و
توره خوره د زبو آورده گفت:

”عمالیق د مینکلِ مِلتِ ها اول بود،

لیکن عاقبت شی نابودی ابدی آسته.“

۲۱ بعد ازو سُون قینی ها نظر اندخت و توره

خوره د زبو آورده گفت:

”جای بود-و-باش شمو مُستحکم آسته،

چون وور شمو د بِلِه قاده قرار دَره؛

۲۲ مگم شمو قینی ها تباه موشید

وختیکه آشوریا شمو ره د اسیری موبره.“

۲۳ و بلعام بسم توره خوره د زبو آورده گفت:

”آه! وختیکه خدا امی چیزا ره انجام بدیه،

کی زنده مومنه؟

۲۴ کشتی ها از ساحل های کتیم مییه

و آشور و عبر ره میزنه

و اونا ره نابود مونه.“

۲۵ اوخته بلعام باله شده پس د جای خو رفت
و بالاق ام سون راه خو ریی شد.

موآب بنی اسرائیل ره گمراه مونه

۲۵^۱ وختیکه بنی اسرائیل د شطیم خیمه
زده بود، مردم قد دخترن موآبی
زناکاری ره شروع کد. ^۲ امی دختر و مردم ره
د مراسم قربانی بلده خدایون خو دعوت موكد
و مردم ام موخورد و ام خدایون ازوا ره سجده
موكد. ^۳ د امزی رقم بنی اسرائیل زیر یوغ بت
بعل-فغور رفت و آتش قار خداوند د خلاف
بنی اسرائیل داغ شد. ^۴ و خداوند د موسی
گفت: ”پگ کته کلونای قوم ره بگیر و اونا ره
د روشنی آفتو د حضور خداوند د دار بز تا
شدت قار خداوند از بله قوم اسرائیل دور شنه.“
^۵ پس موسی د قاضی های اسرائیل گفت: ”هر
کدم شمو باید مردمای خو ره که زیر یوغ بت
بعل-فغور رفته، بکشید.“

۶ دَ امزُو غَیتِ یگِ مَرِدِ اِسْرَائِیلی یگِ خاتُونِ
 مَدِیانی رِه دَ پِیشِ نَظَرِ مُوسِیٰ و تَمَامِ جَماعتِ بَنیِ
 اِسْرَائِیلِ دَ مینکلِ قَومایِ خُو دَ خَیمِه خُو اُورِد، دَ
 حَالِیکِه اُونَا هَنوز دَ دَانِ دَرگِه خَیمِه مُلاقاتِ دَرَوِ
 چَخرا-و-ماتَم مُوکَد. ۷ وَخْتِیکِه فِینحاسِ باچِه
 اِلعازار، نوسِه هارُونِ پِیشواِ ایِ کارِ رِه دِید، اُو
 از مینکلِ جَماعتِ بالِه شُدِه یگِ نِیزِه رِه دَ دِستِ
 خُو گِرِفَت ۸ و از پُشتِ امزُو مَرِدِ اِسْرَائِیلی دَ مَنِه
 خَیمِه رِفَت و نِیزِه رِه دَ جِسمِ هَر دُویِ ازوا گورِ
 کَد کِه نِیزِه از مَرِدِ اِسْرَائِیلی تیر شُدِه دَ کُورِه
 امزُو خاتُو دَر اَمَد. اوختِه بَلایِ کِه دَ بِلِه بَنیِ
 اِسْرَائِیلِ اَمَدَد، قُوی شُد. ۹ و لِه تِعدادِ کَسایِ
 کِه دَ وِسیلِه بَلَا کُشتِه شُد، بَیست و چار هزار
 نَفَر بُوَد.

۱۰ پَس خُداوند قَد مُوسِیٰ گَپِ زَدِه گُفَت:

۱۱ ”فِینحاسِ باچِه اِلعازار، نوسِه هارُونِ پِیشواِ
 غَضَبِ مَرِه از بِلِه بَنیِ اِسْرَائِیلِ دُور کَد. اُو
 بَخاطِرِ ازمِه دَ مینکلِ ازوا غَیَرَتِ کَد تاکِه ما

بنی اسرائیل ره دَ حینِ غَیْرَتِ خُو نَابُودِ نَکْنَم.
۱۲ پس دَزُو بُگِی که ما عَهْدِ سَلامَتِی خُو ره دَزُو
مُوبخْشَم. ۱۳ ای عَهْدِ بَلَدِه اَزُو و بَلَدِه اَوْلادِه
شی که بعد اَزُو مِیِه یِگ عَهْدِ پِیشوایی دایمی
اَسْتِه، چِراکه اُو بِخاطِرِ خُدایِ خُو غَیْرَتِ کد و
بَلَدِه بَنیِ اِسْرائِیلِ کِفارِه کد.

۱۴ نامِ اَمزُو مَرْدِ اِسْرائِیلی که قَدِ خاتُونِ مَدِیانی
کُشته شُد، زِمِری باچِه سَالُو بُود، رَهبرِ یِگ
اَوْلادِ بابِه از طایفِه شِمعون. ۱۵ نامِ خاتُونِ
مَدِیانی که کُشته شُد، کُزِبی دُخترِ صُور بُود؛
صُور کُتِه یِگ اَوْلادِ بابِه دَ مَدِیان بُود.

۱۶ بعد اَزُو خُداوند قَدِ مُوسِی گپِ زَدِه گُفت:
۱۷ "مَدِیانی ها ره خار-و-ذَلِیلِ کُو و اُونَا ره
بِزَن، ۱۸ چِراکه اُونَا شُمُو ره قَدِ چَلبازی خُو
خار-و-ذَلِیلِ کد؛ اُونَا شُمُو ره دَ مَسْئَلِه بَتِ
بَعْل-فِغور و دَ مَسْئَلِه خوارِ خُو کُزِبی، دُخترِ رَهبرِ
مَدِیان که دَ رَوزِ بَلَا دَ نَتِیجِه پَرَسْتِشِ بَعْلِ فِغور
کُشته شُد، بازی دَد."

سرشماری نسلِ نو

۲۶^۱ بعد از مَرَضِ وُبا، خُداوند دَ مُوسَى
وِ الْعَازَارِ بَاجِه هَارُونَ پِيشوا كُفَت:

۲ "تَمَامِ جَمَاعَتِ بَنِي إِسْرَائِيلِ رِه كِه بِيست سَالِه
و بِالِه تَر بَشِه دَ مُطَابِقِ خَانَوَار هَاي بَابِه كَلُونَاي
ازوا سرشماری كُنِيد، يَعْنِي پِگِ كَسَاي رِه كِه
بِتْنِه قَد لَشَكْرِ إِسْرَائِيلِ دَ جَنگِ بوره، حِسَابِ
كُنِيد." ۳ "پَسِ مُوسَى وِ الْعَازَارِ پِيشوا دَ دَشْتِ
مَوَآبِ، دَ بَغْلِ دَرِيَايِ أَرْدُنِ رُويِ دَ رُويِ أَرِيحَا
قَد رَهْبَرَا گِپِ زَدِه كُفَت: ۴ "مَرْدَايِ رِه كِه بِيست
سَالِه و بِالِه تَر بَشِه، حِسَابِ كُنِيد." اَوخْتِه دَ
أَمْرِ خُداوندِ مُوسَى وِ بَنِي إِسْرَائِيلِ قَوْمِ رِه بِسْمِ
سرشماری كَد، رَقْمِي كِه بَعْدِ از بُرُو أَمْدُونِ ازوا
از سِرْزَمِينِ مِصرِ أَوْنَا رِه حِسَابِ كُدَد:

۵ رَثَوِينِ أَوَّلْبَارِي إِسْرَائِيلِ بُوْد. أَوْلَادِه رَثَوِينِ:

از حَنُوخِ، أَوْلَادِ بَابِه حَنُوخِيَا؛

از فُلُو، أَوْلَادِ بَابِه فُلُوِيَا؛

۶ از حصرون، اولادِ بابِه حصرونیا؛

از گرمی، اولادِ بابِه گرمیا دَ و جُود اَمَد.

۷ اینمیا اولادِ بابِه های رثوبینیا بُود؛ کسای که

از جَمِ ازوا حساب شد، چل و سه هزار و هفت
صد و سی نفر بُود. ^۸ باچه فُلُو ایاب بُود.

۹ باچه های ایاب: نموئیل، داتان و ابیرام. داتان

و ابیرام اُمُو کسا بُود که از جماعتِ اِنْتِخاب

شد و دَ ضِدِ مُوسیٰ و هارون قد گروهِ قورح

قَتی شده شورش کد و دَ حقیقت شورش ازوا

دَ خِلافِ خُداوند بُود. ^{۱۰} امزی خاطر زمی دان

خُو ره واز کده اونا و قورح ره یگ جای قُورت

کد. وختیکه اُمُو گروه مُرد و آتِش اُمُو دُو صد

و پنجاه نفر ره سوختند، اونا یگ نَمُونِه عِبْرَت

جور شد. ^{۱۱} لیکن اولادِه قورح نَمُرد.

۱۲ اولادِه شِمعون دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های

ازوا:

از نموئیل، اولادِ بابِه نموئیلیا؛

از یامین، اولادِ بابِه یامینیا؛

از یاخین، اولادِ بابِه یاخینیا؛
 ۱۳ از زارح، اولادِ بابِه زارحیا؛
 از شائول، اولادِ بابِه شائولیا دَ و جُود آمد.
 ۱۴ اینمیا اولادِ بابِه های شمعونیا بُود و از جم
 ازوا پیست و دُو هزار و دُو صد نفر حساب شُد.
 ۱۵ اولادِه جاد دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا:
 از صفون، اولادِ بابِه صفونیا؛
 از حَجّی، اولادِ بابِه حَجّیا؛
 از شونی، اولادِ بابِه شونیا؛
 ۱۶ از اُزنی، اولادِ بابِه اُزنیآ؛
 از عیری، اولادِ بابِه عیریا؛
 ۱۷ از اُرود، اولادِ بابِه اُرودیا؛
 از اُریلی، اولادِ بابِه اُریلیآ دَ و جُود آمد.
 ۱۸ اینمیا اولادِ بابِه های نسلِ جاد بُود؛ کسای
 که از جمِ ازوا حساب شُد، چل هزار و پنج صد
 نفر بُود.

۱۹ از جَمِ باچه های یهودا عیر و اونان کسای
بُود که دَ سرزمینِ کِنعان مُرد. ۲۰ اولادِ یهودا
دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا:
از شیلِه، اولادِ بابِه شیلئیا؛
از فارِص، اولادِ بابِه فارِصیا؛
از زارِح، اولادِ بابِه زارِحیا دَ وِجُود آمد.
۲۱ اولادِ فارِص:

از حِصرون، اولادِ بابِه حِصرونیا؛
از حامُول، اولادِ بابِه حامُولیا دَ وِجُود آمد.
۲۲ اینمیا اولادِ بابِه های یهودا بُود؛ کسای که
از جَمِ ازوا حِساب شُد، هفتاد و شَش هزار و پنج
صد نفر بُود.

۲۳ اولادِ یساکار مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا:
از تولاع، اولادِ بابِه تولاعیا؛
از فوَه، اولادِ بابِه فوئیا؛
۲۴ از یَشوب، اولادِ بابِه یَشوبیا؛
از شِمرون، اولادِ بابِه شِمرونیا دَ وِجُود آمد.

۲۵ اینمیا اولادِ بابِه های یساکار بُود؛ کسای که
از جَمِ ازوا حساب شُد، شصت و چار هزار و سه
صد نفر بُود.

۲۶ اولادِه زبُولون دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های
ازوا:

از سارد، اولادِ بابِه ساردیا؛
از ایلون، اولادِ بابِه ایلونیا؛
از یحلی ئیل، اولادِ بابِه یحلی ئیلیا دَ وُجود
آمد.

۲۷ اینمیا اولادِ بابِه های زبُولونیا بُود؛ کسای
که از جَمِ ازوا حساب شُد، شصت هزار و پنج
صد نفر بُود.

۲۸ اولادِه یوسُف دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا،
از طریقِ مَنَسّی و اِفرایم:

۲۹ اولادِه مَنَسّی:

از ماخیر، اولادِ بابِه ماخیریا؛ ماخیر آتِه جلعاد
بُود؛

از جلعاد، اولادِ بابِه جلعادیا دَ وُجود آمد.

۳۰ اولادِ جلعاد:

از ايعِزِر، اولادِ بابه ايعِزِريا؛

از حِلِق، اولادِ بابه حِلِقيا؛

۳۱ از اَسْرِيئيل، اولادِ بابه اَسْرِيئيليا؛

از شِكيم، اولادِ بابه شِكيميا؛

۳۲ از شَمِيداع، اولادِ بابه شَمِيداعيا؛

از حِفْر، اولادِ بابه حِفْريا دَ وِجُود اَمَد.

۳۳ صِلْفِحاد باچه حِفْر، باچه نَدشت،

مگم پَنج دُختر دشت: نام های

دُخترِونِ صِلْفِحاد مَحله، نوعه،

حُجله، مِلکه و تِرِصه بُوَد.

۳۴ اينميا اولادِ بابه های مَنَسِي بُوَد. کسای که

از جَمِ ازوا حِساب شُد، پَنجاه و دُو هزار و هفت

صد نفر بُوَد.

۳۵ اولادِ اِفرايم دَ مُطابِقِ اولادِ بابه های ازوا:

از شوتِلاح، اولادِ بابه شوتِلاحيا؛

از باکِر، اولادِ بابه باکِريا؛

از تاحَن، اولادِ بابه تاحِنيا دَ وِجُود اَمَد.

۳۶ اولادِ شوتلاح:

از عیران، اولادِ بابِه عیرانیا دَ و جُود اَمَد.
۳۷ اینمیا اولادِ بابِه های نسلِ اِفرایم بُود. کسای
که از جَمِ ازوا حساب شد، سی و دُو هزار و پنج
صد نفر بُود. امیا اولادِ یوسُف دَ مُطابقِ اولادِ
بابِه های خُو بُود.

۳۸ اولادِ بنیامین دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های
ازوا:

از بالِع، اولادِ بابِه بالِعیّا؛
از اَشبیل، اولادِ بابِه اَشبیلیّا؛
از اَخیرام، اولادِ بابِه اَخیرامیا؛
۳۹ از شُوفام، اولادِ بابِه شُوفامیا؛
از حُوفام، اولادِ بابِه حُوفامیا دَ و جُود اَمَد.

۴۰ اولادِ بالِع از طریقِ اَرَد و نِعمان:
از اَرَد، اولادِ بابِه اَرَدیا؛
از نِعمان، اولادِ بابِه نِعمانیا دَ و جُود اَمَد.

۴۱ اینمیا اولادِه بنیامین دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های
خُو بُود؛ کسای که از جَم ازوا حساب شد، چل
و پَنج هزار و شش صد نفر بُود.

۴۲ اولادِه دان دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا:
از شوحام، اولادِ بابِه شوحامیا دَ وجود آمد.
اینمیا اولادِه دان دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های خُو
بُود. ۴۳ از تمامِ اولادِ بابِه های شوحامیا کسای
که حساب شد، شصت و چار هزار و چار صد
نفر بُود.

۴۴ اولادِه اشیر دَ مُطابقِ اولادِ بابِه های ازوا:
از ایمنه، اولادِ بابِه ایمنیا؛
از یشوی، اولادِ بابِه یشویا؛
از بریعه، اولادِ بابِه بریعی دَ وجود آمد.
۴۵ اولادِه بریعه:

از حبر، اولادِ بابِه حبریا؛
از ملکی ئیل، اولادِ بابِه ملکی ئیلیا دَ وجود
آمد.

۴۶ و نامِ دُخترِ اشیر ساره بُود.

۴۷ اینمیا اولادِ بابِه های نسلِ اَشیرِ بُود؛ کسای که از جَمِ ازوا حسابِ شُد، پنجاه و سه هزار و چار صد نفر بُود.

۴۸ اولادِه نَفتالی دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های ازوا: از یَحْصَئیل، اولادِ بابِه یَحْصَئیلیا؛

از جُونی، اولادِ بابِه جُونیا؛

۴۹ از یَصِر، اولادِ بابِه یَصِریا؛

از شَلیم، اولادِ بابِه شَلَمیا دَ وِجُودِ اَمَد.

۵۰ اینمیا نسلِ نَفتالی دَ مُطابِقِ اولادِ بابِه های خُو بُود؛ کسای که از جَمِ ازوا حسابِ شُد، چل و پنج هزار و چار صد نفر بُود.

۵۱ اینمیا حسابِ شُدِه های بَنیِ اِسرائیلِ بُود: جُمْلَه شَش صد و یگ هزار و هفت صد و سی نفر.

۵۲ بعد از سرشُماری خُداوندِ قَدِ مُوسیٰ گپ زده گُفت: ۵۳ ”زمی باید بَلدِه امزیا دَ مُطابِقِ تَعْدادِ نامِ های ازیا دَ عِنوانِ مُلکیتِ تَقسیمِ شُنِه.

۵۴ بَلدِه طایفه کُتِه تَقسیمِ کُتِه بَدی و بَلدِه طایفه

ریزه تقسیمِ ریزه بدی؛ بَلَدِه هر طایفه باید دَ
مُطَابِقِ حِسَابِ شُدِه های شی تقسیم شی دَدِه
شُنه. ^{۵۵} مُتَوَجِه بَش که زمی دَ وَسِیْلِه پِشک
تقسیم شُنه؛ اُونَا دَ مُطَابِقِ نَامِ های طایفه های
بابِه کَلونای خُو صَاحِبِ زمی شُنه. ^{۵۶} اَرِه، زمی
دَ وَسِیْلِه پِشک دَ بَیْنِ طایفه های کُتِه و ریزه
تقسیم شُنه.

^{۵۷} اینیا حِسَابِ شُدِه های لاویا آسته دَ مُطَابِقِ
اَوْلَادِ بابِه های ازوا:

از جَرشون، اَوْلَادِ بابِه جَرشونیا؛

از قُهَات، اَوْلَادِ بابِه قُهَاتیا؛

از مِراری، اَوْلَادِ بابِه مِراریا دَ وُجُودِ اَمَد.

^{۵۸} اینیا ام اَوْلَادِ بابِه های لاویا آسته:

اَوْلَادِ بابِه لَبِنیا،

اَوْلَادِ بابِه حَبْرُونیا،

اَوْلَادِ بابِه مَحَلیا،

اَوْلَادِ بابِه مَوْشیا،

و اَوْلَادِ بابِه قَوْرَحیا.

قَهَاتِ آتِهَ عَمْرَامِ بُوْد. ^{۵۹} نَامِ خَاتُونِ عَمْرَامِ
 یوکاِبِدِ بُوْد، یوکاِبِدِ اَوْلَادِهَ لَآوِی بُوْد کِه بَلَدِه
 لَآوِی دَ مِصْرِ پَیْدَا شُدُد؛ اَوْ بَلَدِهَ عَمْرَامِ هَارُونِ
 وِ مُوسَى وِ خَوَارِ اَزْوَا مَرِیْمِ رِه زَیْد. ^{۶۰} بَلَدِه
 هَارُونِ نَادَابِ، اَبِیْهُو، اِلْعَازَارِ وِ اِیْتَامَارِ پَیْدَا شُد.
^{۶۱} نَادَابِ وِ اَبِیْهُو وَخَتِیکِه اَتِشِ غَیْرِ مَجَازِ رِه دَ
 حُضُورِ خُدَاوِنْدِ تَقْدِیْمِ کِد، مُرْد. ^{۶۲} تَعْدَادِ حِسَابِ
 شُدِه هَاِی اَزْوَا، یَعْنِی پَگِ مَرْدَا وِ بَآچِه هَاِی یَگِ
 مَاهِه وِ بَالِهَتَرِ اَزْوَا کِه حِسَابِ شُد، بَیْسْتِ وِ
 سِه هَزَارِ نَفَرِ بُوْد. اَوْنَا دَ مِیْنِکَلِ بَنِی اِسْرَائِیلِ
 حِسَابِ نَشُد، چِرَاکِه هِیچِ تَقْسِیْمِ زَمِی دَ مِیْنِکَلِ
 بَنِی اِسْرَائِیلِ بَلَدِه اَزْوَا دَدِه نَشُد.

^{۶۳} اِیْنِمِیَا کَسَاِی بُوْد کِه دَ وَسِیْلِهَ مُوسَى وِ
 اِلْعَازَارِ پِیْشَوَا حِسَابِ شُد دَ غَیْتِیکِه اَوْنَا بَنِی
 اِسْرَائِیلِ رِه دَ دَشْتِ مَوَّآبِ، دَ بَغْلِ دَرِیَاِی اَرْدُنِ
 رُوِی دَ رُوِی اَرِیْحَا حِسَابِ کِد. ^{۶۴} دَ مِیْنِکَلِ
 اَمْزِیَا هِیچِ کُدَمِ اَمْزُو کَسَا وِجُودِ نَدَشْتِ کِه دَ
 وَسِیْلِهَ مُوسَى وِ هَارُونِ پِیْشَوَا حِسَابِ شُدُد دَ

وختیکه اونا بنی اسرائیل ره د بیابون سینا سرشماری کدد، ^{۶۵} چون خداوند د باره ازوا گفتد که ”یقیناً، اونا د بیابو مومره.“ پس حتی یکی ازوا ام زنده نمد، بغیر از کالیب باچه یفنه و یوشع باچه نون.

دُخترِونِ صِلْفِحاد

۱ اوخته دُخترِونِ صِلْفِحاد باچه حِفر،
 ۲۷ نوسه جلعاد، کوسه ماخیر، اولاده
 مَنْسِی که د اولادِ بابِه های مَنْسِی باچه یوسف
 تعلق دشت پیش آمد. نام های دُخترِونِ صِلْفِحاد
 اینیا بود: مَحله، نوعه، حُجله، مِلکه و تِرِصه.
 ۲ اونا د پیشِ موسی، العازار پیشوا، کته کلونا
 و تمام جماعت د دانِ درگه خیمه مُلاقات ایسته
 شده گفت: ^۳ ”آته مو د بیابو مُرد؛ او د جَمِ امزو
 کسا نبود که قد گروه قورح د خِلافِ خداوند
 یگجای شد، بلکه او د گناهِ خود خُو مُرد و او
 صاحبِ باچه نبود. ^۴ پس چرا باید نامِ آته مو

بخاطری که باچه نَدشت از بَینِ اولادِ بابِه شی
کُل شنه؟ لُطفاً بَلدِه ازمو ام د مینکلِ برارونِ آتِه
مو زمی بَدی.

۵ پس مُوسیٰ عرضِ ازوا ره د حُضورِ خُداوند
اُورد. ۶ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت:
۷ ”دُخترِونِ صِلْفِحادِ راست مُوگیه؛ تُو حتماً باید
بَلدِه ازوا د مینکلِ برارونِ آتِه شی مُلکِ میراثی
بَدی؛ اَره، میراثِ آتِه ازوا ره بَلدِه ازوا تسلیم
کُو. ۸ امچنان د بَنیِ اِسرائیلِ بُوگی که ’اگه یگ
آدم بُمَره و باچه نَدشته بَشه، شُمو باید میراثِ
ازو ره د دُخترِ شی تسلیم کُنید. ۹ اگه دُخترِ ام
نَدشته بَشه، میراثِ ازو ره د برارونِ شی تسلیم
کُنید. ۱۰ اگه برارِ نَدشته بَشه، د برارونِ آتِه شی
تسلیم کُنید. ۱۱ و اگه آتِه ازو برارِ نَدشته بَشه،
اوخته میراثِ ازو ره د نزدیکترینِ قومِ شی که
اولادِ بابِه شی بَشه تسلیم کُنید تا میراثِ ازو
ره صاحبِ شنه. ای باید بَلدِه بَنیِ اِسرائیلِ یگ

حُكْمِ شَرَعِي بَشَه، اَمُو رَقْمِ كِه خُداوند دَ مُوسَى
اَمْر كَد. ”

يوشع جانشينِ مُوسَى مُوشه

۱۲ دَمَزُو غَيْتِ خُداوند دَ مُوسَى كُفْت: ” دَ بِلَه
امزی كوهِ عِبَارِبِم بُر شُو و سرزمینی ره كه ما
دَ بَنیِ اِسْرَائِيلِ دَدِيم، تُوخ كُو. ۱۳ وختیکه او
ره دیدی، تُو ام فَوْت كده قد قوم خُو یگجای
مُوشی، اَمُو رَقْمِ كه برار تُو هارون قد ازوا
یگجای شد. ۱۴ چُون دَ بیابونِ صِینِ وختیکه
جماعت دَ خِلَافِ مه شورش كد، شُمُو از اَمْر
مه سرپیچی كدید و دَ پِیشِ اَوِ قاده، مُقَدَّس
بُودون مَره دَ نَظَرِ جماعتِ ثابِتِ نَكْدید. ” ای
اَو، اَوِ مِربایِ قَادِش † بُود، دَ بیابونِ صِینِ.
۱۵ اوخته مُوسَى قد خُداوند كپ زده كُفْت:
۱۶ ” اَی خُداوند، خُدایِ روحِ هایِ پَگِ بَشَر، از

† ۱۴: ۲۷ عَدَدِها ۱۳-۲: ۲۰

تُو خَاهِشِ مُونْمِ كِه يِگُو كَس رِه دَ بِلِه اَمزِي
 جَمَاعَتِ تَعْيِينِ كُنِي^{۱۷} تَا دَ پِيشِ رُويِ اَزُوا بَوْرِه
 وَ دَ پِيشِ رُويِ اَزُوا بِيِيه وَ اُونَا رِه بُرُو بُرِه وَ دَاخِلِ
 بِيِرِه تَا جَمَاعَتِ خُداوندِ رَقْمِ گوسپندويِ بِيِ چوپو
 اَلِي نَبَشِه.

^{۱۸} پَس خُداوندِ دَ مُوسِي كُفْت: «يُوشِعِ بَاچِه
 نُونِ رِه كِه يِگِ مَرْدِ صَاِحِبِ رُوحِ حِكْمَتِ اَسْتِه
 بِيِگِيرِ وَ دِسْتِ خُو رِه دَ بِلِه اَزُو بِيِل: ^{۱۹} وَ اُو
 رِه دَ پِيشِ رُويِ اِلْعَازَارِ پِيشُوا وَ تَمَامِ جَمَاعَتِ
 اَيْسْتِه كُو وَ اُو رِه دَ حُضُورِ پِگِ اَزُوا مُقَرَّرِ كُو.
^{۲۰} اَز اِخْتِيَارَاتِ خُو دَزُو بَدِيِ تَا تَمَامِ جَمَاعَتِ
 بَنِيِ اِسْرَائِيلِ اَزُو اِطَاعَتِ كُنِه. ^{۲۱} يُوشِعِ بَلْدِه هَر
 مَوْضُوعِ مُهْمِ بَايِدِ دَ پِيشِ اِلْعَازَارِ پِيشُوا اَيْسْتِه
 شُنِه تَا اُو بَلْدِه شِيِ دَ وَسِيْلِه اُورِيْمِ^a دَ حُضُورِ

^a ۲۷:۲۱ «اُورِيْمِ» جَوْرِه «تُمِيْمِ» اَسْتِه وَ مَعْنَايِ «اُورِيْمِ وَ
 تُمِيْمِ» دَقِيْقِ مَعْلُومِ نَيْسْتِه. اِمْكَانِ دَرِه كِه دُو سَنَگِ بُوْدِه
 بَشِه كِه پِيشُوايِ بَزْرَگِ اُونَا رِه بَلْدِه قَضِيَه هَايِ مُشْكَلِ
 وَ پِيِ بُرْدُونِ خَاسْتِ-وَ-اِرَادِهِ خُدا اِسْتِفَادِهِ مُوَكَّدِه.

خُداوند مشوره بگيره؛ † و دَ اَمْرِ اَزُو اَوْنَا بُرُو
 بوره و دَ اَمْرِ اَزُو اَوْنَا دَاخِلِ بِيِه،^a اَمِ يَوْشِعِ و اَمِ
 تَمَامِ بَنِي اِسْرَائِيلِ، يَعْنِي پَگِ جَمَاعَتِ. ”
 ۲۲ اوخته مُوسَى اُمُو رَقْمِ كَدِ كِه خُداوند دَزُو
 اَمْرِ كَدُد: اُو يَوْشِعِ رِه بُرْدِ و اُو رِه دَ پِيشِ
 رُويِ اِلْعَازَارِ پِيشُوا و تَمَامِ جَمَاعَتِ اَيْسْتِه كَدِ
 ۲۳ و دِستایِ خُو رِه دَ بِلِه اَزُو اَيْسْتِه اُو رِه مُقَرَّرِ
 كَدِ. اُمُو رَقْمِ كِه خُداوند كُفْتُد، اُو دَ وَسِيْلِه
 مُوسَى مُقَرَّرِ شُد.

قُرْبَانِي هَايِ رُوزَانِه

۱ دَمَزُو غَيْتِ خُداوند قَدِ مُوسَى گَپِ
 ۲۸ زَدِه كُفْت: ۲ ” دَ بَنِي اِسْرَائِيلِ اَمْرِ كُو
 و دَزُوا بُگِي، ’فِكْرِ شُمُو بَشِه كِه هَدِيَه خُورَاكِي

^a ۲۷:۲۱ «بُرو بوره و دَاخِلِ بِيِه» اِمْكَانِ دَرِه اِيِ مَعْنِي رِه
 بَدِيَه كِه بَنِي اِسْرَائِيلِ بَلَدِه جَنَگِ «بُرو بوره و دَاخِلِ بِيِه.»

† ۲۷:۲۱ خُرُوجِ . ۳۰:۲۸

مَرِه دَ عِنَوَانِ هَدِيه هَايِ خَاصِ كِه خُوشبُويِ مَوْرِدِ
 پَسَنْدِ مِه اَسْتِه دَ وَخْتِ مُعَيَّنِ شِي دَز مِه تَقْدِيمِ
 كُنِيد. ^۳ و اَم دَزُوا بُگِي، 'هَدِيه خَاصِ رِه كِه
 شُمُو بَايِد دَ خُداوند تَقْدِيمِ كُنِيد، اِينِي اَسْتِه:
 هِر رُوز دُو نَرَبَرِه يِگ سَالِه و بَعِ عَيْبِ دَ عِنَوَانِ
 قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايِمِي بَايِد تَقْدِيمِ شُنِه؛ ^۴ بَارِه
 اَوَّلِ رِه دَ وَخْتِ صُبْحِ تَقْدِيمِ كُو و بَارِه دَوِّمِ رِه دَ
 وَخْتِ شَامِ تَقْدِيمِ كُو ^۵ و قَدِ هِر بَارِه دَهْمِ حِصَّه
 يِگ اَيْفِه ^a بَهْتَرِينِ آردِ رِه كِه قَدِ چَارْمِ حِصَّه يِگ
 هِينِ ^b رُوعُونِ زَيْتُونِ كُتْ شُدِه بَشِه دَ عِنَوَانِ هَدِيه
 غَلَّه-و-دَانِه بَيْرِ. ^۶ اِينِمِي قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايِمِي
 اَسْتِه كِه دَ كُوهِ سِينَا دَ عِنَوَانِ خُوشبُويِ مَوْرِدِ
 پَسَنْدِ و هَدِيه خَاصِ بَلْدِه خُداوند تَعْيِينِ شُدِ.
^۷ هَدِيه وُچِي كَدَنِي اَزُو بَايِد چَارْمِ حِصَّه يِگ هِينِ
 شَرَابِ بَلْدِه هِر بَارِه بَشِه؛ اِي هَدِيه وُچِي كَدَنِي

^a ۲۸:۵ «دَهْمِ حِصَّه يِگ اَيْفِه» تَقْرِيباً يِگ و نِيمِ كِيلُوگرامِ
 مُوشِه. ^b ۲۸:۵ «چَارْمِ حِصَّه يِگ هِينِ» تَقْرِيباً يِگ
 لِيْتِرِ مُوشِه.

ره بلده خُداوند دَ جایگاهِ مُقدَّسِ شیو کُو. ^۸ باره
 دوّم ره دَ وختِ شامِ تقدیمِ کُو؛ او ره رقمِ قربانی
 صُبِحِ قد هدیه غلّه-و-دانه و هدیه وُچی کَدنی
 شی تقدیمِ کُو. ای یگ هدیه خاص و خوشبوی
 مَوردِ پَسندِ خُداوند آسته.

قُربانی روزِ آرام

^۹ دَ روزِ آرام دُو نَرَبَرِه یگ ساله و بے عیب ره
 قد هدیه غلّه-و-دانه شی که دُو حِصّه از دَه حِصّه
 یگ ایفه^a بَهِتَرین آردِ روغو گُٹ شده بَشه و قد
 هدیه وُچی کَدنی شی تقدیمِ کُو. ^{۱۰} ای قُربانی
 سوختنی بلده هر روزِ آرام آسته، علاوه از قُربانی
 سوختنی دایمی و هدیه وُچی کَدنی شی.

^a ۲۸:۹ «دُو حِصّه از دَه حِصّه یگ ایفه» تقریباً سه
 کیلوگرام موشه.

قربانی ماهوار

۱۱ د روزای اوّل ماه های خو یگ قربانی سوختنی ره د خداوند تقدیم کنید؛ ای قربانی باید دو جونه گاو، یگ قوچ و هفت نربره یگ ساله بشه و پگ شی بے عیب بشه. ۱۲ امچنان سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه^a بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه هر گاو و دو حصّه از ده حصّه یگ ایفه^b بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه قوچ ۱۳ و دهم حصّه یگ ایفه^c بهترین آردِ روغو گت شده بلده هدیه غلّه-و-دانه هر باره. ای قربانی سوختنی خوشبوی موردِ پسند و یگ هدیه خاص بلده خداوند آسته. ۱۴ و هدیه های وچی کدنی ازوا

^a ۲۸:۱۲ «سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه» تقریباً چار و

نیم کیلوگرام موشه. ^b ۲۸:۱۲ «دو حصّه از ده حصّه

یگ ایفه» تقریباً سه کیلوگرام موشه. ^c ۲۸:۱۳ «دهم

حصّه یگ ایفه» تقریباً یگ و نیم کیلوگرام موشه.

نیم یگ هین^a شرابِ انگورِ بلده هر گاو، سِومِ حصّه یگ هین^b بلده قُوج و چارُمِ حصّه یگ هین^c بلده هر نربره بشه. ای قُربانی سوختنی ماهوار آسته د هر ماهِ سال. ۱۵ علاوّه از قُربانی سوختنی دایمی و هدیه وُچی کدنی شی، باید یگ تکه د عنوانِ قُربانی گناه د خُداوند تقدیم شنه.

قُربانی های عیدِ پُصح

۱۶ د روزِ چاردهمِ ماهِ اوّل، قُربانی پُصح د خُداوند تقدیم شنه. ۱۷ د روزِ پوزدهمِ امزی ماه عید آسته و بلده هفت روز باید نانِ فطیر خورده شنه. ۱۸ د روزِ اوّل باید یگ جلسیه مُقدّس برگزار شنه. د امزو روز شمو هیچ کارِ روزمره

^a ۲۸:۱۴ «نیم یگ هین» تقریباً دو لیتر موشه.

^b ۲۸:۱۴ «سِومِ حصّه یگ هین» یگ مقدار کمتر از یگ

و نیم لیتر موشه. ^c ۲۸:۱۴ «چارُمِ حصّه یگ هین»

تقریباً یگ لیتر موشه.

خُو ره انجام نَدید؛ ^{۱۹} بلکه شُمو یگ قُرَبانی
 سوختنی دَ عِنوانِ هدیه خاص دَ خُداوند تقدیم
 کُنید؛ ای قُرَبانی باید دُو جونه گاو، یگ قُوچ و
 هفت نَرَبَره یگ ساله بَشَه؛ مُتَوَجِه بَشید که اونا
 بے عیب بَشَه. ^{۲۰} هدیه غَلّه-و-دانه ازوا باید سه
 حِصّه از دَه حِصّه یگ ایفه بَهِتَرین آردِ روغو گت
 شُدَه بَلدَه هر گاو و دُو حِصّه از دَه حِصّه یگ
 ایفه بَلدَه قُوچ ^{۲۱} و دَهَم حِصّه یگ ایفه بَلدَه هر
 کَدَمِ امزُو هفت نَرَبَره بَشَه. ^{۲۲} امچنان یگ تُکه
 ره دَ عِنوانِ قُرَبانی گُناه تقدیم کُنید تا بَلدَه شُمو
 کِفاره شُنه. ^{۲۳} آمیا ره علاوَه از قُرَبانی سوختنی
 صُبَح که قُرَبانی سوختنی دایمی آستَه، تقدیم
 کُنید. ^{۲۴} دَ امزی طَریقَه دَ هر روزِ امزُو هفت
 روز خوراکِ هدیه خاص ره دَ عِنوانِ خوشبُوی
 مَورِدِ پَسَنَدِ خُداوند تقدیم کُنید؛ ای باید علاوَه
 از قُرَبانی سوختنی دایمی و هدیه وُچی کَدنی
 شی تقدیم شُنه. ^{۲۵} دَ روزِ هفتم، بسمِ جَلسَه

مُقَدَّسَ بَرَكُوزَارِ كُنِيد و هِيچِ كَارِ رُوزْمِرِه خُورِه
انجام نَدِيد.

قُرْبَانِي بَلَدِه عِيدِ هَفْتِه هَا

۲۶ دَ رُوزِ نَوَبَرِ حَاصِلَات، وَخْتِيكِه دَ دُورُونِ
عِيدِ هَفْتِه هَايِ خُورِ يِگِ هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه از
حَاصِلِ نَو دَ خُداوندِ تَقْدِيمِ مُونِيد، شُمُو يِگِ
جَلْسِه مُقَدَّسَ بَرَكُوزَارِ كُنِيد و هِيچِ كَارِ رُوزْمِرِه خُورِه
انجام نَدِيد. ۲۷ شُمُو يِگِ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَ
عِنْوَانِ خُوشْبُويِ مَورِدِ پَسَنْدِ خُداوندِ تَقْدِيمِ كُنِيد؛
أَوْ قُرْبَانِي بَايِد دُو جُونِه گَاو، يِگِ قُوجِ و هَفْتِ
نَرَبَرِه يِگِ سَالِه بَشِه. ۲۸ هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه از وَا
بَايِد سِه حِصَّه از دِه حِصَّه يِگِ ايفِه بَهْتَرِينِ
أَرْدِ رُوعُو گُتِ شُدِه بَلَدِه هَرِ گَاو و دُو حِصَّه
از دِه حِصَّه يِگِ ايفِه بَلَدِه قُوجِ بَشِه ۲۹ و دَهْمِ
حِصَّه يِگِ ايفِه بَلَدِه هَرِ كُدَمِ امْرُؤِ هَفْتِ نَرَبَرِه.
۳۰ يِگِ تَكِه ام تَقْدِيمِ كُنِيد تا بَلَدِه شُمُو كِفَارِه
شُنِه. ۳۱ آمِيَا رِه عِلَاوِه از قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايَمِي

قد هدیه غلّه-و-دانه شی و هدیه های وُچی کدنی
شی تقدیم کنید؛ مُتوجّه بشید که اونا بے عیب
بشه.

قربانی های عید شیپورها

۲۹
۱ د روزِ اوّلِ ماهِ هفتم، یگ جلسِه
مُقَدّس برگزار کنید و هیچ کارِ
روزمره خوره انجام ندید. او بلده شمو یگ
روز آسته که صدای شیپورها ره بلده خوشی
بر کنید. ^a ۲ شمو یگ قربانی سوختنی د عنوانِ
خوشبوی موردِ پسندِ خداوند تقدیم کنید؛ ای
قربانی باید یگ جونه گاو، یگ قوچ و هفت نریره
یگ ساله و بے عیب بشه. ^۳ هدیه غلّه-و-دانه
ازوا باید سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه بهترین
آردِ روغو گت شده بلده هر گاو و دُو حصّه از ده

^a ۲۹:۱ بلده معنای «شیپور» د فهرست لغاتِ مُشکل
رُجوع کنید.

حِصَّه يَکِ اِيفَه بَلَدِه قُوج ۴ و دَهْم حِصَّه يَکِ اِيفَه بَلَدِه هَر کُدَمِ اَمَزُو هَفْت نَرَبَرَه بَشَه. ۵ يَکِ تَکِه اَم دَ عِنَوَانِ قُرْبَانِي گُناهِ تَقْدِيمِ کُنِيد تَا بَلَدِه شُمُو کِفَارَه شُنَه. ۶ اَمِيَا عِلَاوَه اَز قُرْبَانِي سُوخْتَنِي اَوَّلِ مَاه و هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه شِي، و عِلَاوَه اَز قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَايَمِي و هَدِيَه غَلَّه-و-دَانِه شِي و هَدِيَه وُجِي کَدَنِي اَزوَا اَسْتَه کِه دَ مُطَابِقِ مُقَرَّرَاتِ اَزوَا دَ عِنَوَانِ هَدِيَه خَاص و خُوشبُوي مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُداوَنْد تَقْدِيمِ مَوْشَه.

قُرْبَانِي رُوزِ کِفَارَه

۷ دَ رُوزِ دَهْمِ اَمَزِي مَاهِ هَفْتَم، شُمُو يَکِ جَلْسَه مُقَدَّسِ بَرگَزَارِ کُنِيد و نَفْسِ هَاي خُورَه بُکُشِيد. شُمُو بَايَدِ هِيچِ کَارِ رَه اَنْجَامِ نَدِيد؛ ۸ بَلْکِه يَکِ قُرْبَانِي سُوخْتَنِي دَ عِنَوَانِ خُوشبُوي مَوْرِدِ پَسَنْدِ خُداوَنْد تَقْدِيمِ کُنِيد. اِي قُرْبَانِي بَايَدِ يَکِ جُونَه-گَاو، يَکِ قُوج و هَفْت نَرَبَرَه يَکِ سَالَه بَشَه. مُتَوَجَّه بَشِيد کِه اُونَا بَعِ عَيْبِ بَشَه. ۹ هَدِيَه

غَلَّه-و-دانه ازوا باید سه حصّه از ده حصّه یگ ایفه بهترین آردِ روغو گٹ شده بلده هر گاو و دُو حصّه از ده حصّه یگ ایفه بلده قوچ ۱۰ و دَهْم حصّه یگ ایفه بلده هر کدَم امزو هفت باره بشه. ۱۱ یگ تکه ام دَ عنوانِ قربانی گناه تقدیم کنید، علاوه از قربانی گناه که بلده کفاره † تقدیم موشه و علاوه از قربانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَّه-و-دانه شی و هدیه های وُچی کدنی ازوا.

قُربانی های عیدِ چَپری ها

۱۲ دَ روزِ پوزدَهْمِ ماهِ هفتم، باید یگ جلسِه مُقدّس برگزار کنید و هیچ کارِ روزمره خوره انجام ندید، بلکه هفت روز ره بلده خداوند عید بگیرید. ۱۳ دَ امزو روزا قربانی سوختنی دَ عنوانِ خوشبوی مَوردِ پَسندِ خداوند تقدیم کنید. دَ روزِ اوّل سیزده جونه گاو، دُو قوچ و چارده نرَبَره

† ۱۱: ۲۹ لایوا ۱۶.

یگ ساله بَشَه و پگ شی بے عیب. ۱۴ هدیه
 غَلَه-و-دانه ازوا باید سه حصّه از ده حصّه یگ
 ایفه بهترین آردِ روغو گت شده بلده هر کُدم امزو
 سیزده گاو و دُو حصّه از ده حصّه یگ ایفه بلده
 هر کُدم امزو دُو قُوچ ۱۵ و دَهْم حصّه یگ ایفه
 بلده هر کُدم امزو چارده باره بَشَه. ۱۶ یگ تُکه
 ام دَ عنوانِ قربانی گناه تقدیم کنید، علاوه از
 قربانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَه-و-دانه شی
 و هدیه وُچی کَدنی ازو.

۱۷ دَ روزِ دوّم، دوازده جونہ گاو، دُو قُوچ و
 چارده نرَبَرَه یگ ساله بَشَه، پگ شی بے عیب.
 ۱۸ هدیه های غَلَه-و-دانه و هدیه های وُچی
 کَدنی ازوا بلده گاو ها، قُوچ ها و باره گو نظر دَ
 تعدادِ ازوا طبقِ مُقررات بَشَه. ۱۹ یگ تُکه ام دَ
 عنوانِ قربانی گناه تقدیم کنید، علاوه از قربانی
 سوختنی دایمی و هدیه غَلَه-و-دانه شی و هدیه
 های وُچی کَدنی ازوا.

۲۰ دَ رُوزِ سِوَم، یازده جونه‌گاو، دُو قُوج و چارده نَرَبَرَه یِگ ساله بَشَه، پِگ شی بے عیب.
 ۲۱ هدیه های غَلَه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بَلدِه گاو ها، قُوج ها و باره‌گو نظر دَ تعدادِ ازوا طِبِقِ مُقَرَرَاتِ بَشَه. ۲۲ یِگ تَکِه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تَقْدِیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی ازو.

۲۳ دَ رُوزِ چارم، دِه جونه‌گاو، دُو قُوج و چارده نَرَبَرَه یِگ ساله بَشَه، پِگ شی بے عیب.
 ۲۴ هدیه های غَلَه-و-دانه و هدیه های وُچی کَدنی ازوا بَلدِه گاو ها، قُوج ها و باره‌گو نظر دَ تعدادِ ازوا طِبِقِ مُقَرَرَاتِ بَشَه. ۲۵ یِگ تَکِه ام دَ عِنوانِ قُرْبانی گُناه تَقْدِیم کُنید، علاوه از قُرْبانی سوختنی دایمی و هدیه غَلَه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی ازو.

۲۶ دَ رُوزِ پَنجَم، نُه جونه‌گاو، دُو قُوج و چارده نَرَبَرَه یِگ ساله بَشَه، پِگ شی بے عیب.

۲۷ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی
کَدنی ازوا بلده گاو ها، قوچ ها و باره گو نظر د
تعداد ازوا طبقِ مَقَررات بشه. ۲۸ یگ تکه ام د
عنوانِ قُربانی گناه تقدیم کُنید، علاوه از قُربانی
سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه
وُچی کَدنی ازو.

۲۹ د روزِ ششم، هشت جونه گاو، دُو قوچ و
چارده نربره یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب.
۳۰ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی
کَدنی ازوا بلده گاو ها، قوچ ها و باره گو نظر د
تعداد ازوا طبقِ مَقَررات بشه. ۳۱ یگ تکه ام د
عنوانِ قُربانی گناه تقدیم کُنید، علاوه از قُربانی
سوختنی دایمی و هدیه غَلّه-و-دانه شی و هدیه
وُچی کَدنی ازو.

۳۲ د روزِ هفتم، هفت جونه گاو، دُو قوچ و
چارده نربره یگ ساله بشه، پگ شی بے عیب.
۳۳ هدیه های غَلّه-و-دانه و هدیه های وُچی
کَدنی ازوا بلده گاو ها، قوچ ها و باره گو نظر د

تعدادِ ازوا طبقِ مُقرّراتِ بشه. ۳۴ یگِ تَکه ام دَ
عنوانِ قُربانی گُناه تقدیمِ کُنید، علاوه از قُربانی
سوختنی دایمی و هدیه غلّه-و-دانه شی و هدیه
وُچی کَدنی ازو.

۳۵ روزِ هشتمِ بلده شُمو ختمِ عیدِ آسته؛ دَمزُو
روزِ هیچِ کارِ روزمره خُوره انجامِ نَدید، ۳۶ بلکه
یگِ قُربانی سوختنی دَ عنوانِ خوشبُوی مَوردِ
پَسندِ خُداوند تقدیمِ کُنید. اُو قُربانی باید یگِ
جونه گاو، یگِ قُوچ و هفتِ نربره یگِ ساله بشه،
پگِ شی بے عیب. ۳۷ هدیه های غلّه-و-دانه و
هدیه های وُچی کَدنی ازوا بلده گاو، قُوچ و
باره گو نظر دَ تعدادِ ازوا طبقِ مُقرّراتِ بشه.
۳۸ یگِ تَکه ام دَ عنوانِ قُربانی گُناه تقدیمِ
کُنید، علاوه از قُربانی سوختنی دایمی و هدیه
غلّه-و-دانه شی و هدیه وُچی کَدنی ازو.

۳۹ آمیا ره شُمو باید دَ عیدِ های تعیینِ شُده
خُو دَ خُداوند تقدیمِ کُنید. اَرے، علاوه از نذر
ها و هدیه های داوطلبانه خُو آمیا ره دَ عنوانِ

قربانی های سوختنی، هدیه های غلّه-و-دانه،
هدیه های وُچی کَدنی و قربانی های سلامتی
خو تقدیم کنید.

۴۰ پس موسیٰ پگ چیزا ره دَ بنی اسرائیل
گفت، امو رقم که خداوند دَزُو امر کدد.

مُقَرَّرات دَ باره نذر

۱ اوخته موسیٰ دَ کتّه کلونای طایفه
های بنی اسرائیل گفت: ”اینی توره
آسته که خداوند حُکم کده: ۲ وختیکه یگو کس
بلده خداوند دَ گردون خو نذر میگیره یا دَ باره
یگو چیز قسم خورده خود ره دَ بند میندزه، او
باید از گپ خو نگرده، بلکه هر چیزی که از
دان شی بُر شده، مطابق ازو عمل کنه.

۳ و غیتیکه یگ خاتو دَ جوانی خو دَ حالیکه دَ
خانه آته خو آسته بلده خداوند دَ گردون خو نذر
میگیره یا قد یگو وعده خود ره دَ بند میندزه،
۴ و آته شی دَ باره نذر ازو و وعده ازو که

دَ وَسِیْلَه شِی خُود رِه دَ بَندِ اَنَدخْتَه مِیْشَنَوَه،
 وِلِه هِیچِ چِیزِ نَمُوگیَه، اوخْتَه تَمَامِ نَذرِ هَایِ اَزُو
 اُسْتوَارِ وِ هِرِ وِعدِه اَزُو کِه خُودِ رِه دَ وَسِیْلَه شِی
 دَ بَندِ اَنَدخْتَه باقیِ مُومَنِه. ^۵ لِیکنِ اگِه اَتِه شِی
 دَ رُوزِی کِه مِیْشَنَوَه اُو رِه مَنعِ کُنِه، اوخْتَه هِیچِ
 کُدَمِ نَذرِ هَایِ شِی وِ وِعدِه هَایِ شِی کِه خُودِ رِه دَ
 وَسِیْلَه اَزُوا دَ بَندِ اَنَدخْتَه باقیِ نَمُومَنِه. ازی کِه
 اَتِه شِی اُو رِه مَنعِ کَدِه، خُداوندِ اُو رِه مُوبَخْشِه.
^۶ اگِه اُو دَ شُویِ دَدِه شُنِه وِ نَذرِ هَایِ شِی یا
 توره کِه از دان شِی بُر شُدِه وِ دَ وَسِیْلَه اَزُو خُودِ
 رِه دَ بَندِ اَنَدخْتَه دَ بِلِه اَزُو باقیِ بَشِه ^۷ وِ شُویِ
 شِی بَشَنَوَه وِ دَ رُوزِی کِه بَشَنَوَه هِیچِ چِیزِ نَگیَه،
 اوخْتَه نَذرِ هَایِ اَزُو اُسْتوَارِ وِ وِعدِه هَایِ اَزُو کِه
 خُودِ رِه دَ وَسِیْلَه شِی دَ بَندِ اَنَدخْتَه باقیِ مُومَنِه.
^۸ لِیکنِ اگِه شُویِ شِی دَ رُوزِی کِه بَشَنَوَه اُو رِه
 مَنعِ کُنِه، اوخْتَه اُو نَذریِ رِه کِه دَ گَرْدُونِ خَاْتُونِ
 شِی اَسْتِه یا توره رِه کِه از دانِ اَزُو بُر شُدِه وِ

خود ره دَ وَسِيْلَه شِي دَ بِنْد اَنَدخْتَه باطِل كَدَه؛ و
خُداوند اُمُو خاتُو ره مُوبَخْشَه.

^۹ و لَه هر نَذَرِ خاتُونِ بِيوَه يا طِلاقِ شُدَه كه اُو
دَ وَسِيْلَه شِي خود ره دَ بِنْد اَنَدخْتَه، دَ بِلَه ازُو
باقِي مُومَنَه.

^{۱۰} اگَه يگِ خاتُو دَ خانِه شُوِي خُو دَ گَرْدون
خُو نَذَرِ بَگِيْرَه يا قَسَمِ خورْدَه خود ره دَ بِنْد بِنْدَزَه
^{۱۱} و شُوِي شِي بَشَنَوَه، و لَه اُو ره هِيچ چِيْز نَگِيَه
و مَنَع نَكَنَه، اوخْتَه پَگِ نَذَرِ هَايِ ازُو اُسْتوارِ و
هر وَعْدَه ازُو كه خود ره دَ وَسِيْلَه شِي دَ بِنْد
اَنَدخْتَه باقِي مُومَنَه. ^{۱۲} لِيكِن اگَه شُوِي شِي
دَ رُوْزِي كه بَشَنَوَه، اُو نا ره باطِل كُنَه، اوخْتَه
هر چِيْزِي كه از دَانِ ازُو دَ بارِه نَذَرِ هَايِ شِي
يا دَ بارِه وَعْدَه شِي بُر شُدَه باقِي نَمُومَنَه. اَزِي
كه شُوِي شِي اُو نا ره باطِل كَدَه، خُداوند اُو ره
مُوبَخْشَه. ^{۱۳} هر نَذَرِ يا قَسَمِ مَحْكَمِ ازُو ره كه
اُو بَلَدَه كُشْتونِ نَفْسِ خُو مُومَنَه، شُوِي شِي مِيْتَنَه
اُو ره تَصْدِيْقِ كُنَه و شُوِي شِي مِيْتَنَه اُو ره باطِل

کُنه. ^{۱۴} لیکن اگه شوی شی دَمَرُو روز و روزِ
 دیگه شی او ره چیز نَگیه، اوخته پگِ نذر های
 شی ره و تمامِ وعده های ازو ره که دَ بِلِه ازو
 آسته تَصَدِیق کده؛ چُون دَ روزی که شَنِید، هیچ
 چیز نَگفت، پس اونا ره تَصَدِیق کد. ^{۱۵} لیکن
 اگه چند روز بعد از شَنِیدو اونا ره باطلِ کُنه،
 اوخته گُناهِ امزُو خاتُو دَ گردونِ ازو موشه. ”
^{۱۶} اینمیا مَقَرراتی آسته که خُداوند دَ موسیٰ
 امر کد، دَ باره شوی و خاتون شی و دَ باره آته
 و دُختر شی و ختیکه او دَ جوانی خُو دَ خانه آته
 خُو آسته.

جنگ قد مدیانی ها

۱ خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت:
 ۲ ”اِنْتِقَامِ بَنیِ اِسْرَائیلِ ره از مدیانی
 ها بگِیر. بعد ازو تو فَوْت کده قد قومِ خُو
 یگجای موشی. ”

۳ پس مُوسَىٰ دَ مَرْدُمِ كُفِت: "يِگ تِعَدَادِ نَفَرَاي
 حُو رِه مُسَلَحِ كُنِيد تَا دَ جَنگِ مِديَانِي هَا بوره
 و اِنْتِقَامِ خُداوند رِه از مِديَانِي هَا بَگِيرِه. ۴ شُمو
 هزار نفر از هر طایفه از پِگِ طایفه هَاي اِسْرَائِيل
 بَلَدِه جَنگِ رَبِي كُنِيد." ۵ اوخته از دِسْتِه هَاي
 هزار نفری بَنِي اِسْرَائِيل، از هر طایفه يِگ هزار
 نفر، جُمْلِه دوازده هزار نفرِ مُسَلَحِ بَلَدِه جَنگِ
 اِنْتِخَابِ شُد. ۶ و مُوسَىٰ اُونَا رِه كه هزار نفر
 از هر طایفه بُود، دَ جَنگِ رَبِي كَد؛ اَرِه، اُونَا
 رِه قَد فِينْحَاسِ بَاچِه اِلْعَازَارِ پِيشوا و اَسْبَابِ
 مُقَدَّسِ و شِيبُورِ هَا كه بَلَدِه عِلَامَتِ دَدُو دَ
 اِخْتِيَارِ شِي بُود، دَ جَنگِ رَبِي كَد. ۷ اُونَا قَد
 مِديَانِي هَا جَنگِ كَد و اَمُو رَقْمِ كه خُداوند دَ
 مُوسَىٰ اَمْرِ كُود، پِگِ مَرْدَايِ ازوا رِه كُشت.
 ۸ دَ مِينَكَلِ كُشْتِه شُدِه هَا، پادشايونِ مِديَانِي
 هَا يِعْنِي اَوِي، رَاقِمِ، صُورِ، حورِ و رِبَعِ، پَنج
 پادشاهِ مِديَانِي هَا اَمِ مَوْجُودِ بُود. اُونَا بِلْعَامِ بَاچِه
 بَعورِ رِه اَمِ قَد دَمِ شَمشِيرِ كُشْتُد. ۹ بَنِي اِسْرَائِيلِ

خاتونوی مدیانی و بچکیچای ازوا ره اسیر کد
 و تمام گله-و-رمه و پگ مال-و-دارایی ازوا ره
 وُلجه گِرفت؛ ^{۱۰} و تمام شارای ازوا ره که دَز
 شی زندگی مُوكد قد تمام خیمه‌گاه های ازوا
 سوختند، ^{۱۱} لیکن تمام وُلجه و پگ اسیرا ره
 بُرد، ام حیوان و ام انسان ره. ^{۱۲} اوخته اونا
 اسیرا، وُلجه و مال های ره که گِرفتند دَ پیش
 مُوسی، العازار پیشوا و جماعتِ بنی اسرائیل
 دَ خیمه‌گاه دَ دشتِ موآب، دَ بَغِلِ دریای اُردُن
 رُوی دَ رُوی شارِ اریحا اُورد.

^{۱۳} مُوسی، العازار پیشوا و پگ رهبرای
 جماعت از خیمه‌گاه بُر شده دَ دَمِ راهِ ازوا رفت.
^{۱۴} مگم مُوسی دَ بِلِه قومندانای لشکر، یعنی
 رهبرای هزار نفری و رهبرای صد نفری که از
 میدانِ جنگ پس امدد، قار شد. ^{۱۵} و مُوسی
 دَزوا گُفت: ”چرا شمو پگِ خاتونو ره زنده
 ایشتید؟ ^{۱۶} اینه، امیا کسای بُود که دَ مشوره
 بلعام، بنی اسرائیل ره وادار کد که دَ مَسئله

بَعْلٍ فِغورٌ † دَ خُداوندِ خِیانتِ کُنه؛ و امزُو
 خاطرِ دَ مینکلِ جماعتِ خُداوندِ بلا نازلِ شُد.
 ۱۷ پس آلی تمامِ باچه ها ره از مینکلِ بچکیچا
 بُکُشید و هر خاتُو-و-دُختری ره که قد مرد آشنا
 شُدِه خاو کده، ام بُکُشید. ۱۸ مگم پگِ دُخترِونِ
 خانه ره که قد مرد آشنا نَشُدِه و خاو نَکده، بلده
 خُو زنده نِگاه کُنید. ۱۹ بعد ازو شُمو بلده هفت
 روز دَ بُرونِ خیمه گاه بُمنید؛ هر نفرِ از شُمو که
 یگو کس ره کُشته بَشِه یا دَ جَسَدِ کُشته دِست
 زده بَشِه، خود ره و اَسیرایِ خُو ره دَ روزِ سِوم
 و هفتمِ پاک کُنه. ۲۰ امچنان هر کالا، هر چیزی
 چرمی و هر چیزی ره که از موی بَز بافته شُدِه
 بَشِه و هر چیزی چوبی ره پاک کُنید.

۲۱ اوخته اِعازارِ پیشوا دَ مردایِ جنگی که دَ
 جنگ رفتُد، گُفت: ”ای حُکمِ شریعتِ اَسته که
 خُداوند دَ مَوسا اَمر کده: ۲۲ چیزایِ طِلابی،

نقره‌یی، برونزی، آینی، حلبی و سُرَبی ره،
 ۲۳ یعنی هر چیزی ره که دَ آتِش تاب میره، او
 ره از آتِش تیر کُنید تا پاک شُنه؛ علاوه ازی، او
 ره قد آوِ طَهَارَت^a ام پاک کُنید. لیکن هر چیزی
 که دَ آتِش تاب نَمیره، او ره از آو تیر کُنید.
 ۲۴ دَ روزِ هفتم شُمو باید کالای خُو ره بُشوید
 و شُمو پاک مُوشید؛ بعد ازو میتنید دَ خیمه‌گاه
 داخل شُنید.

۲۵ و خُداوند قد مُوسی گپ زده گُفت: ۲۶ ”تو
 و العازار پیشوا و کُتّه‌کلونای اولادِ بابِه های
 جماعت وُلجِه ره که گِرِفته شُده، ام حیوان و ام
 انسان ره حساب کُنید. ۲۷ وُلجِه ره دُو تقسیم
 کُو: نیم شی ره دَ مردای جنگی که دَ جنگ رفتد
 بدی و نیم شی ره دَ باقی جماعت. ۲۸ از تقسیم
 مردای جنگی که دَ جنگ رفتد بلده خُداوند یگ

^a ۲۳:۳۱ بلده معنای «آوِ طَهَارَت» فصل ۱۹ آیه ۹ امزی
 کتاب ره توخ کُنید.

شُکرانه بَگیر، یعنی از هر پَنج صد یگ شی ره
 بَگیر، ام از انسان ها و ام از گاو ها، از الأَغ
 ها و از گوسپندو. ^{۲۹} ای ره از نیم تقسیم ازوا
 بَگیر و دَ العازار پیشوا بدی تا دَ عِنوانِ هدیه دَ
 خُداوند بَشه. ^{۳۰} و از نیم تقسیمِ بَنیِ اسرائیل،
 از هر پنجاه یگ شی ره بَگیر، ام از انسان
 ها و ام از گاو ها، از الأَغ ها و از گوسپندو،
 یعنی از پگ حیوانا و اونا ره دَ لاویا بدی، دَ
 کسای که دَ جایگاهِ خُداوند وظيفه اجرا مونه. ”
^{۳۱} پس مُوسیٰ و العازار پیشوا امو رقم کد که
 خُداوند دَ مُوسیٰ امر کُدد.

^{۳۲} زنده-جان های گِرِفته شُدِه، غَیر از وُلجِه
 أسباب و زیورات که مَرَدای جنگی بَلدِه خُو
 گِرِفْتُد، شَش صد و هفتاد و پَنج هزار گوسپو
 بُود، ^{۳۳} هفتاد و دُو هزار گاو، ^{۳۴} شصت و یگ
 هزار الأَغ ^{۳۵} و سی و دُو هزار انسان، دُخترونی
 که قد مَرَد آشنا نَشُدُد و خاو نَکُدد.

^{۳۶} نِیمِ تَقْسِیمِ، حِصَّهٔ کَسایِ کِه دَ جَنگِ رِفْتَد،
 دَ حِسابِ سِهٖ صَد و سِی و هَفْتِ هِزار و پَنجِ صَد
 گوسپو بُوَد ^{۳۷} و شُکرانِهٔ بِلدِهٔ خُداوندِ شَشِ صَد
 و هَفْتادِ و پَنجِ گوسپو؛ ^{۳۸} سِی و شَشِ هِزارِ گاو
 و شُکرانِهٔ ازوا بِلدِهٔ خُداوندِ هَفْتادِ و دُوِ گاو؛
^{۳۹} سِی هِزار و پَنجِ صَد اُلّاغِ و شُکرانِهٔ ازوا
 بِلدِهٔ خُداوندِ شِصتِ و یِگِ اُلّاغِ؛ ^{۴۰} شونزدهٔ هِزار
 اِنسانِ و شُکرانِهٔ ازوا بِلدِهٔ خُداوندِ سِی و دُوِ نَفَرِ.
^{۴۱} اوختِهٔ مُوسِیِ شُکرانِهٔ رِهٔ کِه یِگِ هَدِیَهٔ بِلدِهٔ
 خُداوندِ بُوَد، دَ اِلعازارِ پِیشوا دَد، اُمورِ قَمِ کِه
 خُداوندِ دَ مُوسِیِ اَمَرِ کُود.

^{۴۲} نِیمِ تَقْسِیمِ بَنیِ اِسْرائِیلِ کِه مُوسِیِ از وُلجِهٔ
 مَرَدایِ جَنگِیِ جِدا کُود، ^{۴۳} یَعْنِیِ نِیمِ تَقْسِیمِ
 جِماعتِ، سِهٖ صَد و سِی هِزار و پَنجِ صَد گوسپو،
^{۴۴} سِی و شَشِ هِزارِ گاو، ^{۴۵} سِی هِزار و پَنجِ صَد
 اُلّاغِ ^{۴۶} و شونزدهٔ هِزارِ اِنسانِ بُوَد.

^{۴۷} از نِیمِ تَقْسِیمِ بَنیِ اِسْرائِیلِ، مُوسِیِ از هَر
 پَنجاهِ یِگِ شِی رِهٔ گِرِفت، اَمِ از اِنسانِ و اَمِ از

حیوان، و اونا ره د لاویا دد، د کسای که د جایگاه خُداوند وظیفه اجرا موکد، امو رقم که خُداوند د موسیٰ امر کدد.

۴۸ اوخته سرکرده های که مسئولِ دسته های هزار نفری لشکر بود، قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری پیشِ موسیٰ آمد ۴۹ و دزو گفت: "مو خدمتگاری تو مردای جنگی ره که زیرِ امرِ مو آسته حساب کدی و یگ نفر مو ام کم نشده. ۵۰ پس مو از چیزای که هر کدم مو گرفتے، یگ هدیه بلده خُداوند اوردے که زبور های طَلایی، بازوبند ها، دستبند ها، انگشتریا، گوشواره ها و گردوبند ها آسته تا بلده جان های مو د حُضورِ خُداوند کِفاره شنه." ۵۱ و موسیٰ و العازار پیشوا، طَلّا ره که پگ شی د شکلِ زیورات بود، ازوا گرفت. ۵۲ و تمامِ طَلّای هدیه که قومندانای هزار نفری و قومندانای صد نفری بلده خُداوند تقدیم کد، شونزده هزار و هفت صد و پنجاه مِثقال بود.

۵۳ چون مردای جنگی هر کُدم شی بلده خود خُو
 وُلجه گِرِفْتُد. ۵۴ پس مُوسىٰ و العازار پيشوا،
 طَلّا ره از قومندانای هزار نفرى و قومندانای
 صد نفرى گِرِفْت و دَ خِيْمَه مَلّاقات اُورْد تا بلده
 بَنى اسرائيل دَ حُضُورِ خُداوند يادگار بَشَه.

طايفه هاى شرقى درباى اُردُن

۳۲ ۱ اولادِ ره توبين و اولادِ جاد
 گلّه-و-رَمَه بے اندازه کلو دشت و
 اونا ديد که سرزمينِ يعزير و سرزمينِ جلعاد
 بلده گلّه-و-رَمَه ازوا يگ جاى مُناسِب آسته.
 ۲ اوخته اولادِ جاد و اولادِ ره توبين پيشِ مُوسىٰ،
 العازار پيشوا و رهبرای جماعت اَمَدَه گُفْت:
 ۳ ”عَطاروت، ديبون، يعزير، نمره، حشبون،
 العاله، سبام، نبو و بعون، ۴ يعنى سرزمينى
 که خُداوند بلده جماعتِ اسرائيل تَصَرُف کده،
 يگ سرزمينِ مُناسِب بلده گلّه-و-رَمَه يه؛ و
 خِدْمَتگارای تُو صَاحِبِ گلّه-و-رَمَه آسته.“

۵ اونا اِدامه دده گُفت: "اگه نظرِ لُطفِ تُو دَ بِلَه
مو آسته، بیل که امی سرزمی دَ عِنوانِ مُلکیتِ
دَ خِدمتگاریِ تُو دده شُنه؛ و مو ره او سُونِ
دریای اُردُن تیر نَکو."

۶ لیکن مُوسیٰ دَ اولادِه جاد و اولادِه رُئوبین
گُفت: "آیا برارونِ اسرائیلی شُمو دَ جنگ بوره و
شُمو دَ اینجی قرار بِشینید؟" ۷ چرا میخاهید بنی
اسرائیل ره از رفتو دَ سرزمینی که خُداوند بلده
ازوا دده دِل سَر دَ کنید؟ ۸ آته گون شُمو ام امی
کار ره کد وختیکه اونا ره از قادش برنیع بلده
دیدونِ سرزمینِ وعده شُده ریبی کدم. ۹ اونا تا
دَرّه اِشکولِ رفته امو سرزمی ره دید، و پس آمده
بنی اسرائیل ره از رفتو دَ سرزمینی که خُداوند
بلده ازوا دده بُو دَ، دِل سَر دَ کد. ۱۰ پس قار
خُداوند دَ امزُو روز باله آمد و او قَسَم خورده
گُفت: ۱۱ 'هیچ کدم امزُو مردای که از مصر
بُرو آمده و بیست ساله یا باله تر آسته، امو
سرزمی ره که ما قَسَم خورده دَ ابراهیم، اسحاق

و یَعْقُوبُ وَعَدَهُ كَدِيمًا، نَمِينِگَرَه، چَرَاكِه اُونَا قَد
 تَمَامِ دِل-و-جَان از مِه پَيْرَوِي نَكْد، ۱۲ بَغِير از
 كَالِيْب بَاچِه يَفْتَه قِنِيْزِي † و يُوْشِعِ بَاچِه نُون،
 چُون اُونَا قَد تَمَامِ دِل-و-جَان خُو از خُداوند پَيْرَوِي
 كَد. ۱۳ اَرَع، قَارِ خُداوند دَ بِلَه اِسْرَائِيْل بَالِه
 اَمَد و خُداوند اُونَا رِه چِل سَال دَ بِيَابُو سِرْگَرْدُو
 كَد، تَا پِگِ اَمَزُو نَسْل كِه اَمُو شَرَاْرَتِ رِه دَ نَظَرِ
 خُداوند كُدَد، نَابُوْد شُد. ۱۴ و اَلِي شُمُو يِگِ
 گَرُوِه مَرْدَايِ گُناهِكَار دَ جَايِ آتِه گُونِ خُو بَالِه
 شُدِيْد تَا شِدَّتِ قَارِ خُداوند رِه دَ بِلَه اِسْرَائِيْل
 دِيْگِه اَم كَلُوْتَرِ كُنِيْد. ۱۵ اگِه شُمُو از پَيْرَوِي
 خُداوند رُوِي گَرْدُو شُنِيْد، اُو بَسْمِ اِي قَوْمِ رِه دَ
 بِيَابُو اِيْلَه مُونَه و شُمُو بَاعِثِ نَابُوْدِي تَمَامِ اَمَزِي
 قَوْمِ مُوشِيْد.

۱۶ اوخته اُونَا دَ پِيْشِ مُوسِيْ اَمَد و كُفْت: "مُو
 دَ اَمَزِي جَايِ بَلَدِه گَلَه-و-رِمِه خُو قُوْتُوْنَا و بَلَدِه

† ۳۲:۱۲ پيْدَايش ۳۶:۱۱.

بچکیچای خُو شارا آباد مونی. ۱۷ و خودون
 مو مُسَلَح شده پیش پیش بنی اسرائیل موری
 تا اونا ره دَ جای ازوا برسنی. مگم عیال مو
 بخاطرِ باشنده های امزی سرزمی دَ شارای
 دیوالدار مومنه. ۱۸ خلاصه تا وختیکه هر کُدم
 بنی اسرائیل مُلک خُو ره نگرِفته، مو دَ خانه
 های خُو پس نمیی. ۱۹ مو قد ازوا دَ او سُونِ
 دریای اُردُن مُلک نمِیگیری، چراکه تقسیمِ ازمو
 دَ ای سُونِ دریای اُردُن دَ طرفِ شَرَقِ رَسیده. ”
 ۲۰ اوخته موسی دَ زوا گفت: ”اگه ای کار ره
 کُنید، اگه واقِعاً خودون ره مُسَلَح کده دَ حُضُورِ
 خُداوند بلده جنگ بورید، ۲۱ و پگِ مردای
 مُسَلَح شمو دَ حُضُورِ خُداوند از دریای اُردُن تیر
 شَنید و تا غیتی جنگ کُنید که او دُشمنای خُو
 ره از پیشِ رُوی خُو هی کُنه ۲۲ و امو سرزمی دَ
 حُضُورِ خُداوند تَصَرُفِ شُنه، بعد ازو شمو میتنید
 پس بیید و دَ پیشِ خُداوند و دَ پیشِ اسرائیل
 بیگناه بشید و ای سرزمی ام از طرفِ خُداوند

مُلک شُمو بَشَه. ^{۲۳} لیکن اگه ای کار ره نکنید،
 شُمو دَ ضِدِ خُداوند گُناه مُونید و بَدَنید که گُناه
 شُمو دامونگیر شُمو مُوشه. ^{۲۴} پس بَلدِه عِیال
 خُو شارا و بَلدِه گَلَه-و-رِمِه خُو قوتونا آباد کُنید
 و چیزی ره که از دان شُمو بُر شُدِه انجام بَدید. ”
^{۲۵} اوخته اولادِه جاد و اولادِه رثوبین قد مُوسی
 گپ زده گُفت: ” مو خِدمتگاری تُو امو رقم
 مُونی که بادار مو دَز مو امر کده. ^{۲۶} بچکیچا،
 خاتونو، گَلَه-و-رِمِه و تمام حیوانای مو دَ
 امینجی دَ شارای جِلعاد مُومنه. ^{۲۷} و مو پگ
 خِدمتگاری تُو، هر کُدَم مو بَلدِه جنگ مُسَلَح
 شُدِه او سُونِ دریای اَرْدُن تیر مُوشی تا دَ حُضُورِ
 خُداوند جنگ کنی، امو رقم که بادار مو دَز
 مو گُفته. ”

^{۲۸} پس مُوسی دَ بارِه ازوا دَ العازار پیشوا،
 یوشع باچه نُون و کتَه کَلونای طایفه های بَنی
 اِسرائیل دَسْتُور دَد ^{۲۹} و دَزوا گُفت: ” اگه اولادِه
 جاد و اولادِه رثوبین پگ مَر دای شی بَلدِه جنگ

مُسَلِّحُ شُدَّ وَ دَ حُضُورِ خُداوندِ قَدْ شَمُو قَتِي
 از دریای اَرْدُن تیر شُد و شَمُو اُمُو سرزمی ره
 گِرِفْتِید، اوخته سرزمینِ جِلعادِ ره بَلَدِه ازوا بَدید
 تا مُلکِ ازوا بَشَه. ^{۳۰} لیکِن اگه اونا مُسَلِّح نَشُد
 و قد شَمُو قَتِي نَرَفَت، اوخته اونا ام باید دَ مینکلِ
 از شَمُو دَ سرزمینِ کِنعانِ بَلَدِه خُو مُلکِ بَگیره. ”
^{۳۱} اولادِه جاد و اولادِه رَثوینِ کُفَت: ” چیزی ره
 که خُداوند دَ خِدْمَتگَرایِ تُو کُفَتَه، مو اُمُو رَقم
 مُونی. ^{۳۲} مو مُسَلِّح شُدِه دَ حُضُورِ خُداوندِ از
 دریای اَرْدُن تیر موشی و دَ سرزمینِ کِنعانِ داخِلِ
 موشی، لیکِن تَقْسِیمِ مُلکِ مو دَ اِیسُونِ دریایِ
 اَرْدُن بَلَدِه مو دَدِه شَنه. ”

^{۳۳} پس مَوسَى بَلَدِه ازوا یعنی بَلَدِه اولادِه
 جاد و اولادِه رَثوینِ و نِیمِ طایفَه مَنَسِیِ باچِه
 یوسُفِ مَمَلکَتِ سِیحونِ پادشاهِ اَموریا و مَمَلکَتِ
 عوجِ پادشاهِ باشانِ ره قَدْ زَمی و شارایِ شی
 دَد، دَ شَمُولِ مَنطِقَه هَایِ گِرد-و-بَرِ ازوا که
 داخِلِ سَرحدایِ ازوا بُوَد. ^{۳۴} و اولادِه جاد اینی

جای ها ره دُوباره آباد کد: دِیبون، عَطاروت،
 عَروعیر، ^{۳۵} عَطُروت-شوفان، یَعزیر، یُگبَهاه،
^{۳۶} بَیت نِمره و بَیت هاران. اَمیا شارای دیوالدار
 بُود و قوتونا بَلدِه رمه ها دَشت. ^{۳۷} و اُولادِه
 رثوبین اینی جای ها ره دُوباره آباد کد: حِشبون،
 اِلعالِه، قِریتایم، ^{۳۸} نِبو، بَعَل مِعون که نامِ امزیا
 تَغییر دَدِه شُد، و سِبمه؛ اُونا شارای ره که آباد
 کد، خودون شی دَ بِلِه ازوا نام اِشت.

^{۳۹} اُولادِه ماخیر باچه مَنسی دَ جِلعاد رفته اُو
 ره تَصَرُف کد و اَموریا ره که دَ اُونجی بُود، بُر
 کد. ^{۴۰} پَس مُوسی جِلعاد ره دَ اُولادِه ماخیر
 باچه مَنسی دَد و اُونا دَ اُونجی جای-د-جای
 شُد. ^{۴۱} و یائیر اُولادِه مَنسی رفته اَغیلای ازوا
 ره گِرِفت و اُونا ره «حَووت-یائیر» نام اِشت.^a
^{۴۲} و نوبَح رفته قِنات و اَغیلای شی ره تَصَرُف

^a ۳۲:۴۱ «حَووت-یائیر» یعنی اَغیلای یائیر.

کد و نام خود خوره دَ بَلَه شی ایشته اوره نوبح
نام کد.

مرحله های سفر بنی اسرائیل از مِصر تا دَشتِ مَوآب

۳۳ ای مرحله های سفر بنی اسرائیل
آسته غِیتیکه اونا از سرزمینِ مِصر
قد لشکرهای خُو دَ رهبری مُوسی و هارون کوچ
کد. ^۲ مُوسی دَ امرِ خُداوند کوچ کدون ازوا ره
مُطابقِ مرحله های سفرِ ازوا نوشته کد؛ و اینیا
مرحله های سفرِ ازوا مُطابقِ کوچ کدون ازوا
آسته:

^۳ اونا دَ ماهِ اوّل^a از رعمسیس کوچ کد؛ دَ روزِ
پوزدهمِ ماهِ اوّل، دَ روزِ بعد از پِصحِ بنی اسرائیل
دَ پیشِ نظرِ پِگِ مِصریا قد سربلندی ازونجی بُر

^a ۳۳:۳ ماهِ اوّل یعنی ماهِ اوّلِ سالِ جنتریِ عبرانی «آیب»

یا «نیسان» نامِ دره که از ماهِ حمل شروعِ موشه.

شُد، ^۴ دَ حالی که مِصرِیا باچِه های اوْلباری خُو
ره که خُداوند دَ مینکلِ ازوا کُشتُد دَفن مُوكد.
خُداوند دَ بِلِه خُدايُونِ ازوا ام قضاوَت ره اجرا
كد.

^۵ پس بَنی اِسرائیل از رعمسیس کوچ
کده دَ سُکوت خیمه زد.

^۶ و از سُکوت کوچ کده دَ ایتام که دَ
بَغْلِ بیابو آسته خیمه زد.

^۷ و از ایتام کوچ کده پس سُونِ
پی-هَحیروت رفت که رُوی دَ رُوی بَعْل
صَفون آسته و دَ پیشِ میگدال خیمه زد.

^۸ و از پی-هَحیروت^a کوچ کده از
مینکلِ دریای سُرُخ[‡] دَ بیابو تیر شُد و

^a ۳۳:۸ دَ جای «از پی-هَحیروت» دَ بعضی نُسخه های
عبرانی «از رُوی دَ رُوی هَحیروت» نوشته یه.

[‡] ۳۳:۸ خُرُوج ۳۱-۱۳:۱۴

دَ بیابونِ ایتامِ سِه روز سَفر کده دَ ماره
خیمه زَد.

۹ و از ماره کوچ کده دَ ایلیمِ اَمَد؛ دَ
ایلیمِ دوازده چشمه آو و هفتادِ درختِ
خُرما بُود و اونا دَ اُونجی خیمه زَد.

۱۰ و از ایلیمِ کوچ کده دَ بَغلِ دریای
سُرخ خیمه زَد.

۱۱ و از دریای سُرخ کوچ کده دَ بیابونِ
سینِ خیمه زَد.

۱۲ و از بیابونِ سینِ کوچ کده دَ دُفقه
خیمه زَد.

۱۳ و از دُفقه کوچ کده دَ اَلُوشِ خیمه
زَد.

۱۴ و از اَلُوشِ کوچ کده دَ رِفیدیمِ خیمه
زَد و دَ اُونجی آو نَبُود که مردُم وُچی کُنه.

۱۵ و از رِفیدیمِ کوچ کده دَ بیابونِ سینا
خیمه زَد.

۱۶ و از بیابونِ سینا کوچ کده د
قبروت-هتاوه خیمه زد.

۱۷ و از قبروت-هتاوه کوچ کده د
حصیروت خیمه زد.

۱۸ و از حصیروت کوچ کده د رتمه
خیمه زد.

۱۹ و از رتمه کوچ کده د رمون-فارص
خیمه زد.

۲۰ و از رمون-فارص کوچ کده د لبنه
خیمه زد.

۲۱ و از لبنه کوچ کده د رسه خیمه زد.

۲۲ و از رسه کوچ کده د قهیلاته خیمه
زد.

۲۳ و از قهیلاته کوچ کده د کوه شافر
خیمه زد.

۲۴ و از کوه شافر کوچ کده د حراده
خیمه زد.

۲۵ و از خَرَادِه كوچ كده دَ مَقْهِيلُوت
خَيْمِه زَد.

۲۶ و از مَقْهِيلُوت كوچ كده دَ تَاخْت
خَيْمِه زَد.

۲۷ و از تَاخْت كوچ كده دَ تَارَحْ خَيْمِه
زَد.

۲۸ و از تَارَحْ كوچ كده دَ مِتَقَهْ خَيْمِه
زَد.

۲۹ و از مِتَقَهْ كوچ كده دَ حَشْمُونِهْ خَيْمِه
زَد.

۳۰ و از حَشْمُونِهْ كوچ كده دَ مُسِيرُوت
خَيْمِه زَد.

۳۱ و از مُسِيرُوت كوچ كده دَ
بَنِي-يَعْقَانْ خَيْمِه زَد.

۳۲ و از بَنِي-يَعْقَانْ كوچ كده دَ
حُور-هَاكِدْگَاْدْ خَيْمِه زَد.

۳۳ و از حُور-هَاكِدْگَاْدْ كوچ كده دَ
يُطْبَاتِهْ خَيْمِه زَد.

۳۴ و از یطباته کوچ کده دَ عَبْرُونه خیمه
زَد.

۳۵ و از عَبْرُونه کوچ کده دَ
عِصیون-جابر خیمه زَد.

۳۶ و از عِصیون-جابر کوچ کده دَ
بیابونِ صین، یعنی دَ قَادِش خیمه زَد.

۳۷ و از قَادِش کوچ کده دَ پَالوی کوه
هور دَ سرحدِ سرزمینِ ادوم خیمه زَد.

۳۸ هَارُون پیشوا دَ اَمْرِ خُداوند دَ کوهِ هور
بُر شد و دَ اَمونجی فَوْت کد؛ ای واقعه

دَ روزِ اوّلِ ماهِ پَنجَمِ سالِ چَلْم بعد از بُر
شُدونِ بنیِ اسرائیل از سرزمینِ مِصر رُخ

دَد. ۳۹ هَارُون یگ صد و بیست و سه
ساله بُود که دَ کوهِ هور فَوْت کد.

۴۰ یگ کِنعانی که پادشاهِ عَراد بُود و دَ
جنُوبِ سرزمینِ کِنعان حُکمرانی مُوکد،

از اَمَدونِ بنیِ اسرائیل خبر شُد.

۴۱ اوخته اونا از کوه هور کوچ کده د
صلمونه خیمه زد.

۴۲ و از صلمونه کوچ کده د فونون
خیمه زد.

۴۳ و از فونون کوچ کده د ابوت خیمه
زد.

۴۴ و از ابوت کوچ کده د عیی-عباریم
د سرحد موآب خیمه زد.

۴۵ و از عییم^a کوچ کده د دیبون-جاد
خیمه زد.

۴۶ و از دیبون-جاد کوچ کده د
علمون-دبلا تایم خیمه زد.

۴۷ و از علمون-دبلا تایم کوچ کده د
کوه های عباریم روی د روی کوه نبو
خیمه زد.

^a ۳۳:۴۵ «عییم» نام کوتاه «عی-عباریم» آسته.

^{۴۸} و از کوه های عِبَارِیْم کوچ کده دَ
 دَشت های موآبِ نَزْدِیْکِ درِیای اَرْدُن
 رُوی دَ رُوی شَارِ اَریحَا خِیمه زد.
^{۴۹} اَرِ، اُونَا دَ بَغْلِ اَرْدُن خِیمه زد
 و خِیمه های ازوا از بَیت-یَشِیموت تا
 اَبَل-شِطِیْم دَ دَشت های موآبِ اِدَامه
 دَشت.

^{۵۰} خُداوند دَ دَشت های موآبِ دَ بَغْلِ اَرْدُن
 رُوی دَ رُوی اَریحَا قَد مُوسَى کَپ زده کُفت:
^{۵۱} "قَد بَنی اِسْرَائِیل توره کُفته دَزوا بُگی:
 'وختیکه از درِیای اَرْدُن دَ سِرْزَمِینِ کِنْعَان تیر
 شُدِید، ^{۵۲} شُمو تمامِ باشنده های امزُو سِرْزَمی
 ره از پِیشِ رُوی خُو هِی کُنِید، پَگِ سَنگای
 شَکَلدَارِ ازوا ره خَرَابِ کُنِید، تمامِ بُت های
 رِیخْتَنده شُدِه ازوا ره بیرو کُنِید و تمامِ جای

های عبادت^a ازوا ره از بین بُرید. ^{۵۳} شُمو اُمُو سرزمی ره تَصْرَف کُنید و دَز شی جای-د-جای شُنید، چُون ما اُو سرزمی ره دَز شُمو دَدیم که صَاحِب اَزُو شُنید. ^{۵۴} اُمُو سرزمی ره دَ وَسِیلَه پِشک دَ مُطَابِقِ طایفه های خُو تقسیم کُنید، بَلَدَه طایفه کُتَه، تقسیم کُتَه بَدید و بَلَدَه طایفه ریزه، تقسیم ریزه بَدید. بَلَدَه هر کس دَ هر جای که پِشک شی بُر شُد، اُمُو جای اَزُو بَشَه. شُمو باید زمی ره دَ مُطَابِقِ طایفه های بابَه-کلونای خُو تقسیم کُنید. ^{۵۵} اگه شُمو باشنده های امزُو سرزمی ره از پیش رُوی خُو هَی نَکُنید، اوخته کسای ره که از جَمِ ازوا باقی میلید، مِثَلِ خَار دَ چِیمای شُمو و مِثَلِ تیغ دَ بَغَل های شُمو موشه و بَلَدَه شُمو دَ سرزمینی که جای-د-جای موشید، دَرِدِ سر جور موشه. ^{۵۶} و ما اُمُو کار ره که قَصْد

^a ۳۳:۵۲ دَ بعضی ترجمه ها «جای های بلند» نوشته یه که مقصد شی «جای های عبادت» آسته و مردُم دَمزُو جای ها خُدایون خُو ره عبادت مَوکد.

کدیم دَ حَقِّ ازوا انجام بَدِیم، دَ حَقِّ از شُمو انجام
میدیم. ”

سرحدای کِنعان

۳۴
۱ خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گُفت:
۲ ” دَ بَنی اسرائیل امر کُو و دَزوا
بُگی: ’ وختیکه دَ سرزمینِ کِنعان داخل مُوشید،
یعنی دَ سرزمینی که دَ عِنوانِ مُلکیتِ دَز شُمو
تعلق میگیره، سرحدای امزُو سرزمی ازی قرار
آسته:

۳ قِسْمَتِ جَنُوبی مُلک شُمو از بیابونِ صِین دَ
مَرزِ اِدوم اِدامه میدشته بشه و سرحدِ جَنُوبی
شُمو از آخرِ دربای مُرده طرفِ شَرَق موره
۴ و سرحدِ شُمو از جَنُوبِ گَرْدَنه عَقْرَبِیم دَور
خورده سُونِ بیابونِ صِین تیر مُوشه و آخرِ شی
دَ جَنُوبِ قَادِش-بَرْنِیع میرسه؛ بعد ازو طرفِ
حَصْر-اَدار رفته دَ عَصْمون تیر مُوشه؛ ۵ سرحد

از عَصْمُون سُون دریاچه مِصر دَوْر مُوْخوره و دَ دریای کُتَه^a خْتَم مُوشه.

^۶ سرحدِ غَرْبِی شُمُو دریای کُتَه و ساجِل های شی آسته؛ اینمی سرحدِ غَرْبِی شُمُو آسته.

^۷ سرحدِ شَمالی شُمُو ازی قرار آسته: از دریای کُتَه تا کوه هور ره نشانی کُنید^۸ و از کوه هور تا لِبُو-حَمات ره نشانی کُنید و خْتَمِ سرحد صِدَد آسته؛^۹ بعد ازو سرحد تا زِفرون اِدامه پَیدا مونه و دَ حَصْر-عِینان خْتَم مُوشه. اینمی سرحدِ شَمالی شُمُو آسته.

^{۱۰} بَلَدَه سرحدِ شَرْقِی خُو از حَصْر-عِینان تا شِفام ره نشانی کُنید. ^{۱۱} ای سرحد از شِفام تاه رفته دَ رِبَلَه دَ سَمَتِ شَرْقِی عِین موره و سرحد تاه رفته دَ سَمَتِ شَرْقِی دریای کِنِرت^b مِیرَسَه. ^{۱۲} بعد ازو ای سرحد تاه رفته دَ دریای اَرْدُن

^a ۳۴:۵ «دریای کُتَه» یعنی دریای مدیترانه.

^b ۳۴:۱۱ «دریای کِنِرت» یعنی دریای جلیلیه.

موره و ادامه پیدا کده د دریای مُرده ختم موشه.
اینمی سرزمی قد تمام سرحدای چارطرف خو از
شُمو بَشه. ”

۱۳ اوخته موسیٰ د بنی اسرائیل امر کده گُفت:
”اینمی سرزمینی آسته که شُمو باید د وسیله
پیشک تقسیم کنید، سرزمینی که خُداوند امر
کده که د نه و نیم طایفه دده شنه، ۱۴ چون
طایفه اولاده رتوبین مطابق اولادِ بابِه های خو
و طایفه اولاده جاد مطابق اولادِ بابِه های خو و
نیم طایفه منسی تقسیم خوره گرفته. ۱۵ ای دُو
طایفه و نیم طایفه د او طرفِ دریای اُردُن روی د
روی اریحا، طرفِ شرق سونِ آفتو بُرشد، تقسیم
خوره گرفته. ”

۱۶ اوخته خُداوند قد موسیٰ گپ زده گُفت:
”نام های مردای که زمی ره باید بلده شُمو
تقسیم کنه اینیا آسته: العازار پیشوا و یوشع
باچه نون. ۱۸ د پالوی ازیا شُمو یگ رهبر از هر

طایفه بگیرید تا زمی ره بلده شمو تقسیم کنه.

۱۹ نام های امزو مردا اینیا آسته:

کالیب باچه یفته از طایفه یهودا؛

۲۰ شموتیل باچه عمیهود از طایفه شمعون؛

۲۱ الیداد باچه کسلون از طایفه بنیامین؛

۲۲ بقی باچه یوگلی، یگ رهبر از طایفه دان؛

۲۳ از اولاده یوسف:

حنیئیل باچه ایفود، یگ رهبر از طایفه

منسی؛

۲۴ قموتیل باچه شفطان، یگ رهبر از

طایفه افرایم؛

۲۵ ایصافان باچه فرناک، یگ رهبر از طایفه

زبولون؛

۲۶ فلطیئیل باچه عزان، یگ رهبر از طایفه

یساکار؛

۲۷ آخیهود باچه شلومی، یگ رهبر از طایفه

اشیر؛

۲۸ فِدْهَيْيلِ بَاچِهٖ عَمِيْهُودِ، يِگ رِهْبِرِ اَز طَايِفِهٖ
نَفْتَالِيْ.

۲۹ اَيْنِمِيَا كَسَايِ بُودِ كِه خُدَاوَنْدِ دَ بِلَهٗ اَزْوَا
اَمْرِ كَدِ كِه مُلْكِ رِهٖ دَ سِرْزَمِيْنِ كِنَعَانِ بِلْدَهٗ بَنِي
اِسْرَائِيْلِ تَقْسِيْمِ كُنَهٗ.

شَارَا بِلْدَهٗ لَاوِيَا

۱ اُوخْتَهٗ خُدَاوَنْدِ دَ دَشْتِ مَوَاْبِ دَ
۳۵ نَزْدِيْكَ دِرْبَايِ اَرْدُنِ رُوِي دَ رُوِي
شَارِ اَرِيْحَا قَدِ مُوسَى كَپِ زَدَهٗ كُفْتِ: ۲ "دَ بَنِي
اِسْرَائِيْلِ اَمْرِ كُو كِه اَز تَقْسِيْمِ مُلْكِ خُو دَ لَاوِيَا
شَارَا هَا بَدِيَهٗ تَا دَزِ شِي زِنْدَگِي كُنَهٗ؛ عَلْفَجَرِ هَايِ
گِرْدِ-و-بَرِ اَمْرُو شَارَا رِهٖ اَم دَ لَاوِيَا بَدِيْدِ. ۳ اَمُو
شَارَا بِلْدَهٗ بُودِ-و-بَاشِ اَزْوَا بَشَهٗ وَ عَلْفَجَرِ هَايِ
شِي بِلْدَهٗ گَلَهٗ-و-رِمَهٗ كِه مَالِ اَزْوَا اَسْتَهٗ وَ بِلْدَهٗ
پَگِ حَيَوَانَايِ اَزْوَا. ۴ عَلْفَجَرِ هَايِ گِرْدِ-و-بَرِ شَارَا
رِهٖ كِه دَ لَاوِيَا مِيْدِيْدِ بَايْدِ اَز دِيْوَالِ شَارِ سُوْنِ
بُرُو اَز هَرِ طَرْفِ هَزَارِ تَوْعِي بَشَهٗ. ۵ بِلْدَهٗ بَرِ

عَلْفَجَر دَ بَرُونِ شَارِ طَرَفِ شَرْقِ دُو هِزَارِ تَوَعَى،
طَرَفِ جَنُوبِ دُو هِزَارِ تَوَعَى، طَرَفِ غَرْبِ دُو
هِزَارِ تَوَعَى وَ طَرَفِ شِمَالِ دُو هِزَارِ تَوَعَى اِنْدَازِه
كُنِيد وَ شَارِ دَ مِينَكَلِ جَايِ بَشَه؛ اَمِيَا عَلْفَجَرِ هَايِ
شَارَايِ اَزْوَا بَشَه.

۶ از شارای که د لاویا میدید، شش شار شی
پناهگاه بشه؛ اونا ره تعیین کنید تا کسی که
یگو نفر ره سهواً موکشه د امزو جای ها دوتا
کنه. علاوه ازوا چل و دو شارِ دیگه ام بلده
ازوا بدید. ۷ پس جمله شارای که د لاویا میدید
باید چل و هشت شار قد علفجر های خو بشه.
۸ شارای ره که از ملک بنی اسرائیل میدی، از
طایفه کته، کلو بگیر و از طایفه ریزه، کم بگیر؛
هر کدم شی نظر د تقسیمی که دز شی رسیده،
از شارای خو د لاویا بدیه.

شارای پناهگاه

۹ و خُداوند قد مُوسیٰ گپ زده گفت: ۱۰ "قد
بَنی إِسْرَائِیلِ توره گفته دزوا بُگی: 'وختیکه
شُمو از دریای اُردُن د سرزمینِ کِنعان تیر شدید،
۱۱ اوخته چند شار ره تعیین کنید تا بلده شُمو
شارای پناهگاه بَشه، تا هر کسی که یگو نفر ره
سهواً مُوکُشه، د اُونجی دُوتا کنه. ۱۲ امی شارا
بلده شُمو یگ پناهگاه از دِستِ اِنْتِقَامِ گِیرنده
بَشه و قاتِل تا وختیکه د حُضُورِ جماعت بلده
قضاوت ایسته نَشده، نَباید بُمَره. ۱۳ شارای ره
که شُمو میدید، شَش شار شی بلده شُمو پناهگاه
بَشه. ۱۴ سه شار د اُو طرفِ دریای اُردُن بَدید و
سه شار د سرزمینِ کِنعان بَدید تا شارای پناهگاه
بَشه. ۱۵ امی شَش شار ام بلده بَنی إِسْرَائِیلِ و ام
بلده بیگنه و مُسافِری که د مینکل شُمو زندگی
مونه پناهگاه بَشه تا هر کسی که یگو نفر ره
سهواً مُوکُشه، د اُونجی دُوتا کنه.

۱۶ لیکن اگه یگو کس یگ نفر ره قد یگ
 چیزی آینی بزنه، د اندازه که او بُمَره، او قاتِل
 آسته و قاتِل باید کُشته شنه؛ ۱۷ یا اگه یگ
 سنگ د دست شی بَشه که بتنه قد ازو نفر ره
 بُکُشه و قد ازو بزنه و او نفر بُمَره، او قاتِل آسته
 و قاتِل باید کُشته شنه؛ ۱۸ یا اگه یگ سوته د
 دست شی بَشه که بتنه قد ازو نفر ره بُکُشه
 و قد ازو بزنه و او نفر بُمَره، او قاتِل آسته و
 قاتِل باید کُشته شنه. ۱۹ انتقام گیرنده خونِ نفر
 کُشته شده، خود شی باید قاتِل ره بُکُشه؛ هر
 وختیکه قد ازو روی د روی شد، او ره بُکُشه.
 ۲۰ اگه یگو کس از روی کینه یگ نفر ره تیله
 بدیه یا قصداً یگو چیز ره د بله شی پورته کنه
 و او نفر بُمَره، ۲۱ یا از روی دشمنی قد دست
 خو زده او ره بُکُشه، اوخته امو کسی که زده
 قاتِل آسته و قاتِل باید کُشته شنه. انتقام گیرنده
 خونِ نفر کُشته شده، هر وختیکه قد قاتِل روی
 د روی شد، او ره بُکُشه.

۲۲ لیکن اگه بدونِ دُشمنی او ره سهواً تيله
 بدیه یا بدونِ قصدِ کدم چیز ره د بِله شی پورته
 کنه ۲۳ یا اگه کدم سنگ ره که بتنه نفر ره بکُشه
 نادیده د بِله ازو پورته کنه و او کشته شنه،
 باوجودِ که قد ازو دُشمنی ندشته و بدخاهِ شی
 نبوده، ۲۴ جماعت باید قاتلِ ره از شارِ پناهگاه
 آورده د مینکلِ ازو و انتقامِ گیرنده خونِ نفرِ
 کشته شده قضاوتِ کنه و قد ازو اینی رقم رفتار
 کنه: ۲۵ بعد از قضاوتِ جماعت باید قاتلِ ره از
 دستِ انتقامِ گیرنده خونِ نفرِ کشته شده خلاص
 کنه و او ره د شارِ پناهگاه پس بیره، د جایی
 که او دوتا کدد. او تا وختِ فوتِ کدونِ پیشوای
 بزرگ که قد روغونِ مقدس مسح شده، باید د
 امونجی بُمه. ۲۶ لیکن اگه نفرِ قاتلِ کدم وخت
 از سرحدِ شارِ پناهگاه که د اونجی دوتا کده،
 برو بییه ۲۷ و انتقامِ گیرنده خونِ نفرِ کشته شده
 او ره د برونِ سرحدِ شارِ پناهگاه پیدا کنه و او ره
 بکُشه؛ خونِ قاتلِ د گردونِ ازو نموشه؛ ۲۸ چون

قاتِل تا وختِ فَوْتِ کدونِ پیشوای بزرگ باید
 دَ شارِ پناهگاهِ مومند و بعد از وفاتِ پیشوای
 بزرگ، او آزاد بود که دَ زمین-و-مُلکِ خو پس
 بوره. ^{۲۹} اینمیا بلده شمو دَ تمامِ نسلِ های شمو
 طریقه قضاوتِ بشه، دَ هر جای که زندگی کنید.
^{۳۰} اگه یگو کس یگ نفر ره بکُشه، امو قاتِل دَ
 وسیله شاهی چند شاهد باید کُشته شنه؛ لیکن
 هیچ کس دَ وسیله شاهی یگ شاهد کُشته
 نشنه. ^{۳۱} علاوه ازی، هیچ رقم خونبها ره بلده
 زندگی قاتلی که محکوم دَ مرگ آسته، قبول
 نکنید؛ او حتماً باید کُشته شنه. ^{۳۲} کسی که
 دَ شارِ پناهگاهِ دوتا کده، خونبهای ازو ره قبول
 نکنید و دزو اجازه ندید که پیش از فوتِ کدونِ
 پیشوای بزرگ پس بیه و دَ ملک-و-زمینِ خود
 خو زندگی کنه. ^{۳۳} سرزمینی ره که دز شی
 زندگی مونیده آلوده نکنید، چراکه خون ریختندو
 زمی ره آلوده مونه و زمی از خونی که دز شی
 ریختنده شده، پاک نموشه جز دَ وسیله خونِ

کسی که خُونِ رِبِخْتَنَدَه. ^{۳۴} پس سرزمینی ره
 که شُمُو دَز شِی زِنْدَگِی مُوْنِید و ما دَ مَنَه شِی
 حُضُورِ دَرُم نَجِس نَکْنِید، چُون ما خُداوند اَسْتُم
 و دَ مینکلِ بَنیِ اِسْرَائِیلِ حُضُورِ دَرُم. ”

مُلک-و-زَمِینِ دُخْتِرونِ صِلْفِحَاد

۳۶ رهبرای خانوارِ بابَه‌کلونا، یعنی
 کتَه‌کلونای اولادِ بابَه جِلعادِ باچه
 ماخِیرِ نوسِه مَنَسِی که از اولادِ بابَه های یوسُف
 بُود، پیش آمد و دَ حُضُورِ مُوسِی و دَ حُضُورِ
 رهبرای یعنی کتَه‌کلونای اولادِ بابَه های بَنیِ
 اِسْرَائِیلِ عَرَضِ کَدَه ^۲ کُفْت: ”خُداوند دَ بادار
 مو اَمْر کد که زمی ره دَ و سِیلِه پِشکِ تَقْسِیمِ
 کَدَه دَ بَنیِ اِسْرَائِیلِ بَدِیَه؛ و اَمِچَنانِ دَ بِلَه بادار
 مو از طَرَفِ خُداوند اَمْر شُد که تَقْسِیمِ بَرارِ مو
 صِلْفِحَادِ ره دَ دُخْتِرونِ شِی بَدِیَه. ^۳ پس اگه
 اونا قَدِ باچه های طایفه های دِیگِه توی کُنَه،
 اوخته تَقْسِیمِ ازوا از مُلکِ بابَه‌کلونای مو گِرِفته

مُوشه و دَ مُلکِ طایفه اِضافه مُوشه که اونا دَ اُونجی توی مُونه؛ دَمزی رقم از تقسیم میراثِ ازمو گرفته مُوشه. ^۴ وختیکه سالِ جشنِ ^a بنی اسرائیل برسه، تقسیمِ ازوا دَ مُلکِ طایفه اِضافه مُوشه که اونا دَ اُونجی توی مُونه و تقسیمِ ازوا بلده همیشه از مُلکِ طایفه بابَه کلونای مو گرفته مُوشه.

^۵ پس مُوسیٰ دَ بنی اسرائیل مُطابقِ توره خُداوند امر کده گفت: ”طایفه اولاده یوسفِ راست مُوگیه. ^۶ اینمی چیزی آسته که خُداوند دَ باره دُخترِونِ صِلْفِحادِ امر کده: اونا قد هر کسی که دَ نظرِ ازوا خوش خورد توی کُنه، مگم تنها باید دَ مَنه اولادِ بابَه طایفه آته خُو توی کُنه ^۷ تا هیچ میراثِ بنی اسرائیل از یگ طایفه دَ

^a ۳۶:۴ دَ سالِ جشنِ تمامِ زمینای که سَودا شُدُد یا گِرو بُود بَدُونِ پیسه دُوباره دَ صاحبای اصلی شی دده مُوشد.

‡ ۳۶:۴ لاویا. ۲۲-۸:۲۵

طایفه دیگره مُنتَقِلِ نَشْنَه، بَلْکِه بَنیِ اِسْرَائیلِ هر کُدَم شِی باید میراثِ طایفه بابَه کَلونایِ خُو ره نِگاه کُنَه. ^۸ هر دُخترِ که دَ یکی از طایفه های بَنیِ اِسْرَائیلِ صَاحِبِ میراثِ اَسْتَه باید قد یگ نفر که از اولادِ بابَه طایفه اَتَه شِی اَسْتَه توی کُنَه تا بَنیِ اِسْرَائیلِ هر کُدَم شِی صَاحِبِ میراثِ بابَه کَلونایِ خود خُو بَشَه. ^۹ هیچ مُلک از یگ طایفه دَ طایفه دیگره دَدَه نَشْنَه، بَلْکِه هر طایفه بَنیِ اِسْرَائیلِ میراثِ خود خُو ره نِگاه کُنَه. ”

^{۱۰} پس اُمُو رَقَم که خُداوند دَ مُوسِی اَمْر کُدَد، دُخترِونِ صِلْفِحَادِ اُمُو رَقَم کَد؛ ^{۱۱} و مَحَلَه، تِرْصَه، حُجَلَه، مِلْکَه و نَوَعَه دُخترِونِ صِلْفِحَادِ قد باچه های کاکا های خُو توی کَد. ^{۱۲} اَوْنَا دَ مَنَه اولادِ بابَه های اولادِه مَنَسِی باچه یوسُفِ توی کَد و میراثِ ازوا دَ طایفه اولادِ بابَه اَتَه ازوا باقی مَند.

^{۱۳} اینمیا احکام و دستُورای بُوَد که خُداوند دَ وَسِیلَه مُوسِی دَ دَشْتِ های موآب دَ نَزْدِیکِ

دربای اُردُن رُوی دَ رُوی شارِ اَربحا دَ بَنی
إسرائیل أمر کد.